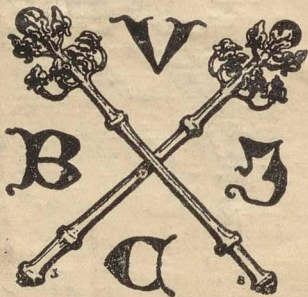

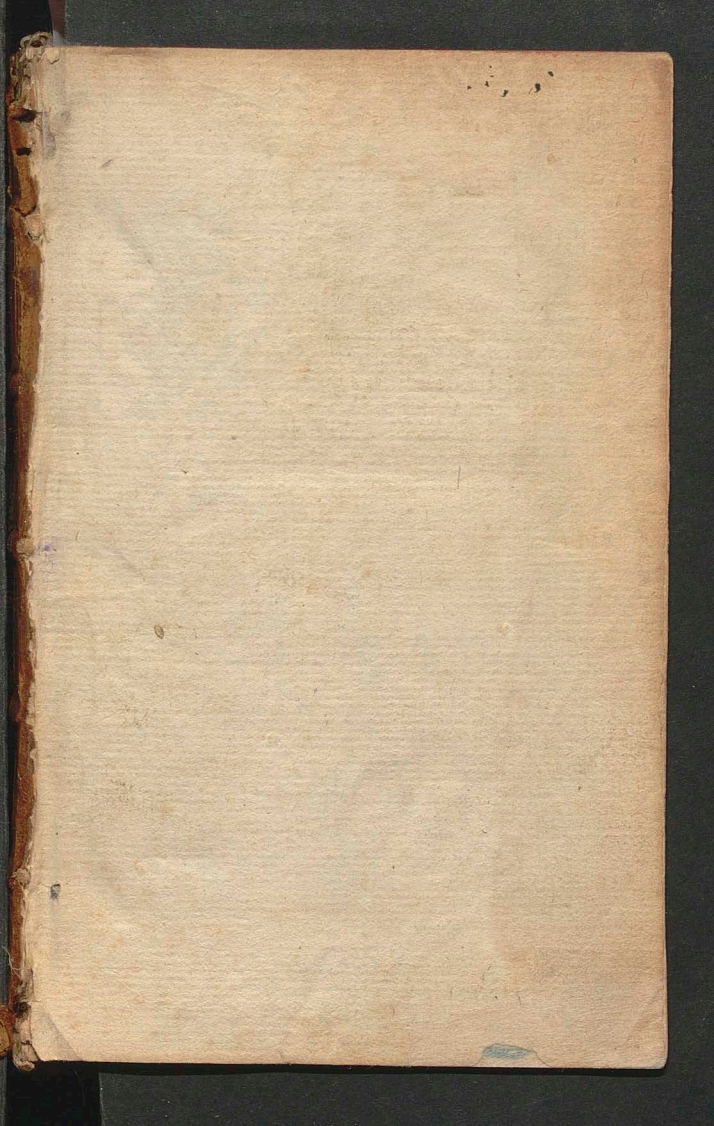
1350.

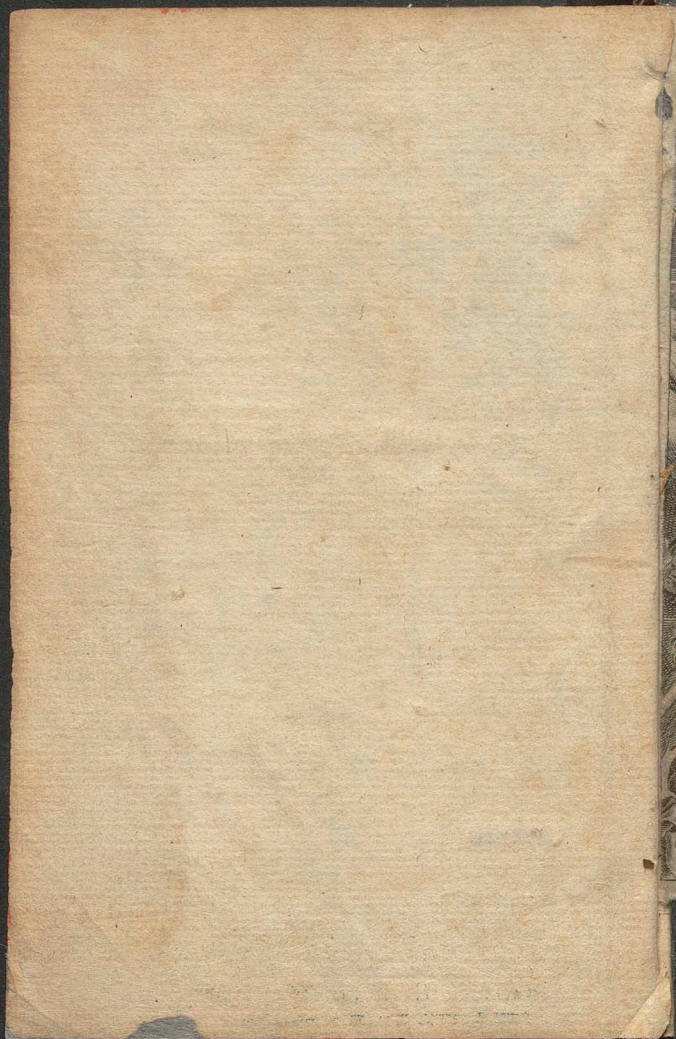
~~1296~~

Ex dono
R. D. Stephani Pawlicki

138271 138272

FLORILEGIUM
VARIORVM
POEMATVM,
Et Dramatum Pastoralium.

EXCERPTVM
EX LYCEO P. MARIJ BETTINI
DE SOCIETATE IESV.

Libri quatuor.

EDITIO NONA.

LVGDVNI,
Apud Franciscum DE LA BOTIERE,
in via Tupina.

M. DC. XXXIIL.

J. Bauguier

Poëtices studiosis Adolescentibus
Lugdunensibus

BIBLIOPOLA, S.

*L*ngeniosum, suauem, concinnum, recentiore, lepidum, & varium vnū ex suis Poëtis, probatum domi, expetitur foris ad me transmisit Italia, & celtica Iuuentuti, Lugdunensique nominatim communicandum admonuit. Neque enim credere vos patiar, Adolescentes lectissimi, & me, & libellum hunc, de vobis inter Celtas primis, ideò dumtaxat cogitasse, quòd huic libello de via primi, & fortuito occurritis Enimuerò, trans Alpes, & ante profectiōnem, id animo destinauerat, vt in Galliam vestra causa traiceret: & Lugduni se vobis ex animi sententia dederet. Qui enim meminisset celeberrimos Europaorum Poëtarum pridem floruisse ad aram Lugduniam, dubitare non

poterat, quin libellorum huius generis apud
amantissimam iuventutem, & urbem, locus
sibi aliquis pateret liberalis hospitij. Huius
porro hospitalitatis iura in eo sancta perpe-
tuò futura, polliceri audeo: eiusdem verò
commercium vobis iucundum, utile, honori-
ficum. VALETE.

EVTRA

EVTRAPELIARVM
SIVE VRBANITATVM
POETICARVM,

Liber Primus.

Christus in pictura nudipes.

EVTRAPELIA I.

 OS ne polos calcare pedes, & sydera sueti,
 Ducitis, ah, nudos dura per arua gradus?
 An ne parum quæ dira manent vos vulnera ferri,
 Sauciet attritu, ni quoque dura silex?
 Tu pedibus pennata sacris gens ætheris alti,
 Subiice sydereas obsequiosa manus.
 Tu pariter quacumque vagus vestigia ponit
 Dædala florentes suffice, terra toros.
 O ego flos fierem! saltem calcatus haberem
 Vt sub marmoreo viua sepulcra pede.

Christi angor in horto.

EVTRAP. II.

 Ndique sanguineo Christi manantia rore,
 Poplite succiduo frigida membra iacent.
 At vos, Christisequæ, securos ducere somnos?
 Vos decuit madidæ tergere frontis aquas.
 Aut latus obiectis lassum fûlcire lacertis,
 Non poterat vestras ille grauare manus.
 Brachia, Iohannes, cernici prona labanti
 Subde, tuæ proprium subdidit ille sinum.

Adultera Euangelica.

EVTRAP. III.

 Vid trepido suffusa genas pallore nitentes
 Despicias accliuem, mœsta puella Deum?
 Miraris vario pingentem sydere cœlum
 Puluereis dextram fingere verba notis?
 Huc egère tuæ scribentem crimina labis,
 Sed tamen in putri perlegis illa solo:
 Mox abolenda, leui spirent suspiria vento,
 Gutta vel ex oculis incidat vna tuis.

*Ex Epistolis Sacrarum Heroidon
 Prima.*

ARGUMENTVM.

*Deipara Hierosolymis in Patriam redibat:
 Iesus duodennis in eo reditu desideratus
 est. Ad absentem mater hanc epistolam sui
 doloris interpretem dedit.*

MARIA IESV FILIO.

 Vis tibi, quòve ferat nō surdas fidus ad aures
 Nuntius hæc lacrymis verba notata meis?
 Nate lates, mea lux: raperis mihi, nate, meum cor.
 Quo sine luce ferat? qui sine corde querat?
 Crebra serenatum nubunt suspiria cœlum,
 Cæcaque perpetuo lumina rore latent.

Per

PRIMVS.

7

Per tenebras quo cæca ferar ? Quæ , nate , latent
 Nuntia maternas perferet aura preces ?
 Desertam men' ergo fugis ? Non sæua læna ,
 Non ego crudeli dente timenda Tigris :
 Sed tibi cara olim non segni mater amore ,
 Cui solitus teneras reddere blanditias .
 Et tua cui niueas suxêre labella papillas ,
 Oscula quæque tuis fixit hiulca genis .
 Quæ , precor , à misera procul vt te matre fugaret ,
 Læserunt oculos crimina nostra tuos ?
 Anne parum cautos impendi mater amores ?
 Huc ades , & crimen penset amoris amor .
 Auræ , vicinis placidæ de collibus auræ ,
 Et quæcunque meo turba dolore doles ,
 Dicite vos olli miseræ tabescere matris
 Languida crudeli pectora dissidio .
 Si qua tamen caros non norunt lumina vultus ,
 Accipiant nati symbola certa mei .
 Illius in vultu nil non cæleste videbunt :
 Huc natura suas tota coëgit opes .
 Viua serenata scintillant sydera fronte :
 Hinc sibi diuinus tela ministrat Amor .
 Explicat aurato Phœbeos vertice crines ,
 Hinc sua diuinus vincula nectit Amor .
 Ore egenis Aurora suos affluit honores :
 Hinc amor ardentes surripit inde faces .
 Colla , sinus pinxit spargens candore niuali
 Lactea quæ cæli semita nomen habet .
 Aureolo si dentis ebur patefecerit ore ,
 Sit tibi conchiferi candida gemma maris .
 Riserit , aut roseis efflarit verba labellis ,
 Fulgura risus erunt , fulmina verba dabunt .
 Fulmina felici figentia pectora telo :
 Cara magis feriunt , quo mage sæua cadunt .

Membra puellari cœlestia nubit amictu
 Quæ fluit ad teneros candida palla pedes.
 Ac licet Alpino prætexta niuescat honore,
 Corda tamen palla candidiora gerit.
 Sed prius Eoas numeraueris æquore conchas,
 Sydera quot cœlo lacteus orbis habet.
 Quot Phæbus crines, Aurora quot ore colores,
 Dicere diuini quàm vacet oris opes.
 Denique quisquis erit, qui sese in veste ferentem
 Viderit, humano non neget ore Deum.
 Hunc mihi felici si quisquam adduxerit arte,
 Oscula de roseis præmia habeto genis.
 Oscula cœlestem spirantia nectaris auram.
 Oscula terrenis anteferenda bonis.
 Sed mihi fugenti hæc raperis pede, nate, fugaci,
 Te sequar, & gressus umbra fugacis ero.
 Oscula ferre iuuat, mollique adlambere linguæ,
 Sicubi, nate, tuo semita trita pede:
 Indubitata feret volucris vestigia cursus
 Sicubi se multo flore coronat humus.
 Pectore nectareum iuuat aëra fugere anhelos,
 Qui tibi purpureo libat ab ore rosas.
 Lumina non vllis fallentur nostra tenebris,
 Non magis ex vlla parte serenus erit.
 Per nemora, & colles tacitâ captabimus aure,
 Si quæ tibi auratas ventilat aura comas:
 Illa erit, immotis quæ clementissima pennis
 Mollia sub viridi sibilâ fronde ciet.
 Alba verecundis adaata ligustra rosetis,
 Lilia purpureis iuncta papaueribus,
 Tempore frugifero grauidis rutilantia ramis
 Pomæ mihi formæ sint monumenta tuæ.
 Quid loquor infelix? Quæ nate ligustra videbo,
 Quæ missa tui viua ligustra sinus?

Mixtane purpureis spectabo poma rosetis,
 Vtraque si vultus eripueret tui?
 Nate tui sine honore sinus, sine bonore genarum
 Alba ligustra, suo poma colore carent.
 Ergo vbi formosi non ficta in imagine vultus
 Vera mihi dabitur forma videnda tui?
 Fallor? an aërio raperis per inania curru?
 Aligera exemplo te sequar vsque tuo.
 Pœna mihi pennas, volucres suspiria ventos,
 Vota dabunt alas: tu mihi nidus eris.
 Sed te fortè, leues qui cuncta educis in auras,
 Spargis & omnifera larga alimenta manu,
 Non pudet; Isacidas victum rogitare per vrbes.
 Fortunata nimis quæ tibi larga manus;
 Plura feret quàm dona dabit. si munera quaris,
 Huc ades, & totam me tibi munus habe.
 An magis ire iuuat vitrei Iordanis ad vndas?
 Huc ades, en oculi flumina bina mei;
 Prætereunt si fortè suas crescentia ripas
 Flumina, de lacrymis intumueret meis,
 Nec tamè, aggeribus quamuis sese aggerat altis,
 Cor mihi carpentes vicerit vnda faces.
 Felices Iordanis aquæ! non lumina surgunt
 Solis ab Eoo lucidiora mari,
 Quàm modo qui vestros conuestit lumine colles:
 Euehit ille diem, deuehit iste Deum.
 Si quando flumen pronò libauerit ore,
 Protinus ætherei nectaris vnda fluat.
 Ah tibi ne teneras, fili, per deuia plantas
 Horridus immiti sauciet vngue rubus.
 Ten', puer humentes sub dio carpere somnos,
 Sufficis Hircanis qui sua tecta feris?
 Ten' saxo puerile caput fulcire rigenti,
 Cui vaga muscoso labitur vnda toro?

Saxa sub acclini ponent ceruice rigorem
 Facta tibi humano pectore dura minus.
 Me miseram ! si, nate, iaces dum nocte soporâ,
 Saxa tibi nostro sunt potiora sinu.
 Hoc memini somno lassos te ponere ocellos,
 Méque caput capiti supposuisse tuo.
 Nunc fruitur felix nostro Iordanis amore :
 Ille tibi famulas subdere gestit aquas.
 Ille pedes molli dum præterlabitur vnda,
 Oscula lambenti crebra liquore rapit :
 Ille videt Volucres circumuolitare Puellos,
 Deque soporatis carpere mella labris.
 Ast ego, formoso viduata vt compare turtur,
 Quæ gemit vmbrosis mœsta sub arboribus,
 Te sine sola queror, seu nox humentibus vmbreis
 Ingruit, aut como seu redit ore dies
 Sed quid ego te, nate, sequar qui culmina olympi,
 Qui sola terrarum, qui maris alta subis?
 Te locus omnis habet, sed dū loca cūcta tenentē
 Per loca cūcta sequor, te mihi nullus habet.
 Ora quid abiungis si pectora iungis amore ?
 Pectora læta calent; mœsta quid ora madent?
 Nate, redi; mea vita, redi, iubar exere vultus,
 Et mihi felicem, lux mea, pande diem.
 Si non viuenti, vicinâ morte cadenti
 Te refer, & cara lumina conde manu.
 O ego ter felix, ô terque, quaterque beatum
 (Tu modo non absis, ô mea vita,) mori!

Osculetur me osculo oris sui.

E V T R A P. I V.

Deipara, amisso filio, queritur.

P Ange suauiolum, puelle, matri
Præ desiderio tui labanti.

Si curas pectoris lenire curas,
Pange suauiolum, puelle matri.
Animum fugiens mi surripuisti
Hunc ut exanimum per os reponas,
Pange suauiolum, puelle, matri.

Fulcite me floribus, stipate me malis.

E V T R A P. V.

Eadem queritur.

N Ostra quis effulcit subiectis tempora malis,
Excipit aut roseo languida membra toro?
Desine: non agræ sunt hæc solatia menti,
Debita languori non ea fulcra meo.

En ades, & pronam sustentent oscula matrem,
Malâque sint malæ, nate, labella rosæ.

Deipara puellulo Iesu violas.

E V T R A P. V I.

Ipsa loquitur.

S V qui stosculus es campi,
Valliumque lilium,
Tibi, nate, quas eburnâ
Vnguis falce messui,

LIBER

Mollicellà rubicundas
 Cape manu violas,
 En diductis vt labellis
 Pæne risu gestiunt,
 In eburneum ferendæ
 Tuæ manus vasculum.

Apes in D. Ambrosij infantuli ore.

EVTRAP. VII.

POETA. APES.

Po. **D**icite, nū pueri volitastis in ora daturę
 An mage rapturę mivera mellis, Apes?
 Ap. Rapturę: nam nostra cohors illusa labellis
 Aduolat, hyblęam dum putat esse rosam.

Baptista puellus propè fontem in Eremo.

EVTRAP. VIII.

Viden' vt vitreæ
 Saliens lymphæ
 Fonte pumiceo
 Gelidus humor
 Fornice concaui
 Frangitur antri?
 Viden' vt tenui
 Depluens nimbo
 Capita mollium
 Curuata florum
 Leuiter gemmeo
 Rore conspergat

Quasi

Quasi te, pufio,
Baptifma docens?

Christus in Iordane.

F R A G M E N T V M I.

Ex epicodramate authoris.

Nectarei fontes, sacrae Iordanis & vndaë,
Qua formosa mei membra rigastis heri.
Flore coloratae muscosa sedilia ripae,
Et lasso laeta virentes
Quae dedit herba toros;

Palmiferi saltus, & sicubi solis ab aestu
Algida ramosas texuit umbra domos:
Suaue nitens aer, & luminis aura sereni
Quae fluminis imbre madentes
Tergere visa comas;

Vt mea mulceris blando praecordia sensu
Pellicit vt vester pectus amantis odor
Vt mihi mens vestro vernat, licet absita, vere,
Dum mira callidus arte
Vos mihi pingit amor.

Flumineo manans argentea copia cornu
Aurea perspicuis per vada serpit aquis,
Gramina caeruleis rident sapphirina ripis,
Et rauco garrula siren
Murmure lympa canit.

Nectare tranquilli species patefacta diei
Stillat, & ambrosio spirat odore nemus

Aura per & frondes & odore per agmina florū
 Blandum suspirat amorem.
 Cæca vel ymbra nitet.

Littore nudauit diuini corporis artus
 Sol meus, & nulla lumina nube regens
 Pulcrior, æthereum radiorum vibrat honorem,
 Lufim cristallina sacros
 Adfilit vnda pedes.

Fundit odorato nubes se florea nimbo
 Molliter in molles insinuata sinus.
 Intumuere auris nitidi, vela aurea, crines,
 Zephyri dum rentur eburnam
 Lactea membra ratem.

Diuinos natura artus effingere furtim
 Abdita dædaleæ nititur arte manus.
 Sol rapidos compressit equos miratus ab alto,
 Ac tales vnda relabens
 Visa ciere sonos:

Quis calor elapsum properantū frenat aquarum?
 Aestuat in gelidis quæ mihi flamma vadis?
 Ecquod ab igniuomo delapsum sydus olympo
 Lustrat se flumine nostro,
 Lumine nosque suo?

O nitidos artus! nostris quibus æmula pratis
 Lilia nulla, meis marmora nulla iugis,
 O rutilos crines blandoque nitore micantes
 Longe quibus aurea nostri
 Cedit arena soli.

O' Ætnæ parilem ! tenerum cui lactea dorsum
 Nix regit æthereas eiaculata faces.
 Ten' ego, ten' vitreis (ô fortunata !) lacertis
 Amplector, & vda liquenti
 Oscula libo labro ?

Ergone sydereo ceu tela argentea vultu
 Illinor, & formæ pingor honore tuæ ?
 Hæreat hæc vtinam liquidis impressa tabellis
 Dum labor, amara tumentis
 Leniet ora freti, &c.

Flores in Calatho.

E V T R A P. I X.

M O P S V S. D A M Æ T A S.

Mo. **V**irgato geris quid, Dametha, calatho?
 Frondosa tolle tegmina.

Da. En picturatos veris fructus flosculos
 Nupturo fero Thyrsidi.

Mo. Ab facinus ! tun' ausus es incidere
 Tam bellos prati alunulos ?

Da. Vltro legenti semet ipsi dexteræ
 In prona dabant oscula.

Mo. Ab nunc quasillo velut in feretrulo
 Pallent miselli exanimes

Da. Quin odorato respirantes halitu
 In torulo ceu dormiunt.

Lycide.

EVTRAP. X.

Lycida Tumulus.

Quespitem in hoc tumulum, viridique à cortice
carmen,

Suetus ad hoc pastum ducere gramen oues,
Pastor habet Lycidas, vrnã prope fluminis vrnã,

Suetus ad hoc potum ducere flumen oues.

Æthere mens fœlix per lucida prata vagatur,

Phryxeamque nouo lumine pascit ouem,

Iris.

IDYLLIVM I.

IRI decus cœli, phœbeæ filia lucis,
Auroræ germana, virens p̄s ætheris alti,
Grande supercilium, plorantis risus olympi,
Infula cœlestis, diuini Limbus amictus,
Iri decus cœli, nympharum gloria salue.

Dum tuus in madidis curuatur nubibus arcus,
Fronte supercilium suspenſa curuat in arcus.
Admirata tuos mortalis pupula honores.
Tu tibi despectans inhiantia lumina ab alto,
Casta verecundo suffunderis ora rubore.

Aurea cum vili vitiaſſet corda metallo
Gēs hominũ, mundũmq; luēs resolutus in æquor
Cùm ruit ad terras effuſis imbribus æther,
Te ſator aſtrorum nimboſa ex æthere dextrã
Oſtentans orbi firmatæ fœdera pacis
Eſſe dedit: pacem firmatæ belliger arcus,
ſcilicet innocuum te cuspide tela minaci

Nulla

Nulla terunt, nullo lunantur cornua neruo.

Cynthius oppositis dū lumina tēperat vmbriis.

Illinjt & niuexæ rorantia carbasa nubis

Ora tibi pingit, vel dum caua nubila cœli

Circinat illudens auratæ cuspide lucis:

Vndique curuato te fingit in æthere gyro.

Idem nimbifero radios dum conferit aruo.

Lucifator Phœbus de semine luminis orto

Educit folio te versicolore comantem.

Humidus imbriferas hyemes si cogitet Auster.

Tu picturatâ delapsa è nubibus vrnâ,

Nympha refūdēdas subducis ab æquore lymphas,

Tum leuis effugiens irati murmura ponti

Eueheris curru per inania lata volanti,

Ponè rotas curuo florescit semita tractu.

Cum matutino glomerantur nubila Coro,

Sæuaque pulueri meditantur prælia venti,

Nube sub aërea trepidas vexilla per auras

Signifera exertas magni portenta duelli.

Phœbus at horrenti septus ferruginis vmbriâ,

Luçtatusque diu, validis dum viribus vrget,

Lucidaque in nubem contorquet tela madentem,

Saucia ceu roseum te prodigit illa cruorem.

Mox Phœbo, vt cecidere maris, cæliq; fragores,

Post victas hyemes, tempestatesque subactas,

Ipsa triumphales victori construis arcus.

Exin' egrediens humenti nubis ab antro

Expandis madidas phœbea ad lumina pennas.

Post vbi languescens patrio sub lumine solis

Nubibus immoreris, te gramina mœsta peragros,

Te madidi lugent demisso vertice flores,

Nec vero germana tibi Tithonia coniux

Laude pari certet, quamuis sit lutea, quamuis

Ostentet roseas per cœlum vœcta quadrigas.

Illa polo somnos abrumpit nata salubres,
 Bellâ refert, operumque oblita in corda labores;
 Tu pia, terrificam cælo intentante ruinam,
 Sustentaturas telluri porrigis vlnas,
 Pandis & à superis orantia brachia pacem.

Illa Dionæis, vt fama est, præfidet hortis :
 At tibi terra parem submittit Dædala florem :
 Iris hic est florum, tu flos humentis olympi.

Illa vbi purpureis exornat tempora sertis,
 Et sese vitrea ponti speculatur in vnda,
 Indignata suos ocludunt sydera ocellos :
 At te sæpe vident sublustri nocte nitentem
 Astra, tibi cedens dum lacteus inuidet orbis.

Vidi ego noctiuago vehitur dum Cynthia curtu
 Et ducit tenues argentea fila per vmbra,
 Mollia subnectens candentis vellera nubis,
 Sæpe coloratam nocturna ad lumina telam
 Texere dona tibi, textum mirantibus astris.

Sed quid ego aspecto? meritas dū pandere laudes
 Molimur, fugis in tenues euanida nubes?

Heu nimium fallax mortalis gratia formæ?

Icarus.

EVTRAP. XI.

 Lamma dedit Phœbæa rogam, maris vnda
 sepulcrum :

Ætheris alta petis; æquoris ima subis.
 Vnda tibi flammâ vitamque extinxit, at extat,
 Et stabile instabili nomen inhæret aquæ.
 Collapsas tua fama legens ex æquore pennas
 Induit, & rursum te super astra vehit.

Myconis

Myconis Piscatoris Tumulus.

EVTRAP. XII.

Piscantē niueas liquido sub marmore gēmas
 Hauſta, Mycō, ſtygiis te dedit vnda vadis.
 Extractum ſocij duro ſub marmore ponunt,
 Quo velut in concha condita gemma lates,

Pernix Venator.

EVTRAP. XIII.

Vis te, dum curſu Damas, Ceruoſq; fatigas,
 Thyſi, docet volucres ſollicitare pedes?
 An te Pegaeo celerem vehit ala volatu?
 Pennipedisne rapit mobilis aura Noti?
 Aligero per ſumma leuis pede culmina florum,
 Thyſi, volas, teneras nec violas violas.

Lothi vxor ſalis ſtatua.

EVTRAP. XIV.

Idit vt obducta Lothus ſub caute ridentis
 Auerſa auerſus coniugis ora ſua.
 Molitus lacrymis ſaxi mollire rigorem,
 Oſcula compreſſis legit ab ore labris.
 Summaque cum ſalſos libaſſet lingua ſapores,
 Serò, ait, heu ſerò poſt tua fata ſapis.

Clepsydra horaria è lacrymis.

EVTRAP. XV.

Empora que gemino metitur turgida vētre,
 Et gerit incluſas vitrea pyxis aquas,

Hanc

Hanc tepido implerunt manantia lumina rore,
 Dum dolor effusis fletibus ora rigat.
 Hinc lacrymis quæcunque mihi deducitur hora,
 Hinc didicere meis tempora flere malis.

Ad Christum.

EVTRAP. XVI.

Vid toties, mi Christe, meum tibi poscitur
 amorem?

Quis pote, ni tua sint munera noster amor?
 Aut qui noster amor tua munera, ni mihi corda
 Pectore diuellas, & mihi me rapias?
 Sim excors, te ex corde vt amem. Cordi abripe
 mentem:

» Cor mihi non amens esse nequibit amans.

In Iudam.

Dum Christus in extrema cœna ei
 pedes eluit.

EVTRAP. XVII.

Aspicis hunc, Iudas, flexo tibi poplite pronus
 Cômixto lacrymis qui lauit imbres pedes?
 Huic ne dolos, v&fane, paras? his vincula palmis?
 Dirane viuificis funera luminibus?
 Aspicias hunc, Iudas? at forte cupidine nummi;
 Cæcus habes miseris in oculis oculos.

IN FVNERE
 MARGARITÆ
 AVSTRIACÆ
 HISPANIARVM, &c.
 Reginae incolumi partu
 extinctæ.

N Æ N I A.

Extinctâ matre lacrymas,
 Nato ne nato gaudia,
 Incerta Musa, concines?

Extinctâ matre, lacrymæ
 Turbant puello gaudia;
 Orto puello, gaudia
 Turbant parenti lacrymas,
 Vtrum, musa, concines?
 Tibi, mater, sit funebris;
 Tibi, Nate, sit natalis
 Vna vtrique Nænia.
 Mortem matri, somnum nato
 Mortis gemellum placidæ;
 Matri æternam, nato breuem

Requie

Requiem, accinet
 Vna vtrique Nænia.
 Cœlo parens addita,
 Terris puer editus:
 Noctem mater, diem puer
 Hauserit: oris appulit
 Vitæ puer, oras mater
 Cum cœlestes attigit.
 Ortum nato, portum massi
 Vna dies attulit.
 Rediuita velut Phœnix,
 Vitam puero fœcundis
 Fudit ab exequiis.
 Ipse pupulus materno
 Vitam duxit ab interitu.
 Ipsa parens puerili
 Lethum traxit ab exortu.
 Orbi ab orbe occiduo
 Nouum solem extulit,
 Quasi Aurora elanguit
 Lucem superis datura.
 Vitæ limen orientis
 Adit alter, subit altera
 Vitæ fines occidentis.
 Vt fructum dedit regium
 Lethali excussa turbine
 MARGARITÆ regia
 Defloruit venustas.
 Truncus arens concidit,
 Ramus virens viguit.
 Materna fax extinguatur,
 Inextincto lumine.
 Vix lucem partus accipit,
 Parienti surripit.

Vix puer suos referat,
 Matri condit oculos:
 Vagit, doletque facinus,
 Matricida innoxius.
 Nocte matris in lethali
 Ceu gemella sydera
 Nati fulgent lumina.
 Moritura nato parens
 Prima simul, & extrema
 Collabellat oscula.
 Paritura, peritura
 Aue, vale miscuit.
 Protulit hæc: Morior;
 Retulit hic: Orior.
 Ha ha rident natalia:
 Ah ah gemunt funera:
 Matris fufas funere
 Rore mixtas lacteo
 Sugit puer lacrymas.
 Lacte manant dum papilla
 Madent lacrymis pupillæ.
 Cunis additur fanda pila,
 Geniali, genitali
 Toro cenotaphium,
 Vesti puellæ purpura,
 Thalamoque tumulus;
 Nigricant cunabula,
 Purpurascit feretrum.
 Fax eadem funerea
 Teda natalitia' st.
 O læta tibi funera
 Tedâ natalitiâ:
 Heu natalis mœsta tibi
 Face lux funereâ?

Heu iussa mortis ferrea!

Vtrique iusta surripit,

Dum natali gaudio

Eripit huic lacrymas,

Dum materno funere

Eripit huic gaudia.

O iussa mortis mollia!

Vtrique iusta sufficit,

Dum natali gaudio

Temperantur lacrymæ,

Dum materno funere

Temperantur gaudia,

Vnà gaudent lacrymæ,

Lacrymantur gaudia.

Prima nato cum libauit

Mixta fletu basia

Quasi vitam geminaret

Olli mater animum

Inspirauit, expirauit.

Pueriles sinxit artus

Vt foecundo viscere

Ipsa suo foeta parens

Animauit animo

Vno partu cum puello

Mox effudit animum.

Fœtus matris est ocellus:

Lumen mater, & ocellum

Vt emisit, languidæ

Concidere palpebræ.

Vita matris est puellus:

Mater moritur, puello

Nec moritur superstitæ,

Vita mater est puello:

Viuit puer, & parente

Immoritur in mortuâ.

Alter ab alterius

Vitâ, morte pariter

Et viuit, & emoritur,

Nec viuit, nec emoritur.

Legit littore ab Ibero

Mors piscatrix Margaritam

Cœlo sydus additura.

Ecquis mortem criminetur?

Gemmam terris abstulit?

Natum sydus intulit.

MARGARITA, ad cœlites

Austriacæ regalibus

Subuecta es alitis.

Regni sydus eras, eris

Margarita syderum.

Te mors orbi rapuit,

Fœta regibus ne plures

Reges orbi orbi pareres:

Decrant regna, quæ parerent.

Non sat erat. non par erat,

Vnus orbis regibus.

Sed iam pueri tenellis

Somnus incubat ocellis.

Ora matris ora nati

Æmulantur, & videntur

Aut vterque soporatus,

Aut vterque mortuus.

Incompta matris funere,

Rûdis exemplo pueri

Inter cunas & feretrum

Orta sile Nania.

LIBER
EXCELLENTISS. D
OCTAVIUM F
PHILOSOPHICAS. THESES P
multiplici argumento He

In id, præter alia, hæ ab authore statuta sunt

E V T R A P E L

Ingeni metas pubentis adhuc
Teneræ primo flore iuventæ
Nouus Alcides
Ponit Octavius.

Vlli negat vltterius
Natura ingenio gradum.

Quisq; Octaviæ
Nitere Sophiæ
Flectere validas
Nondû valido in
Corpore vires,
Solidas quatiens
Ante columnas,
Vnus Athlantiæ
More columnæ
Impubis adhuc
Viribus animi,
Strenue iuvenû,

Potes impostura tueri
Vasti pondera mundi.

Solidæ Octavius robore mentis,
Natura, tuos sustinet orbes
Firmius, Herculeâ quam si ceruice sederent.

S. DOMINVM
 FARNESIUM

S PROPVGNANTEM MVSÆ
 Herculi compararunt.

ta sunt Octauiana pro Herculeis Columna.

ELIA XVIII.

Patia æternis chalybum nodis,
 Firmata seris tēpla adamātinis

Tibi Mnemosyne

Locet, Octaui,

His innixa columnis.

His incisa columnis

Fortia proauūm

Gesta tuorum,

Et Farnesij

Germina Floris

Vsque recenti

Vircant æuo.

Hos ad scopulos

Irrita spumans

Liuor insanos

Frágito fluctus.

Geminæ infiliēs

Crebra colūnæ

Alterno fama volatu

Procul ære sonanti

Dotetque tuas, moresque tuos

Canat Eois, canat Hesperiiis.

Et mutæ referant Octauia nomina cautes.

Puella

Puellulo Iesu à matre munuscula.
Pomum persicum.

E V T R A P. XIX.

Hoc habe luteolum.
Belle puer, Pomulum.
Quod si probe perspicis,
Cor in fructu percipis.

Fraga.

E V T R A P. XX.

Appe Fraga rubentia
Munusculum, puellule;
Hæc vt labellis triueris
Mandes fragula fragulis.

Eidem in præsepio à pastoribus.
Lepusculus.

E V T R A P. XXI.

Appe Lepusculum.
Puer lepôrum,
Cui licet gelidæ
Frigore brumæ
Velut examines
Torpeant artus;
Te penes accubet,
Vita redibit.

Alueoli.

E V T R A P. XXII.

Alueolos, & Mella, & Apes mellite puelle,
Rustica floriferi munera ruris habe.

Floridulo

Floridulo posthac apibus sis hortulus ore,
Eque tuis discant sugere mella labris.

Agnellus.

E V T R A P. XXIII.

NE tibi sub mediæ cognatum frigore noctis
Lanigeræ fœtum respue manus ouis.
Tu quoq; es innocuus, teneroq; simillimus agno;
Hinc tibi pro cunis vile datur stabulum.

Moses infantulus aquis commissus.

E V T R A P. XXIV.

Lumineâ dum mœsta parēs exponit in vnda
Vimine clausa sui viscera cordis, ait:
Si naufraganti fauet innocentia
Aspirans Aura cœlitus,
Et portum parat, habes, nate, cymbulam;
Si negat, habes feretrum.

Eidem ab aquis incolumi mater.

E V T R A P. XXV.

N tenes tandem, mea vita, incolumis
Materni portum pectoris.
Perire, ô cara merx, haud vsquam poteras,
Cui larâ fronte radiant
Gemello Castore, & gemello Castoris
Sereniores flammulæ.

B. V

D. Petrus

D. Petrus per mare pedes.

EUTRAP. XXVI.

Christe, tuo imperio rapidis agitāda procellis
Traditur hæc vitæ lubrica cymba meæ.
Arctos tua sola mihi dant lumina flammæ.

Tuta beatifici littora pande sinus.
Hei mihi, quod dubiis iactantur pectora ventis,
Et quatit instabilem spesque, timorque ratem.
Affer opem: tumidis iam iâ tumulabimur vadis:
Dimidium nostri iam perit: affer opem.
Si tamen infido debemus nomina ponto,
Me, precor, ante tuos expuat vnda pedes.
Ilicet exanimis mors territa deseret arsus:
Non locus est avidæ vera vbi vita neci.

Idem.

EUTRAP. XXVII.

Per liquidum dum Petrus iter petit ora To-
nantis,
Iactat & vndoso naufraga membra mari;
Parcite, dixit, aquæ. vel me prope littora saltem
Sistite, quâ primas Christus obumbrat aquas.
Ut qui diuini radiatur imagine vultus
Me per anhela fluens obruat ora liquor.

Idem.

EUTRAP. XXVIII.

Rgon' ora petiturus.
Vitæ, mortem oppetam?

Ah me saltem æstuosi,
 Christe, fluctus euehant,
 Præbet vbi littoralis
 Vnda tibi speculum.
 Ibi felix fluctuantem
 Oris tui effigiem
 Moriturus osculabor;
 Osculatus moriar.

Numinis in vnitæte Trinitas.

Hymnus.

 Vis me super ardua raptat
 Flammati sydera cœli?
 Oculis quæ peruia nostris
 Mira theatra patent?
 Superis rosa consita pratis
 Rutilo nites aurea crine,
 Vitreæque in fluminis vnda
 Se speculatur amans.
 Æquæuo flore virentis
 Ditatur imagine formæ,
 Spirabilis aura caloris
 Inter vtramque volat.
 Volucres, mens, indue pennas
 Correpta cupidine floris,
 Celerique allapsa volatu,
 Cœlica mella lege.
 Te leniter aura fouenti
 Tranquilla beabit odore;
 Tibi se profundet olenti
 Nectaris vnda sinu.

Per cœlos explicat Iris

Ternos æterna colores:

Formoso Amor abditus arcu

Tela trifulca iacit.

Triplici sol diditus astro

Vno se lumine vestit:

Numen sub lumine: ternum

Numine nomen inest.

Æternum æqueua trinodi

Conspirat in oscula nexu,

Se mutua complicat vno

Gratia terna choro.

Tacitum Charis altera verbum

Fœcundo parturit ore,

Viuaque per oscula spirat

Vtraque nexa facem.

Felix ô mens mea Phœnix,

Si cœlitus acta cremarit

Præcordia nostra triformi

Vnica flamma rogo!

Sed desine, Musa, superni

Spectacula mira theatri:

Vultu venerare silenti

Quæ memorare nefas.

Nisi Piscatoris tumulus.

E V T R A P. XXIX.

Hinc tibi florentes eiectant æquora gemmas,
 Hinc tibi gemmantes florida terra rosas:
 Debita, Nise, tuo sunt vtraque dona sepulcro;
 Æquorei fueras gemmaque, flosque chori.

Irae

Iræ florum ab Aurâ pacatæ.

E V T R A P. XXX.

D A M O N. R O S A. V I O L A,

& Poëta.

Da. Vis mihi populeâ sônû sub frõde trahêti
Innocuas ausus læuere dente manus?
Tunc, Rosa infidiõsa: dabis, dabis, improba,
pœnas,

Et subtrita graues experiere pedes.

Ro. Men' scelus hoc? Zephyri sic me leuis aura
repentis

Mulceat, vt tanti non ego causa mali.

Causa mali viola hęc: nõ abnuuit ipsa: vide (ne

Conscia pallenti prodit vt ore nefas?

Vi. Lęserit vtra vide: tu armata, ego prors' inermis:

At pallore nefas prodo: quid ipsa rubes?

Ro. Armatam sentire cupis si plura laceßis.

Non scelus ore mihi, iusta sed ira rubet.

Po. Iamque sub hæc spinis armata rigentibus iræ

Impatiens Violam lædere visa Rosa. At-

-- Paciferâ volitãs hinc inde Fauonius aurâ

Suauicrepis pacem suadet inire modis

Tunc illæ flexum placide caput acclinantes

Fœdera floridulis composuere labris.

D. Baptista in Eremito. Ego vox, &c.

E V T R A P. XXXI.

P O E T A. D. B A P T I S T A.

Po. Vltor antri, quem te vocem?

D. Ba. Audin' antrum reddit: vocem.

Funus piscatorium.

EVTRAP. XXXII.

Hromidis extincti feralem ducere pompam
 Litoris Adriaci piscatrix turba parabat
 Æthera nigranti cum nox atrauit amictu,
 Funereasque faces cœlo suspendit ab alto,
 Sidereosque ignes nitidis accendit in vndis.
 Exanimes artus cymba posuere feretro,
 Nereidūque chori, lacrimansq; argentea Tethys
 Feralem subnixæ humeris vectare carinam
 Certabāt Querulum prorâ submurmurat æquor,
 Alcyonumq; gemunt mœsto caua littora cantu,
 Ora percussâ radiant exanguia, lunâ
 Æquore nocturnum latè fundentia solem.
 Littora iam subeūt Scopuli sub fragmine corpus
 Compositum curuâ portus in fronte locarunt,
 Tutior vt fessis mitesceret vnda carinis.

Margarite.

IDYLLIVM II.

NISVS, ET DORYLAS.

Avreus Idalios iam lucifer extulit ignes,
 Pingit & Eous tremuli color equora pôti:
 Iam matutini volucrum per littora cantus
 Dulcibus æquoreas mulcent garritibus auras.
 Quin, Dorylas, leni dū provocat aura susurro,
 Tu quoq; littoreū meditaris arundine carmē?

Do.

Do. Vnde mihi tenues ducant exordia musæ,
 Nise puer? roseo cui non Pallantias ore,
 Dictæue nocturnis argentea Luna quadrigis,
 Et circumtacito famulantia sydera cœtu?
 An ne greges memorem spumosa per arua
 natantes

Quâtaq; se liquidis ageret gēs humida regnis?
 Nulla mihi tenues ducent exordia musæ.

Ni. Carmen Erythræo quæ deluet æquore gem-
 mæ

Præbeat, æquoreo non dignior altera cantu.

Do. En age, conchigenas modulemur carmine
 gemmas,

Nise, sed alterna respirent laude Camœnæ.

Ni. Vecta pruinosa per muta silentia noctis
 Cynthia, gemmiferis innectit cornua sertis,

Lora nitent gemmis, gemmatis æreus axes

Temo rapit, biugesque trahunt iuga gemmea

Supil Tauri.

Do. Dum vaga nocturno conniuent sydera cælo,
 Et vitrei tranquilla patent specularia ponti:
 Squammigerum vulgus dum picta per astra
 vagatur,

Et superas gerit vnda faces, nam æthere pices;
 Tum mare flammiferi suspectans carula
 Mundi,

Æmula sydereis referat sua lumina flammis

Concha supercilium, candentes pupula gem-
 mæ.

Ni. Innumeræ si quando maris longo ordine con-
 chæ

Summa legunt, late niueo candore nitescunt,

Panditur obliquo qualis plaga lactea tractu:

Gemma mari sydus, cælo sua sydera gemmæ.

- Do.* Cernis arenoso quæ sidunt littore conchas,
 Ambiat vt pauidas spumantibus vnda labellis?
 Vtque verecundo reiectent oscula motu?
 Mulceat iratas, vultuque allecetet amico
 Ad choreas placido pacatus marmore pontus?
 Iam faciles, iã prona vebit maris vnda volētes;
 Festiuisque choris tranquilla per alta vagātes,
 Arcano simulant trepidantia sydera saltu,
 Dum circumducti resonat concentus olympi.
- Ni.* Cernis vt vndanti resfluant ad littora fluctu,
 Et pretiosa ferant rugosis pondera cymbis?
 Brachiaq; vt portus venientibus obuia pādat?
 Tale peregrinas lōginqua per æquora merces
 Cū reuehunt puppes, patrias labuntur ad oras,
- Do.* Tethyos vndisonæ gremiū cū fluctuat æstu,
 Et tuba nimbo si fera prælia murmurat Austri,
 Protinus hostiles oclusa casside gemmæ
 Inter se infestis conflagunt pectora conchis.
 Obuertunt clypeos clypeis, campoque liquēti
 Algosis hincinde ferūm concurritur hastis.
- Ni.* Aspice quam cælum fœcundo rore maritat,
 Diductos vt fœta sinus ad sydera pandat,
 Vtque maritales arridens Phosphoros ignes
 Præferat, & plepō stet pronuba Cynthia cornu.
 Æquoreos Aurora toros fulgore rosarum
 Spargit, odoratis aspirans flatibus Euri.
- Do.* Interea nuptam gratantum læta sororum
 Turba minor facili certant ambire corona.
 Ora patent risu, tum candida corda reclusis
 Pectoribus pandunt, synceri pignus amoris.
- Ni.* Aspice dum fessos emensa nocte iugales
 Soluit, & humentem tergit Latonia frontem,
 Gemmiferam sudore docet ditescere lancem.
- Do.* Parte aliã madidos cœlesti nectare crines

Ter, quater excutiens roseâ Tithonia dextrâ,
Hanc alit, in teneris quæ postulat vbera cunis,
Et materna leuem demittit vt oscula rorem.

Ni. Hæc vero, quam concha parens enixa tumentis
Viscere, mox clausi tumulauit mole sepulcri,
Infelix, vix orta graui iacet obruta fato.

Do. Sed veniet lustris interlabentibus ætas,
Piscantum cum capta manu se morte relaxet,
Regales vinctura comas, aucturave sceptrum
Pondere, vel tyrias pretiosa grandine lænas.

Ni. At molli si colla fluat per læuia seroto,
Aut tenerâ captiua tremens dependeat aure,
In noua se lactis mirabitur æquora vectam,
Et viua melius discet gemmascere conchâ

Do. Sed tibi quæ niueæ fulget decus addita dextræ,
Cur vomit hanc fuluo serpens intorta metallo?
An quia sic canibus, si vera est fama, marinis
Gemma caui tutela latet sub rupibus antri?
An quia cæliferi sic angues mala parentis,
Fuluâque Phryxæi seruarunt vellera dorsi?
An potius iucunda suus corrumpit amaror?

Ni. Vt lubet, at fessæ iam contrahe vela carinæ,
Et modo laudatas venemur in æquore gēmas.

Iuda osculo filium hominis tradis?

E V T R A P. XXXIII.

B Erfide, tun' ausus, bisseini infamia cœtus,
Iungere diuinis impia labra labris?
Nec fuit æthereo contortum fulmen ab ore
Dura potens animi frangere saxa tui?
Fregisset; sed dira tuo dum vincla magistro
Nectebas, animus tunc tibi nullus erat.

Aue Rabbi, & osculatus est eum,

EVTRAP. XXXIV.

Morte quid efficies, si fers fera, fata salute?
Oscula si ferunt, vulnera quid facient?

In eodem argumento.

EVTRAP. XXXV.

Siccine diuus Amor falsâ sub imagine Amoris
Proditur, & fictâ vera salute salus?

Ars mira pictura.

EVTRAP. XXXVI.

Quid non artificii tentat solertia curâ?
Ora coloratis animat pictura venenis.

Equitis Federici Zuccari Tabula,

In qua Christus columnæ alligatus.

EVTRAP. XXXVII.

Marmoræ quæ vincla ligant sacra membra
columnæ

Lumina contuitu, corda stupore ligant.

Ac se forte etiam, tam viui corporis artus

Moturi, vinclis ni premerentur, erant.

Quid

Quid loquor ? (artificis pro mira potentia dex-
træ ?)

Vincla premunt, artus se tamen arte mouent.

D. Symeon ad Iesum infantulum,
quem in vlnas accepit.

EVTRAP. XXXVIII.

D Vm, mi Deus, fulgurantes
Ore risus aperis,
Et suauiolum petenti
Mî labella porrigis;
Mens extremas fugitura
Oris oras attigit,
Iamque abisset; at in vitam,
Dum periret, incidit.

In Christi Circuncisione mater
lacrymans.

EVTRAP. XXXIX.

M Iraris, mea vita, oculos me ferre madentes,
Dum tuus immitti vulnere sanguis abit?
An tu non mea lux, an non mea pupula, nate, es
Qui mihi lædatur pupula, nec lacrymer?

EVTRAPELIARVM
POETICARVM,

Liber Secundus.

Mariæ infantulæ præsentatio, &c.
Oculi tui columbarum, &c.

EVTRAPELIA I.

ANNA. SACERDOS.

An. **Q**uæc venustulam verendo
Conde sinu pupulam,
More auito regnatori
Offerendam cœlitum.

Sac. Vbi agnellus aut columbæ?
Vbi munus turturum?

An. Ipsa pupula est columba.
Neu te lusum dixeris,
Hosce tantum vide ocellos,
An non hi columbulæ?

Ex Epistolis Sacrarum Heroïdon. II.

ARGVMENTVM.

*Virgo Alexandrina (narrant pluribus sacra
historiæ) cui fama nomen fecit Lucilla, vt
iuuenem amatorem ab se amoliretur, sibi
ipsa effossos ad eum misit oculos, quorum
ille flagrabat amore.*

Addidit

Addidit oculis has literas Poëta.

LVCILLA CHALASTRO.

A Eternâ tibi nostra ferant hæc scripta salutē,
 Et mēmor vt nostri, sic mēmor esto tui.
 Si qua perexiguo fugiet te litera tractu,
 Lumen habes, nostræ lumina frontis habes.
 Vidimus obscœni cæcum te lumine amoris,
 Et tua te cæco credere fræna duci:
 Ne trahat in præceps temerarius axis habenas,
 Lumen habe, nostræ lumina frontis habe.
 Hæc tibi munus habet, quæ tam formosa videtur,
 Qui tibi visa tamen, si modo cæcus eras?
 Visa tamen cepere tuum mea lumina lumen.
 An cum visa tibi sunt male, cæcus eras?
 Mens tibi rapta meos oculorum infederat orbes;
 Lumina dum mitto cor tibi reddo tuum.
 Torrida amore meis inhiat tua pupula ocellis?
 En licet è gemino pellere fonte sitim.
 O nimium validæ miseranda incendia flammæ,
 Si neque sub gemino flumine victa cadent!
 Hoc in vtroque tuam speculabere fonte figuram,
 Inspicies culpæ crimina forte tuæ.
 Sydereo nobis oculavit lumine frontem
 Cum Deus, & viuas pinxit in ore rosas.
 Nostra tibi voluit, diæ vestigia formæ,
 Panderet authorem condita forma suum.
 Forte sed erranti dum se mea lumina gyro
 Iactant, erroris causa fuere tui.
 En subeant pœnas natiuâ sede reuulsa,
 Firmaque sistendi sint modo causa tui.
 Cuspis Achilleo veluti contorta lacerto,
 Sic tibi dent oculi vulnus, opemque mei.

Quod

Quod si forte omnem subeunt tua lumina culpā,
 Meque negas tanti criminis esse ream;
 Proxima sunt oculis luitura piacula labem:
 Ex oculis oculos diluet vnda tuos.
 Sæpe suum lumen dum frons inhonora recondit,
 Innumeras aperit mens oculata faces.
 Qualis vbi cum fratre latet Latonia virgo,
 Innumeras aperit nox oculata faces.
 Tu tamen hoc videas, ne te tam cæca Cupido
 Corripiat, tenebras néve sequare meas.
 Cætera, si liceat, sis cæcus; id excipe tantum,
 Exemplo cupias cæcus vt esse meo.
 Diuus amor nobis plaudentibus astitit alis,
 Dum præmeret dulcis lumina nostra sopor.
 Ille mihi æthereo traiecit pectora telo,
 Haussit, & oppositâ lumen vtrumque face.
 Sat tibi si largo tabescant lumina fletu.
 Nos oculos, lacrymas tu mihi trade tuas.
 Sit ne meis tua cara salus Chalasyre, medullis
 An dubitas, oculis si mihi cara magis?
 Te quoque sollicitat nostri si mutua cura,
 Sit tibi nulla mei, cura sit vna tui.

Epistola III.

LVCILLÆ CHALASYRIS.

¶ T mihi ceratas roscæ puer ore tabellas
 Attulit, & cara verba notata manu;
 An tibi vulnifico perarata est littera telo,
 Dixi, Amor, & tremula cera liquata face?
 Vtque oculos vidi paterâ gemmante repostos,
 Et gemmam gemmas contumulare tuas;
 An, puer, è cœlo, dixi, cratêra tulisti,
 Aurea cui denâ sydera luce micant?

Profinus impacto dirupi vincula dente,
 Et caruit lacrymis littera nulla meis.
 Ad tua mox geminum conuertens lumina lumē,
 Talia, singultu concutiente, dedi.
 Vos ne ego contueor tenebrosa condita nocte,
 O desiderii nidus, & esca meis?
 Lumina, vos tueor stellantibus æmula gemmis,
 Nec mea supremâ lumina nocte premo?
 O nitidos flores, rosei quos hortulus oris
 Nutriit, & duro melluit vngue manus,
 Quo tam formosam violastis crimine frontem,
 Ut vos tam diro dederet exilio?
 Vos ne mihi quondam statio placidissima portûs,
 Iactarent validi cum mea corda Noti?
 Nunc mihi feralem vicino lumine flammam
 Sufficite, & nostri funeris este faces.
 O tantum annuerent nostris pia sydera votis,
 Vos sinerent nostri cernere fata rogi!
 Heu dolor! infandi genus heu miserabile lethi!
 Ante oculos moriar, nec tamen aspiciar.
 Hausimus è vobis oculis sitientibus ignem:
 Vos modo de lacrymis pocula habete meis.
 Hæc ego voce dedi singultibus interruptâ,
 Quæ dederat magno mixtus amore dolor.
 Tu vero, Lucilla, meo medicamen amori
 Lumina quæ mittis, vulnus, opem ne feres?
 O vtinam nostro sint apta medela dolori,
 Si procul his perij, num prope sanus ero?
 Cæcus eram, fateor; sed nostri lumina vultus
 Abstulerat vultus sydus vtrumque tui.
 Hæc tibi dum nitidâ radiarent lumina fronte,
 Vrere non solos eualuere viros,
 Ast amor ipse tui sensisset vulnus amoris;
 Sit tamen haud sensit, lumine captus erat.

Lumina debueram mihi vindice vellere dextrâ;
Sed mihi fletus erit quod tibi dextra fuit.

Quanquam oculos (mihi testis amor) tua dextrâ
adacto

Dum trahit vngue tuos, extrahit illa meos.
Ergo tibi meritas misso pro munere grates,
Quas, Lucilla, potest reddere lingua refert.

Vt vero nostris non sis infixâ medullis,
Nostra salus ipsis cui mage cara oculis?
Hoc nostros est velle, tuos me spernere ocellos.
Vel cum nulla mei, cura erit vna tui.

D. Lucia elucificata.

EVTRAP. II.

Vetus Poëtæ proditur sententia
Semet exoculasse physicum, Democritum,
Malis bene esse ne videret ciuibus,
At se virago elucificauit Lucia,
Bonis male esse ne videret à malis.

D. Magdalena prædatrix præda.

EVTRAP. III.

Magdala, mortales quib⁹ illaqueat amâtes
Ausâ Deum passis illaqueare comis,
Dum iacit auratos sacra in vestigia casses,
Prædatrix prædæ præda fit ipsa suæ.

Eadem peccatrix piscatrix.

EVTRAP. IV.

Vid faciat vin⁹ scire secus vestigia Christi
Magdala demittens lacrymarum in flumina
Piscatur veniam. (crines?)

Ex

Ex Epistolis Sacrarum Heroidon. IV.

A R G V M E N T V M.

*D. Dorothea capite pro fide in Christum ple-
tenda, predicarat se mox in amœnissimos
hortos receptum iri, in queis sine hyemis
(quæ tunc sauebat) iniurijs perperua e-
rat veris temperies Autumnii iuncta fœ-
cunditati. Ex astantibus Theophilus flo-
res, ac poma ex eo horto iocose illam popo-
scit. Virgo missuram se recepit. Obtrunca-
tur: mox Theophilo cœlestis puellus à Do-
rothea missus adstitit cum pomis, ac odoribus
in calathisco, cui & hanc epistolam ad-
didit Poëta.*

D O R O T H E A T H E O P H I L O.

Ccipe brumali promissos tempore flores,
Iunctaque puniceis lutea poma rosis,
Immemores nos esse tui ne fortè putares,
Quos modo diuini flaminis aura beat.
Me licet vberibus manans alat hortulus vndis,
Flumine lethæo non ramen ille mader,
Æternum spirant hîc omnia veris honorem,
Pictaque perpetuo flore renidet humus.
Hic nitidæ tranquilla patet clementia lucis.
Hic amor æternæ fulgurat igne facis,
Palmifer æthereos hic lucus opacat amantes,
Læta triumphanti carmina voce sonant.

Dum-

Dúmque suo volucrum sociant examina cantus,
 Inter odoratum sibilat aura nemus,
 Fons micat in medium nitidis argenteus undis:
 Plurima labentes protegit arbor aquas.
 Vadique pubescit viridanti ripa sinaragdo:
 Aurea gemmifero fulget arena vado.
 Læta coloratos ducens Thaumantias arcus
 Pingit olympiæ limina prima domus.
 Æternos Aurora gerens in fronte rubores
 Peruigil auratas excubat ante fores.
 Intus inaccessâ radiant penetralia luce:
 Intus inaccessum lumina numen habent,
 Hic me cum primum felici funera sorte
 Libratam pennis exposuere suis,
 Hos tibi brumali decerpsi tempore flores,
 Iunctaque puniceis lutea poma rosis.
 Armati si forte rigent in cuspide flores,
 Dexterâ non tales, cum mea legit, erant.
 Scilicet hunc vestro traxerunt orbe rigorem.
 Talia pacatum non parit arma solum.
 Prima parens vetitos ni carperet arbore fœtus,
 Terra parens vllis non dabat vlla rubos.
 Ast vbi nec tutos viderunt arbore fructus,
 Vallarunt timidâ spicula nata rosas.
 Me quoq; ceu rapido correptum turbine florem
 Mors violenta plagis intulit Elsiis.
 Et rosa nos fuimus proprio rubefacta cruore,
 Spinaque lethiferi militis ensis erat.
 At tu nunc habeas, nostræ libamina mensæ,
 Floridulis rorem quem damus in pateris,
 Pasce famem pomis, spiramina naris odore,
 Flore colorato lumina, rore sitim.
 Aurea luteoli viden' vt te pupula floris
 Purpureis cernat septa superciliis,

Et quasi de lacrymis cœlesti rore madescens,
 In lacrymas oculos pronocet ire tuos?
 Arida cum pomis vanescet gratia florum,
 Ni lacrymis madeant munera nostra tuis,
 Crebraque ni tepidis foueant suspiria ventis,
 Languida cum pomis gratia floris erit.
 Cum matutino desudant vda sereno
 Roris alunt teneras sydera lacte rosas.
 Et tua frugiferis virtutum florida sertis
 Nectare cœlesti pectora numen aler.
 Utque rosas circum volitantes oræ susurro
 Florilegæ carpunt pabula mellis Apes;
 In te non aliter superi labentur Amores:
 Pectoris arcanos tu modo pande sinus.
 Sis rubor hic florum venturi præsciis imbris
 Qui tibi turgentes irriget vsque genas.
 Felicis sint poma rubens Aurora diei,
 Quem tibi diuinæ gratia lucis ager.
 Cernis odoratos vt flos diducat hiatus,
 Prodat & arcanos voce silente sonos?
 Multifidisque canat foliorum turba labellis
 Forma sit authoris quam speciosa sui?
 Flos tibi diuini monumentum pandit Amoris:
 Aspice vulnifica cuspide tela gerit.
 Undique purpureas foliorum en explicat alas,
 Et iacit ardentes purpura viua faces.
 O tibi sic telo diui traiecta timoris
 Ægra salutarifero corda dolore gemant!
 O tibi correptis cœlestis flamma medullis
 Pectora vitali concremet ima rogo.
 Nex ceu spina mihi florentes attulit horas,
 Cinxit & æternis tempora nostra rosis.
 At vos, in roseis queis ducitur hora corollis,
 Credite post florem spinea ferta manent.

Dum

Dum licet incautas procul hinc auertite dextras,
 Subdola sub molli vipera flore later.
 At tu, seu stygio moliris ab hoste triumphum,
 Accipe victrici debita ferta comæ.
 Siue iquat verâ pro religione cadentem
 Stare, damus tumulo florea dona tuo.
 Plura darem; nostros sed mox delatus in hortos
 (Nec mihi mens fallax) hic tibi plura leges.

Iunctus Veri Autumnus.

EVTRAP. V.

THEOPHILVS, ANGELVS.

The. **H**ermose mi puellule,
 Vnde, rigente brumâ,
 Eburno geris calatho
 Hæc poma, flosculosque.
An. Autumnus vbi frugifer,
 Brumâ rigente procul,
 Æterno Vere floridus
 Fert poma, flosculosque.
The. En Ver in flore video,
 In pomulis Autumnum.
 Hic vna Ver pomificat,
 Florescit hic Autumnus.

Iesus lactens.

EVTRAP. VI.

H videntes oculos lactentis in ora puelli
 Declinat tacito fixa dolore parens.

S E C V N D V S.

45

Gemmaq; per niueas dum voluitur vda papillas,
 Mixta puer lacrymis lactea dona bibit.
 Sic tibi, Virgo, sinus lacrymantur, & vbera; lactant,
 Vbera ceu frontis, lumina rore Deum.

Idem.

E V T R A P. VII.

Irgineo, Diuine puer, de pectore pendes:
 Ex oculis pendet saucia Virgo tuis.
 Illa tibi niuei mortalia pabula lactis
 Sufficit; æthereas sufficit ipse faces.
 Illa tibi vires infert; tu, nate, parentis
 Lac trahis vberibus, cor rapis ex oculis.

Idem.

Qui pascitur inter lilia, &c.
 Ego lilium conuallium, &c.

E V T R A P. VIII.

Vpule, virginici
 Sinus inter Lilia
 Instar agni pascris.
 Idem es virgineæ
 Suaue vallis lilium,
 Viuum nempe lilium
 Viua pascunt lilia.

Ad Christum vulneratum & cruentatum.

E V T R A P. IX.

Vulnera mille tibi: mihi sint, rogo, lumina mil-
 Flumine mi fletus, ceu tibi sâguis, eat. [le.
 Si

Si tamen haud tanto dignaris corda dolore,
 Sit mihi sit saltem non doluisse dolor.

Christus infans in præsepio,

D. Amoris aucupium.

E V T R A P. X.

Die, qd in stabulo latitans, Amor oculis alas?
 Quid iacet horrenti populus ille toro?

Quid lacrymæ, tenerove notat vagitus ab ore?

Ah video; carâ neccitur arte dolus.

Scilicet implicuit rigido puerilia foeno

Membra velat castes aucupis instar Amor.

Illicit & planctu pro dulci in retia cantu:

Pellicit ad lacrymas, elicit inde faces.

Rediuiuo Christo Deipara.

E V T R A P. XI.

Nate, triumphato dum te mihi reddis Auerno,
 Caraque diuinis oscula libo genis,

Deficio prope victa tui dulcedine amoris;

Vitæque in amplexu mors mihi penè fuit.

In vinosum.

Doliaris vita. Prouerb.

E V T R A P. XII.

Vid Biberium Meronem

Dente roditis canino?

Nil est illo mago frugi.

Vitam ducit doliarem.

In hostes Musarum.

E V T R A P. XIII.

THYRSIS, SATYRVS.

Thy.

Nuper sionica pereo
 Vibrissa spero mentus
 Fœtenti ab ore enuntiat :
 Vatesque, Apollinémque, Aonidásque
 Cœu fœta nugis nomina,
 In malam rem pimplæis
 Præcipitanda ? rupibus.
 Id fama vatis auribus
 Satyropei admurmurat :
 Is ima aſylo ſaucius præcordia
 Imperium Diris caput diris deuoues ;
 Repente fœdo ſacra lues vlcere
 Exedit oſ ſacrilegum,
 Totóſque paſſim populata vultus
 Immunes liquit oculos. *ſa.* Ne ſcilicet
 Deeſſet quod coruos aleret.

Fortis vt Mors dilectio.

Ex Epicodramate Authoris.

C H O R E A I.

Viuæ Mortis inſtar Amor.
 Flamma rogalis ſacula Amoris.
 Vbi cogitur amantum
 Alter abire,

Alter

Alter abire,
 Cogitur dissidio.
 Robore pari, paribus Amor
 Morti pugnat spiculis.

Volitantes armat armos
 Leuis vterque remige pennæ.
 Illa falcem, ille facem,
 Fata minantem,
 Corda cremantem,
 Sæuis rotant dexteris
 Rudis hic primis, illa supremis
 Alitur suspirijs.

Ima summis æquat Amor.
 Amor honorem, honor Amorem
 Dant se pari pessum vice.
 Gemmea rudi
 Sceptra ligoni
 Æqua Mors, mapalibus
 Ditia parcis culmina regum
 Diro iungis ludicro.

Pallet amans: moribunda
 Prope volanti mortis ab umbrâ
 Ora pallent. Mors, & Amor
 Illa senectæ,
 Iste doloris
 Frontem rugis exarant.
 Languidus æger ætuat, ægrius
 Languet amans ætibus.

Mors ferali caute cassos
 Lumine vitæ collocat artusa

Viuæ mortis instar Amor
 Lactea amici
 Pectoris vrnâ
 Cor amantis tumulat.
 Amor excordes docet amantes,
 Et amentes degere.

Mors supremi nube somni
 Cæca natantes condit ocellos,
 Et amicas amor frontes
 Fulgure facis,
 Fulmine reli
 Cæcus elucificat.
 Nitidos Christi Magdala vultus,
 Quos tuctur, quaritat.

Cæca in hero quærit herum.
 Procul ab ore languet amato,
 Propè videt quem non videt.
 Pectore corda,
 Lumina fronte
 Herus olli abripuit.
 Iacet exanguis ore, colore,
 Habitu, silentio,

Sed silenti prædicat ore:
 Viuæ mortis instar Amor.
 Adde vocem funeralis
 Tu silenti silex antri.
 Ecquid reris dedere
 Cor amori? Echo. Mori.

In Deiparæ natalem Diem.

Quæ est ista quæ progreditur quasi
Aurora?

E V T R. A P. X I V I

Ad Auroram.

Dic, Aurora, tam rubentem,
Ore geris purpuram,
Quam nitentibus labellis
Hæc Marilla purpurat,
Tam netibi serenata,
Fronte micat lucifer,
Ut gemmeolis ocellis
Hæc puella fulgurat,
Velas caput tam decorum,
Flauo nubis vellere,
Ut aureolis capillis
Hæc pusilla rutilat,
Dic, Aurora: gere partes
Iudicandæ, & iudicis,
Sed dum loquor vanuisti,
Fuga victam arguit.

Christi infantis vagitus.

E V T R. A P. X I V I

Dum vagis non sola tuæ præcordia matris,
Sed mollire tuo saxa dolore potes.
Antra pijs vicina gemunt miserata quærelis.
Vah tua lingua sonat, ah caua saxa tonant.

Diux

*Diue Lucia, Catharina Senensis, Apollonia,
Agatha, Euphemia, Magdalena,
D. Amori è propriis cruciatibus
munera conferunt.*

E V T R A P. XVI.

*Nunc Chorus vniuersus, nunc singula
cantunt.*

Ch. vn. **Q**cipe non vnum non vno è corpo-
re minus.

Lu. Lumina. *Ca.* cor. *Ap.* dentes. *Ag.* vbera.
Eu. labra. *Mag.* comas.

Ch. vn. Seu gémis te ferta iuuát, seu flore corollæ,
Serta tibi, ei flores munera nostra dabūt.

Lu. Sapphiros oculi. *Ag.* turgētes vbera cōchas.

Ca. Cor pelagi baccas. *Mag.* aurea texta comæ.

Eu. Purpureis carpes rubicunda coralia labris.

Ap. Sertaque gemmanti candida dēte leges.

Lu. Hyacinthos oculi. *Ap.* cādentes lilia Dētes.

Ca. Cor ruris baccas. *Mag.* spicea ferta comæ.

Eu. Purpureas carpes rubicundo ex ore corol-
las.

Ag. Et gemina vberibus lactea poma leges.

Ch. vn. Quin etiam si fortè tibi detruerit arma
Vfus, & imbelles iusserit esse manus;

Lu. Fela oculi. *Ma.* crines torquentem spicula
nentum.

Eu. Curua arcum, rutilas rubra labella faces.

Ca. Cor pharetra. *Ap.* dentes acuēda ad spicula

Ag. Vbera de molli marmore scuta ferē. (cotes,

Christi delatio in Ægyptum.

EVTRAP. XVII.

Sempus erat seras cum Phœbus duplicat um-
 Suscitatur, & primas Hesper^o axe faces. (bras,
 Fella sub annosa confederat ilice Virgo,
 Dum peteret Pharij barbara tecta soli,
 Tristior ora tuens pendentis ab vberè nati
 Ingemit, ac tales soluit ab ore modos.
 Hiccine nocturnâ dulcis mea vita sub ymbrâ
 Degere, an inceptum vis peragamus iter?
 Pro puero, peragamus, ait Iosephus: abibit
 Nox procul acta; tuo sol iacet ecce sinu.

Lacrymæ.

ELEGIA I.

Hic ades ô madidis elegia tristis ocellis:
 Carmen erit lacrymæ flebile carmè amo.
 Da mihi tranquillo rorantia lumina fletu:
 Dissona sunt siccis tristia verba genis
 Nectare tam dulci mortalia corda madescunt
 Dum lacrymæ sensim mœsta per ora cadunt,
 Ut Deus astitifero cœli descenderit axe,
 Ut sua flebilibus corda rigaret aquis,
 Ille Berhamadis fatum miseratus amici
 Fleuit, & occasus gens solymæa tuos.
 Vos lacrymæ fontes, dios vbi corripit ignes,
 Extinguitque tuas mens, Erytina, faces:
 Ad vos lethali culpæ trajecta sagittâ
 Aduolat, & stygium pectore virus agit.

Vobis,

Vobis, dum geminâ fingunt vos lumina conchâ,
 Cedit Erythræi candida gemma vadi.
 Si quando iratâ molitur fulmina dextrâ
 Omnipotens vestro frangitur ira mari.
 Vt Venus Ægæo, vestris ita surgit ab undis
 Diuus amor: lacrymis pabula lactis habet:
 Dant puero cunas, & paruas lumina cymbas:
 Labitur, & placidi littora cordis adit.
 Per vos, occultæ nitida vt specularia mentis,
 Quamlibet arcani pectoris ima patent.
 Vos oculi roseis fundunt vt verba labellis,
 Et taciti partes multa loquentis agunt.
 Per vos, contractæ surgunt vbi nubila frontis,
 Et subitus tepidæ labitur imber aquæ,
 Pieta serenatis intermicat Iris ocellis,
 Filia mæstitiæ, nuntia lætitiæ.
 Tollunt se vestro vernantibus ardua ramis,
 Et noua virtutum germina rore virent.
 Scilicet hoc ignes animorum temperat imbri,
 Dum sua diuinus spicula cudit amor.
 Cor puteus, geminis oculorum ducitur vrnis,
 Quæ leuat æternam nectaris vnda sitim.
 Felix turgenti resolutum lumine flumen,
 Dum labra, dum malas, lutea mala rigas
 Purpureus viuo dum te vehit aluceus ostro,
 Sunt tibi flauentes aurea ripa comæ.
 Aspice, nos lacrymas quicquid natura coërcet,
 Quicquid habet tellus, quicquid & astra, docent.
 Montanæ cautes, teneroque virentia musco
 Guttarum gelidis fletibus antra madent.
 Flumina gramineas cursu lambentia ripas
 Deuoluunt mæstis Naiades ex oculis.
 Flent Phaëtoniades, flet pallida Phyllidis arbor
 Balsamâque, & scisso myrrhea virga libro.

Vitis, ut in curvo deiecit brachia ferro,
 Luger; & è gravido palmitè gemma tumer.
 Cana iugis vernò glacièscum sole liquefcit, sup è
 Fert abitura sui signa doloris hyems: roqiam
 Aurea luteolo dum se Tithonia vultu
 Exerit, & roseos lucè coronat equos,
 Ridet; at in risu lachrymas ex ore cadentes
 Excipiunt molli roscida prata sinu,
 Vos etiam largos mea fundite lumina riuos
 Dum licet, ac nondum vos premit atra dies.
 Hoc Acherontæas restinguitè flumine flammæ.
 Hæc fata sint, læta est vnde petenda seges.
 Sint lachrymæ nostro gemmata monilia collo:
 Hæc micet in digitis lucida gemma meis.
 O mihi tot madeant, oculis quot fulget olympus!
 O mihi: sed lachrymæ dicere plura vetant.

Risus.

ELEGIA III.

 Oas rubicunda fores Aurora recludens
 Ridenti nitidum prouocat ore diem
 Purpureas Zephyris placide crispantibus vndas,
 Sub tremula ridet cœrula luce Thetis.
 Multiplices florum vernò iam tempore risus
 Fundit odorifero Flora benigna sinu
 Occidit in risu, croceæ sub tegimine nubis,
 Dum sol occiduis lumina condit aquis.
 Confoeciant auræque suos, lymphæque cachinnos
 Ingere læta tuos tu quoque, musa, iocos.
 Ite, quibus fatuo lasciuia licentia risu
 Soluit in obscœnos ora remissa modulos
 Ite, dolor vobis post gaudia nascitur hæres.
 Innocuos risus nostra Thalia canit.

Mater vt allisit puerilibus ora labellis,
 Innocui risus excutit inde faces:
 Præcipue si quando sinum titillat, & alas;
 Ludit & in tectero corpore blanda manus.
 Tunc licet vndanti pueri mens ebria amore
 Pectora destituens ora suprema petat;
 Haud tamen expirat: namque ipso in limine vitæ
 Præcludunt subita gaudia mortis iter.
 At si turgidos nati plorantis ocellos,
 Mœstaque turpantis viderit ora parens,
 Porrigit ostrino ridentia mala colore:
 Protinus arridens arripit illa puer.
 Dumque hilaris versatque manu, vultuq; renidet,
 Ora gerit pomi picta rubore sui.
 Pulcra quidem facies, sed tum pulcherrima risus,
 Fletibus humentes cum maduere genæ.
 Qualis vt æquoreis nitidum caput extulit vndis
 Lucifer, aspectu lucidiore micat.
 Sepe (quis hoc credat?) ridenti lumina fletu
 Læta madent, lætus ridet in ore dolor.
 Pullulat, vt felix secundo funere Phoenix
 Risus ab extrema funere maestitiæ.
 Purpureis cunasque locat, nidumque labellis:
 Educat hunc blandis Gratia suauiolis,
 Delitiæ lususque leues hilaresque lepores
 Huic agitât socios, turba iocosa choros.
 Nunc oculos, alternanti nunc ora volatu
 Insilit, vt variæ brachia frondis auis.
 Nuncque supercilij, roseo nunc oris ab arcu
 Callidus occultâ cuspide corda ferit.
 Grator interdum tremulis scintillat ocellis,
 Et iacit è tremulo fulgure fulmen. Amor.
 Luteolis enim blanda patet caua fossula malis,
 Risus in hac paphia deliter instat Apis.

Ille genas puppi blandè ridentis ocellar,
 Retia sub teneris occultit ille rosis.
 Ille graues animi tenebras, noctemque resoluit,
 Et procul obscuræ nubila frontis agit.
 Ille docet molles præcordia inire choræas,
 Crebraque subsultu corda micante quatit.
 Floridulos pingit, ceu prata nitentia, vultus:
 Ille rosas niueis inserit areolis,
 Oraque quæ cunas dederant, dant molle feretrum,
 Flammeolisque locant busta, rogamque labris,
 Hic mihi supremo tumulati in funere risus
 Ludicra ridentem conde Thalia chelym.
 Vos, Elegi, ridere nefas miserabile carmen:
 Monstra sed ad risum vos tamen ista decent,

Christi à Matre ad necem discessus.

EVTRAP. XVIII.

Vbi, Virgo vale, maternas perculit aures,
 Rettulit illa nihil, ni, mea vita, vale.
 Natus abit, labentis abit tum vita parentis.
 Respicit, & languens sustinet ille latus.
 Mox vbi, vitali remeante in membra vigore,
 Redditur hæc vitæ, redditur ille vitæ.
 Heu miseranda parens, tibi vitam linquere vitam
 Attulerat, vitam reddita vita fugat.

Idem.

EVTRAP. XIX.

Deipara loquitur.

Nate, an abis? Morior, sed sensu fixa doloris
 Me tamè, heu, vitam ducere corda probât.

Viui-

Viuimus, an morimur? viuę an spectacula mortis
Nec satis exanimis, nec bene viuā gero?

Idem.

E V T R A P. XX.

A Bar quod patris mandata suprema vocabant
Christus materno è pectore corda trahēs.
Sensit id infelix Virgo, dicturaque nato,
Cor mihi redde, fuit; sed sine corde fuit.

Idem.

E V T R A P. XXI.

A Nte necē cor, nate, tuum cū matre reliquis:
Scilicet hoc prius est, quā moriari, mori.

In noctem Christi Natalem.
Nox sicut dies illuminabitur.

E V T R A P. XXII.

A Vid ni diem nox datura
Verum solem paritura?

Christus in Cruce.

D. Amoris aucupium.

E V T R A P. XXIII.

A Rbore funereâ laceros Christi explicat art^o,
Et latet in lateris vulnere dius Amor.
Vt Christi mens si qua pio librata, volatu
Incidat in plagas, sentiat esse plagas.

A R G V M E N T V M.

Bibiana Perneſtana Franciſci Gonzaga Caſtillionis Principis uxor, accepto de dubia mariti ſalute nuntio, nudis, & cruentis iuit pedibus ad Deipara templum, cui nomen à roſa.

I D Y L L I V M I I I.

 Vã læti colles nitidas vere frontes
 Ad liquidum Benaci comunt ſpeculũ,
 Citrea auratis ſylua diues pomis
 Lymphas obumbrans, viridante clypeo
 Igneos Phœbi procul arcet arcus,
 Magnanimus hic heros gentis decus
 Gonzaga, cui vicina parent arces,
 Venaticos labores & curarum
 Argentibus leuabat auris pondera.
 Cum prope obiecta collium
 Cliuofa videns dorſa ſuſpirauit.
 Iubatus Titan radiis dum medios
 Morari curſus, & anhelos viſus
 Æſtus lenire dulces ad querelas.
 Colles, dumoſi colles, & fragoſæ
 Montanæ rupes, vos ne fuſo (heu dolor !
 Heu dura pij monumenta Amoris !)
 Fuſo ne vos cruore
 Spaiſit, quam mihi paribus
 Iugarat Amor tedis ?
 Cum læua ferens inurmura
 Olli me ferro ſaucium

Incerta rumor aura susurravit.
 Teneros illa cum nudata pedes,
 Roscida ocellos, decolorque vultus
 Vestras per cautesit, quâ seruposi
 Tempa recludunt calles, templa magnæ
 Cœlitum matris, quæ dicavit fausto
 Rosarum nomen omine colobæ
 Crinibus aurum, adamantas oculis,
 Pyropos pede saucio
 Fundebat illa meæ pedumque
 Tor vna vitæ pretia, quæ
 Ceu flauis testas crinibus,
 Nimboris hyems oculis, cruentis
 Ver roscum vestigis, tergemino
 Insignis ibat tempore, quæ
 Aureo talis inbare
 Crinita fundens gemmeos
 Aurora rores, æquora
 Cellasque frontes collium
 Ostrino pingit fuce
 Formosus, in exanguis
 Nitebat ore dolor, madidantes
 Flectebant astra ocelli
 Tum sic effari: En agite, cruentis
 Rorate, pedes, lacrymis.
 Oculis este pares, & dolori
 Tributa meo soluite.
 Mi, meæ vires, meum cor, heu saucius,
 Exanimisque iaces: corde saucio
 Quidni mi cruor emicet?
 Te superante lubens hic exanguis
 Victima amoris concidam.
 Noster hic sanguis, ni me vota fallunt,
 Incolumem vel mihi te reponet.

Exanimem vel tibi me componet.

Rigatæ meo crescite cruore

Frondosæ comis arbores.

Tuq; Amor telum, calamôsue alarum

Cruore tingens, duras

Inscribe cautes, & venturis meos

Saxa dolores eloquantur sæculis.

His plura gemens, laceros

Citabat illa pedes,

Vulnera pedum cordis addens vulneri,

Vulnera pedum cordis tempens vulnere.

Rosarum ad delubra resulentum

Signabat iter, Teneras

Calcare rosas, aut rosarum osculis

Impressa pures niueis

Labella plantis inhærere florea.

Eunti pedes herbulæ

Argenteo dum rore launt, rutilas

Rependit illa gemmas.

Nitidi calces, ceu marinæ conchulæ,

Ostro madebant Tyrio,

Flucticoloris herbido

Prati labentes æquore

Punicei liquebant

E vitio fontes ebore.

Lactea puris, & spinarum nescijs

Manabant rosis lilia.

Calidæ atnæis pares niues niuibus

Liquidas vbmunt flammulas.

Ignea ponè pedes lucet semita,

Sydereo cui lacte cedit candicans

Orbita Olympi flammæ adhuc superstitis

Agnosco, adoro, exosculor vestigia.

Marmoreis è plantis

Scintillas, Amor, excutis;
 Viuaces vnde tibi ignescunt faces,
 Quæis mea galent pectora.
 Tenerum marmor, & fodinæ mobiles,
 Per iuga senta collium tam nobiles
 Prodigitis carbunculos
 Hinc tibi plena abunde
 Ditescat, Amor, phâretra.
 Nudo sub gradu tellus
 Superbit purpurantibus
 Vestita gemmis, & regali murice.
 Formosi pedes, meæ
 Tanti ne vitæ quidquid est, vt vobis
 Vitalis humor effluat?
 Eheu meus è vestro
 Vulnere sanguis abit.
 Ah duræ nimis diræ nimis cautes,
 Tam pio nondum mites
 Mollescitis liquore?
 Sed forte dum gemellæ
 Oscula plantæ pangitis,
 Exulcerant tenellam
 Aspera labra cutem.
 Tædiferi puelli,
 Gens hymenæa, Amores,
 seduli alarum molles
 Sternite eunti plumulas,
 Per gramina sanguineum
 Legite, vt Apes, rorem. Ad cruentas
 Tela læuate cotes.
 Heu saga mitis, magico
 Quæ nuda pedes ritu cœlum trahis,
 Tuus mi cruor flectere adamantinas

Parcarum colos valuit,
 Amica cœlo Siren,
 Quæ lacteis innixa pedum scopulis
 Purpureum per æquor
 Flebili Diuos cantu
 In tua vota rapis.
 Prouida pugil tacito
 Exuta pedes gradu in me ruentem
 Ruis in mortem, & auersam subtruis.
 Incondita venatrix.
 Artis ab arte negligens,
 Comarum casses lacerata, fractæ
 Madidæ frontis arcu,
 Sanguineo fucata pedes minio,
 Amoris hinc, & hinc doloris gemino
 Stipata latus catulo,
 Tantosne per labores
 Venare mi salutem?
 O pectoris præcordia
 Prædata mei! Dolituro plura
 -- Venaticum strepente cornu classicum
 Curas abruptis Dulcea mari nuper
 Præda doloris mox prædator profilit.

EVTRAPELIARVM
POETICARVM,

Liber Tertius.

Rosa Deiparæ annuens.

EVTRAPELIA I.

Virgo parens roscum
Albocura fosculum,
Vnde tibi regia
Honos, ait, purpuræ
An ne meus indidit
Hanc tibi puellulus
Purpurante genulâ
Vix hæc Virgo : fosculos
Leuis aura compulit
Tunc inflexo vertice
Rosa verbis annuit.

Verecunda pueruli Iesu modestia.

EVTRAP. II.

Nocte vigil intempêtâ
Astra puer intuens
Assidentem compellauit
Ore matrem blandulo
Ecquid syderum nitore
Scintillante pulchrius?

Fronte geris quæ serenâ,

Mater ait, sydera.

Tum puellus verecunda

Ora pingens purpurâ,

Nocte visus intempestâ

Os Auroræ pandere.

Auræ captatio.

EVTRAP. III.

MONTANVS, THYRSIS.

Mon. Vid, ô lente, sub vmbrosâ,

Thyrſi, iaces populo?

Thy. Tibi frondes ventilatis

Eloquentur foliis.

Mon. Vidi: vana popularis

Captas auræ flamina.

Mœſta Pietas.

In funere Leolazari Halleri Placentinæ
arcis præfecti.

EVTRAP. IV.

POETA, PIETAS.

Po. Ve laceris turbata gemis matrona capillis;

Pectoraq; impacta tundis aperta manu?

Pi. Sum Pietas, orbata meo quæ funus alumno,
Et mihi supremas exequor inferias.

Po. Quid galeæ, quid rela notant acclinia busto?

Fusa quid ante tuos bellica parma pedes?

Pi. Belligera Hallêro vixi viuento, cadente

Heu mihi, defectis viribus, arma cadunt.

Po. Hallêri non ylla tui subeuntis Olympum,

Me capit, ô Pietas, sola tui pietas.

Bisannis Fluuuus.

E L E G I A I I I.

In funere Augustini Grimaldi patritij Genuensis lectissimi adolescentuli.

Quæ Laucus arûdinea redimitus fronde Bisannis

Euderat herbosis humida membra toris.

Dum vitreos latines muscosâ voluit ab urnâ;

Per fata dum liquido labitur vnda pede;

Olli præcipiti vaga fama inuecta volatu

Adstat, & arcanos murmurat aure sonos.

Tum senior lacrymis augens manentibus vndas

Ingemit, ac tales soluit ab ore modos:

Ergône vix primæ cecidisti vere iuuentæ

Rara Grimaldææ floscule, fama domus?

Ten' ego speravi, per quem mihi Tigris, & Indus

Nilus, & auriferi cederet vnda Tagi?

Ergône, Mors, dira potuisti incidere falce

Tam nitidirarum floris, & oris opus?

Oris opus, quod moris opes candore notabat,

Ne foret ingenio dissona forma suo.

In te, care puer, priscis nil inuida sæclis

Spectarunt puerum sæcula nostra, senem.

Ingenio antebas socios virtutibus annos,

Formam animo, morum nobilitate genus.

Dura

Dum mens astra colit, dulces dum cura parentes
 Obsequiosa, colit te sine labe pudor.
 Te Farnesiaco vernantia Lilia campo
 Palladij patriæ mellis amore trahunt.
 Inter honoratos visendum fecit Ephebos
 Nobilis ingenio qui fuit ore pudor.
 Qualis odoratos inter, lectissima flores
 Purpura Pæstantæ fulgurat vna rosæ.
 Interea lentâ morborum tabe leuandus
 Dum repetis patrij littorâ amica soli,
 Occidis: externis heu vitæ certior oris:
 Heu patrias; heu nato facta nouerca tuo.
 Parma tibi mortis fracturam spicula parmam
 Antè ferens tutam fida tulisset opem.
 Heu mors crudelis! cur saltem lumina mater
 Non potuit carâ condere inœsta manu?
 Vltimâ nec rapuit moribundis oscula labris,
 Aut tremulo extremum legit ab ore animum?
 Dum tamen extremas tenero daret ore querelas,
 Addidit hæc matri verba ferenda suæ:
 Dicere, mater, aue mors abstulit: accipe saltem
 Mittimus extremâ quod tibi voce, vale.
 Hæc mihi lux testis, properâ quâ morte relinquo,
 Me sine materno tristius ore mori.
 Spes tamen hæc nostros solatur fida dolores:
 Te superante mei parte superstes ero.
 Cœlicolum me diæ parens vocat aethere ab alto:
 Corpus hæbe mater, cor habet illa meum.
 Talia mandanti supremâ lumina nocte
 Mors premit, an lenis mortis imago quies?
 Sæua parens, quæ cuncta semel nigrantibus alis
 Obruis hoc vno mirior ore nitens.
 Fœlix mortales cuius transueta procellas
 Tam citò tam tutum cymba peregit iter,

Mors dedit optatos alarum flamine ventos,
 Et secuit facilem per freta falce viam.
 Iam te, die puer, placidis alit hortulus auris,
 Nonus olympiacâ quem rigat axis aquâ.
 Et modo sydereos per prata micantia flores
 Demetis, astriferi flosculus ipse soli;
 Aut leuis assultans volitantes inter amores,
 Aliget arguto proteris astra pede.
 Quid nato, miseranda parens, tabescis adempto?
 Desine, nam lacrymis læditur ille tuis.
 Te vocat ad superos: tremulo (viden' annuit astro
 Inter lædeas tertia flamma faces.
 Vos Nymphæ, nostro Nymphæ que luditis antro,
 Candida Cymothoe, lutea Calliroe,
 Et quascunq; vagas nostra hæc alit vnda sorores,
 Ferte puellari florea sertâ rogo.
 Pallentes violas, immortales amarant hos,
 Lilia virgineis fundite picta rosis.
 Nobilitas discissa sinum, percussa lacertos
 Aduolet, effusis ante sepulchra comis.
 Virtutû, Charitumq; choris leuis aggemat Echo,
 Hunc geme pro misero, Thracia mater, Ity.
 Tu verò quicumque gradum molire Viator,
 Da lacrymam, florem forte refundet humus.
 Cœrulus hæc genitorum fractâ turbidus urnâ,
 Protulit è mœstis flumina luminibus.

Rosæ.

E cruore D. Francisci flagello se cędentis,

EVTRAP. V.

N tibi, nō paphij, sed casti è sanguinis imbrē
 Edita ridenti fulgurat ore rosa.

Aspicias

Aspicias vt tanti præfert miracula facti,
 Dignaque non dubiâ stant monumenta fide?
 Spina doloriferi de cuspide nata flagelli
 Hinc riget, in foliis sanguis & inde rubet.

Lilium.

Quod pingitur in manu Angeli ad
 Deiparam nuntij.

CANTICVM I.

 Vr ab alto lapse, tua,
 Paranymphe, dextra-

Niuea niuea

Lilia gestat?

An vt diua te beati

Veris æuo floridum

Lilium superi

Norit Hymetri?

An optatum defers orbi

Lilium conuallium;

Lilia lilium

Pabula poscens?

An in candens nuptiarum

Spinis inter lilium,

Virgo tuebitur

Dona pudoris?

An in lacteum se florem

Sponsus Amor induit,

Et sua lilio

Abdidit arma?

In hianti en croceæ

Fauce floris lingua

Tela produunt aurea,
Recuruata folia
Arcum, & alas.

Fœnerator.

De Abdone è pastoribus, qui Christum
recens in præsepio natum inuisere.

EVTRAP. VI.

Ethlemius dū lacte nouo cunabula Christi
Munerat, his Abdō onerauit munera dictis:
Fœnerat hæc Abdon niuei tibi pocula lactis:
Fœnora restitues æterno nectereis haustu,
Nempè piè Iudæus erat.

D. Ioannes Euangelista supra pectus Do-
mini in cœna recumbens.

EVTRAP. VII.

Rgone de nostro qui quã te prodere cœtu
Ausit in hostiles, ô mea vita, manus?
Hei mihi, deficio, subitoque dolore labascunt
Membra, soporifera lumina nube latent.
Forfan & hic placidi morerer sub imagine sōni,
Si quis in hoc mortem posset obire sinu.

Idem.

Ego dormio, & cor meum vigilat.

EVTRAP. VIII.

V mihi cor: me somnus habet, tu peruigil
adstas.
Sic ego dormio, & cor meum vigilat.

Tra

Tragœdia exanimata.

In funere Illustrissimi Comitis Pomponij Taurelli Tragici Poëtæ

E V T R A P. IX.

S Vum parentem morte sublatum videns
S Pomponium Tragœdia,
 Has ante moles pectus exerrans suo
 Muctone fixa concidit.
 Si quæris ergo quid sit hoc spectaculi,
 Tragœdiæ Tragœdia est.

E Sacrarum Heroïdon Epistolis V.

A R G V M E N T V M.

Susannam (quæ in Danielis cap. 13.) in pomarij fonte lauantem gemini senes Iudices rimati occupant, ad flagitium inuitat. Abnuentem ficti adulterij ream traducunt. Interim dum in carcere detineretur, paullo antequam ad supplicium extraheretur, marito Ioachimo has literas, poëta dictante, raptim submisit.

S V S A N N A I O A C H I M O.

S I nostros irata negant tua lumina vultus
S Visere, ne saltem visere, verba negent.

Con

Coniugis extremas me dedignare querelas;
 Sit satis alloquio me caruisse tuo.
 Ignotas mirâre notas? sua ducere chartis
 Verba catenatæ non valere manus.
 Fama loquax miseras tibi iam compleuerit aures,
 Presserit vnde meum tanta ruina caput.
 Sæpe sed incerto quoniam rumore vagatur,
 Et tam ficta sonat, quam bene facta negat;
 Sericea quæ mitto Phrygij cape mûnera texti.
 Hoc series nostræ pingitur historia.
 Dum vacat exiguo ferratis tempore vinclis,
 Hoc manus art. fici deproperavit acu.
 Hic fontem, me in fonte vides, hic fronde dolosa
 Exploratores occulit vmbra senes.
 Si qua mihi infido, vixisset pectore flamma,
 Obruta fontanis non obijisset aquis?
 At nostris hausere senes è fontibus ignem,
 Vincere quem gelidi non potuere lacus.
 Tecta sub annosis latuere incendia canis,
 Ignibus argentes intepuere niues.
 Grandæuos vmbrosa procul laureta tegebant,
 Hos tamen immisso fulmine fixit Amor.
 Ergone fœdamur puro dum fonte lauamur?
 Et rea labis agor cum sine labe fui?
 Artis opus miræ cælatus marmore serpens,
 Cuius ab expanso desilit ore liquor.
 Sibila dum simulat, tacita me voce monebat,
 Effuge, non vndas, ore venena vomo.
 Ille mei fletus, ni mens mihi læua fuisset,
 Fons erat, ille meæ fons & origo necis,
 Me simul amotis solam videre puellis,
 Ecce senes celeri prosiluerunt gradu.
 Ast ego, diffusis humerum per yrrumque capillis,
 Protinus aurata corpora veste tector,

Hic sola tranquillæ nobis argentea lymphæ,
 Flauentesque dabant aurea tecta comæ.
 Quid mentis mihi, rere, fuit, cum sola tremebam
 Inter anhelantes mitis vt agna lupos?
 Luciferos sol ipse regens ferrugine crines
 Horruit auersâ cernere fronte scelus.
 Fœda maritalem tentantia verba pudorem
 Turbabant gemino ventus, & vnda sono.
 Fons in fonte sui lacrymarum flumine manans:
 Dum filet os, oculi non siluere mei.
 Cætera quid memorem? memorem pudet esse vel
 horum,
 Et fecisse ferar quod meminisse pudet?
 Et tamen excrucior vinclis, & carcere diro,
 Et fecisse feror quod meminisse pudet.
 Non hæc vincla mihi nodi pepigere iugales;
 Inque tuo pactus pectore carcer erat.
 Abreptam thalamis cæco sub carcere condunt:
 Hic mihi pro molli terra premenda toro.
 Hic mihi colla tument grauibus torquata cate-
 nis,
 Innocuasque manus ferrea vincla terunt.
 Languiduli tabent quondam tua sydera ocelli,
 Liuet in exanguis decolor ore color.
 Sæpe damus pronæ ferratis oscula vinclis.
 Quæ pretiosa facit non violata fides.
 Cum volet ira senum sæuo me funere mergat;
 Serius aut citius mors adeunda semel.
 Non illos impunè tamen feret arbiter orbis,
 Serius, aut citius pœna luenda semel.
 Sæpe necis species animo miseranda recurfat,
 Et licet inuiti rore madent oculi.
 Ergo erit illa dies, manibus post terga reuinctis,
 Cum rea sum pleno conspicienda foro.

Sordida cæsaries pallentia conteget ora,
 Lumina foemineus deijcetque pudor.
 In me dira canet ferali voce sacerdos,
 Astabitque meæ turba parata neci.
 Nobilitas formæque decus, annique virentes
 Omnibus effusi causa doloris erunt.
 Communes ego sola videns mea funera fletus,
 Excipiam siccis vltima fata genis.
 Obruet infesta lapidum me grandine nimbus,
 Diluet & fontis crimina fonte cruor.
 Labentes oculi media te in morte requirent,
 Vltimus exanguis, vir, sonus oris eris,
 Extinctos tua dextra mihi ne cludat ocellos,
 Vt pateas oculis post mea fata meis :
 Si ramen, vt cernes laceros crudeliter artus,
 Nota tibi est vultus forma futura mei.
 Prospice, vir, saltem lapsu iaceamus honesto,
 Vtque, inhonora licet, non inhonesta cadam.
 Vtque virum manibus fuero lacerata ferinis,
 Prospice ne saxis sim data præda feris.
 Nostra iube extracto mandari membra sepulcro .
 Quæque necem tulerint saxa, sepulchra ferant.
 Néve necis tumulo causas incide; loquentur
 Funera sanguineis illita saxa notis.
 Tempus erit, facies cum se tibi lucida veri
 Proferet, & fictos extrahet arte dolos.
 Plorabis, fletuque tuo mea busta rigabis:
 Posthumus è nostro funere crescet amor.
 Sera tuæ, dices, fidei mihi cognita virtus
 Firmior hoc saxo, quod tua membra tegit,
 O me felicem! si post mea funera coniux
 Quæ cubet in viduo non erit vlla toro.
 Nostra tuos mecum tumulo mors cõdat amores,
 Deque tuo calcat fac meus igne cinis,

Sola meos poterit spes hæc lenire dolores,
 Hæc mihi vel pretio sit necis empta meæ,
 Si tamen (in rapidos venescant omina ventos)
 Vlla futura tuo nupta beata iugo;
 Huic dentur nostris quondã data munera tẽdis,
 Annulus aurato quam ligat orbe , fides.
 Mittimus hanc : puro viden' vt non læsa mettallo
 Hæc tibi sint fidei symbola fida meæ. (est?
 Altera baccatas disponat pectore torques;
 Torquebit ferri pectora nostra rigor,
 Altera hydaspæis ornetur dextera gemmis;
 Dura meas onerent, diraque vincla manus,
 Prouida mens, magnos mundi quæ fusa per artus
 Iustitiæ firmà singula lance regis,
 Testis ades legem me non violasse maritam,
 Sed voluisse magis, quam violasse, mori.
 At tu linquendi lux ô pulcherima cœli,
 Et vaga mox oculis astra neganda meis,
 Turbaque, quæ nobis cognato sanguine iuncta,
 Extremumque mihi, vit mea vita, vale.

Fortis vt mors dilectio.

CHORÆA II.

*Ex Epicodramate Authoris post narratas
 historias, alteram de viragine, quæ se pro
 vitrico, licet infenso, neci obtulerat; alte-
 ram de puellula, quæ rogam, quo mater
 cremabatur, insiliit.*

Vam violentis percita flammis
 Corda potens raptas Amor?

Robore

T E R T I V S.

75

Robore teli dura Virago
 Fisa tui intrepidum
 Alieno pia Amazon
 Fato pectus deuouet.

Viuida tuæ lumina redæ
 Dira nulla nullus horror
 Patrio spargens nubila vultu
 Nocte cæcâ obducere
 Valuere: tua vicit
 Iræ faces facula.

Obuia morti pectora produnt
 Tibi pares morti vires.
 Hospiti (fama lusc) vtrique
 Noctis error miscuit
 Tela : mortis inde pares
 Tibi vires viribus.

Mortis ahenâ falce metuntur
 Quæque terras, quæque pontum,
 Quæque libratis ardua pennis
 Raptim tranant aëra.
 Nullis annis, æqua nulli
 Parca parcit capiti.

Omnia certo deiicis arcu,
 Sæuas Amor, tua feras
 Spicula domant. tua fugaces
 Aues Ala assequitur
 Pinniremes Fax sub alto
 Torret pisces gurgite.

Algida nequit corda vorantes
 Temperare Tethys ignes.

Placida cubent æquora ; greges
 Æstus vrget squammeos
 Latet, Amor, sub niuali
 Tuus ardor vertice.

Auidæ pandum mortis hiatum
 Medicatis cura solers
 Frugibus arcet. Tabida Amoris
 Arte vis hæud soluitur.
 Fata Amorem, nullæ preces,
 Nulla flectunt pretia.

Surdus vterque, nudus vterque
 Mors, & Amor ; vbi locent,
 Quoue recondant pretia, preces ?
 Tûa per elysias,
 Amor, vmbra Rhodopæo
 Vati fax prænituit,

Arcus Amoris terruit orbem.

Flexicorde redit empra
 Carmine coniux. Plura moramur ?
 Tuis, Amor, facibus
 Puellare instincta pectus
 Lucem odit pupula.

Lucem adamat feralem.

Quæ maternos vrit artus
 Nullo victa minitantis
 Murmure flammæ rogos insilit.
 Quid mittere ? flamma maior
 Rapuit præcordia.

Deus

Deus puellulus in præsepio.

EVTRAP. X.

Qui rutilo quōdam scindebas fulgure nubes,
 Modo risu fulguras?
 Qui voluceri curru magnum per inane tonabas,
 Modo vagis stabulo?
 Horrida qui valida vibrabas fulmina dextra,
 Cor ocellis saucias?
 Æthere qui mixtos fundebas grandine nimbos,
 Modo mades lacrymis?
 Vnde noua hæc facies morum mutata repente?
 Nunc humanus Deus es.

Fasciculus myrrhæ

E Christi Domini crutiatibus.

EVTRAP. XI.

Deque dumis, deque clavis,
 De ferali robore,
 De flagellis myrrhæ amarum
 Colligam fasciculum.
 Oculorum irrigabo,
 Et lactabo roribus.
 Crebra tepido fouebunt
 Zephyro suspiria.
 Mens amaro dulce leget
 Mel amoris folio.
 Adoleſcet cum crescenti
 Pietas fasciculo.

Allusio ad vulgatum:
Ferre aliquem in oculis.

E V T R A P. XII.

Deipara puerulum Iesum alloquitur,

Quoniam te mihi hæere ocellis,
Diue puer, cecini,
Ut iocosa verba risu
Excipis incredulo?
Meas inspice pupillas,
Temet ibi aspicias?

Capra syra.

E V T R A P. XIII.

CORYDON, LYCIDAS.

Co. **M**iserum fœtas in nunc emunge capellas,
Scilicet emuncta post potiere dape.
En hæc spumanti modo quæ mulstraria lacte
Complerat, niueas calce profudit opes.
Te lacerent, ô hirta, lupi. *Lyci.* Cõpescere dolorẽ:
Aurea secla seris; flumina lactis eunt.

Ambulans Iesus iuxta mare
Galilææ.

E V T R A P. XIV.

Dum legeret Christus Galilæi littora ponti,
Officiosa suos legabant æquora fluctus.

Olli contendunt celeres, impressaque arenis
 Aurea cæruleo lambunt vestigia labro,
 Vdaque diuinis collibant oscula plantis.
 Inde humiles dum se retrahunt, lapsuq. modesto
 Spumosi expirant, Vitam se linquere produnt:

Alcæi tumulus.

E V T R A P. XV.

A Equoreis extinctus aquis tumularis arena,
 Et prope Neptuni murmura marmor ha-
 Occidit argento. Flauenti conderis auro. (bes.
 Equoris vnda rapit, littoris vrna capit.
 Mœsta Thetis liquidis vrnâ cõplectitur vlnis,
 Nereidumque labris trita sepulcra madent.

Delphines.

E V T R A P. XVI.

A Spice, tranquillo colludunt æquore pisces,
 Et simulata leuis prælia miscet Amor.
 Squammea delphines lunantes dorsa per vndas,
 En simulant arcus pectore, tela fugâ

Miles gloriosus

E V T R A P. XVII.

P A S T O R, S A T T R V S.

Pa. Vis hic, cui ventilatis alte fulgurat
 Cristata pennis galea?

Sa. Inavis tibi leuitatem capitis
 Alata prodant tegmina.
 Cum pugna manus poscit, pedes explicat,
 Pennasque demptas capiti
 Trepidis addit pedibus.
 Ex Marte fit Mercurius,
 Et induit talaria.

Diffusa est gratia in labiis tuis.

E V T R A P. XVIII.

Deipara puellum Iesum alloquitur.

 Rgone purpureis pueri diffusa labellis
 Ros velut in roseo, gratia, flore nites
 Ah te, dia Charis, tenero mihi detur ab ore
 Instar apis dulci fugere bastolo.

Deipara pulchra vt Luna.

E V T R A P. XIX.

 On tor, ô Cynthia,
 Spicula lucis

Cynthia argenteo

Torquet ab arcu,

Diua quot superi

Faces Amoris

Mite supercili

Vibrat ab arcu.

Talis haud nitidi

Speculo vultus

Illa te excipiens

Æmula reddit;

Qualis hæc aureo

Cœlitus imbre

Perfusa

Perfusa simulat

Lumine numen.

Ceu tuæ radiis

Viſta ſororis

Pallida ſydera

Lumina condunt?

Non ſecus, edita

Matre tonantis,

Minora radiant

Æthere, terris

Quæcumque condidit

Dextra Tonantis.

Non meis, Delic,

Crède Camœnis.

Aspicias omnia,

Aspice vtramque.

Hæc niſi diſpicias,

Lumine cares.

Sacrum Christi Domini Cadauer
in ſinu matris.

EVTRAP. XX.

Anguenti dum membra ſinu labetia mater-

Exanguis nati ſuſtinet exanimis;

Alter ſic labens eſt verè mortua vita,

Altera ſic languens mors prope viua ſuit.

D. Magdalena ad Chriſti Sepulcrum.

FRAGMENTVM II.

Ex Epicodramate.

Infernas Erebi Chriſtus delapſus ad vmbraſ
Diuinæ fulgure frontis

Soluerat Elysiæ nubila densa plagæ.
 Membra suburbanus sepiuerat hortus odore
 Contumulata sinu.

Tertia vix tenuem vicina crepuscula lucem
 Prodebant: roscida cœlo
 Sydereis flores ignibus ora pares
 Pandebant: similes visenti vtrumque dici
 Ortus, & hortus erant.

Igniuomis vernant cœlestes floribus horti:
 Scintillant roribus herbæ.
 Syderaque, & rores diluit orta dies.
 Eoas Aurora rosas, rosa pene diurnum
 Fundit ab ore iubar.

Magdala Matutæ par matutina petebat
 Solymæi culmina collis,
 Nuda pedes, roseas fletibus vda genas,
 Sæcinctos inculta sinus, incompta capillos:
 Pulchrior arte carens.

Ad tumulum Tyrij candentia vascula nardi
 Alabastrina dextra ferebat.
 Præuius umbrifugam fert Amor ipse facem,
 Illa procul dum culta videt pomaria, tales
 Ora dedere modos.

○ Solymæ valles, & quæ velatis heriles.
 Ferali marmore vultus,
 O formosa oculis florea rura meis.
 Mitis, & hyblæo veitris adspirat ab hortis
 Dulcior aura fauo.

○ vtinam

O vltimam gelidi supremus anhelitus oris
 Vestras expiret in auras,
 Fortunata, meum si prope condar herum!
 Accipite hæc saltem mœsti suspiria cordis,
 Quæ meus efflat amor.

Addite, vt anteuolent nostri prænuntia, vestris,
 Auræ, talaria pennis.
 Tuque, animi requies, hortule, fida mei,
 Excipe iactatam curarum turbine mentem:
 Portus, & hortus ades.

Florida dum tepido pubescunt omnia vere,
 Lethali elanguit imbre
 In te diuini floris, & oris honos.
 Viua sed extinctû non æquant germina florem,
 Multicolora licet.

Illius, exanguis violas pallore recentes
 Superant, candore niuali
 Lilia, luteolas ora cruore rosas.
 Quis scit an & redeat rediuuæ gratia formæ
 Frontis ab imbre meæ?

Dum laceri extinctos artus regis, horte, Tonantis,
 Pronus tibi cedit olympus;
 Floribus en abeunt sydera victa tuis.
 Talia promenti reuoluto cardine pandunt
 Florea septa fores.

Dum subit, & cupido venatur singula visu,
 Ederosa condita rupe
 Prospicit en oculis proxima busta suis.

Substitit;

Substitit; & querulo fractum singultibus heu
Traxit ab ore dolor.

Atque ait: O dulcis captivæ carcer amanti,
Tranquillaque littora mentis
Hic, vbi sopitus nidificavit Amor!

Quid mirū, gelido de marmore corda cremâtes
Si iacis, Vrna, faces?

Tun' torus, optatâ quo se meus ardor ad vmbriam
Post sæuos condidit æstus?
Heu nimium duro condita membra toro:
Tu geminâ ceu cõcha tegis, mea corda, measq;
Arca recondis opes.

Te numerosa terent adpressis oscula labris.
Te circumplexa fouebo,
Excitet ossa meus dum tumulata calor.
Enitar, sis dura licet, mollire rigorem
Fletibus, Vrna, tuam.

Credula ieiunum tali spe lactar amorem
Inopini ignara doloris:
Tum caua formosos intulit antra pedes.
Ora sed vt vidit vacui patefacta sepulchri,
Accidit exanimis.

Exanimis prope busta iacet, prope marmora mar-
Lacrymis prope saxa liquens fons (mor,
Solutus in exanimi pectore viuit Amor.
Spirantem simulat singultibus spirantem
Vita dolentis Amor.

Ille oculos vitæ cludit, lacrymisque reclusit,

Ac talibus ora querelis:

Ducitis ingratham, lumina nostra, diem?

Viuitis, & cæcis vestri vitalia solis

Nubibus ora latent?

Ergone nec vestram saltem post funera vitam

Oculi spectatis amantes?

Heu vota! heu vestris spes malefida bonis!

Viuite; viseret vestram post funera vitam;

Spes malefida canit.

Viuitis; at vestram dum nec post funera vitam

Lusi spectatis amantes,

Ducitis ingratham, lumina nostra, diem!

Syderæi vultus, & vos, ceu rore madentes,

Pallida labra, rosæ;

Lumina flammiferis, quamuis extincta, sagittis

Nostrum figentia pectus,

Aurea cæsaries, marmoreæque manus,

Non ego vos nostri visam solatia lethi

Vel mortura semel?

Coelica quæ post hac suspectem lumina, diæ

Gemino sine sydere frontis?

Verna beatificis quæ sine forma genis?

Quod mea diuinis blandi sine criuibus auri

Lumina lumen ament?

Sperati formosa latent spectacula vultus,

Endiua pabula formæ,

Abiicite ingratham, lumina nostra, diem.

Quin morimur? diuina nefas viuenticibus ora

Visere luminibus.

Ut pateant formosa mihi spectacula vultus,
 Et diuæ pabula formæ,
 Abiicite ingratham, lumina nostra, diem.
 Oclusis mors forte dabit quod nostra reclusis
 Ferrea vita negat.

Optatum nox cæca iubar, lucemque tenebræ,
 Abreptam inuita reponet
 Mors vitam: in mortē mors mihi subdet opem.
 Lumina lethali visuri solis in vmbra,
 Ite, oculi, in tenebras.

Neu gelidâ trepidate nigræ formidine mortis:
 Grauior quis terror, amato
 Protrahere ingratham quam sine sole diem?
 Ite, oculi, in tenebras. Aut si mors surda negarit,
 Vos mihi eludat Amor.

At tu, stellifero quam mors æquarat olympto
 Tumulata pondere gemmæ,
 Siccine commissas, vna, tueris opes?
 Indignam sed forte necem miserata iacentis
 Fracta dolore pates.

Te meus aligerâ pennis à morte receptis
 Rediuiuo funere Phœnix
 Deserit, & rapto me mihi corde rapit.
 Excipe me, cautes, & inanis pectus adempti
 Cordis inane rege.

Hæc implorantem, largoque vndantia fletu
 Siccantem lumina velo
 Dum miserata vident, fletibus astra madent.
 Sanguineo prope busta artus impressa iacentes
 Lintea

Linteâ rore videt.

Obtutuque pio paullum acclinata profatur,

Pressis ad pectora palmis:

Dulces exuuiæ (faucia teliferi

Cordis onus fictâ solabor imagine, vera

Dum negat ora lapis.)

Dulces exuuiæ, quas cœlicus exiit anguis

Lapidoso enixus ab antro,

Accipite hæc lacrymis oscula mixta meis.

Reddite vos, sacros si forte obnubere vultus

Fata secunda ferant;

Reddite vos niueæ milleno scœnore fronti,

Cuius mihi nulla potestas:

Æstuat vt vestro nostro honore dolor!

Fortunata, quibus contactu ambire supremo

Numinis ora datum

Numinis ora, meos quæ vel prospecta bearent

Vitali lumine visus.

O vtinam vitæ abrumpere fila meæ

Hic tandem liceat, tum nostra apponere vestris

Stamina staminibus.

Linigeræ non vestra colus, Serûmve repexæ

Finxerunt vellera frondes;

Sed vaga sydereum dum vigil vrget opus,

Cynthia subnectens argentea fila, nitentis

Texiit arte manus.

Heu tragicis nimium spirantes artibus artus!

Heu picta cruoribus ora,

Vulni

Vulnificus telo quæ simulavit Amor?
 Lethi pallentes umbras, & lumina dia
 Miscuit ille facis:

Purpureo has etiam lacrymas apponite rori,
 Et vestros, pensa, colores
 Flebilis effuso temperet amne liquor.
 Plagificas vos fila plagas, tu, tela, cruento
 Stamine tela iacis.

Tartaræ vos, picta; tremunt, vexilla, cohortes:
 Vestris tentoria velis,
 Et sua castra locat pacifer hostis Amor.
 Nubila ceu roseo radiata nitore rubetis
 Solis ab ore mei.

An rubor hic iuges lacrymarum præcinit imbres?
 Luces Aurora serenas
 An magis, & lætum sponder amica iuban?
 Fallor, an hic lacrymis, & mixta cruoribus Iris
 Nuntia pacis adest?

O mihi post refluxos iactati pectoris æstus:
 Hoc detur percita velo
 Naufrage tranquillos tangere corda sinus.
 Hic querulos lacrymæ singultibus interruptæ
 Eripere sonos, &c.

EVTRAPELIARVM
POETICARVM,

Liber Quartus.

Hodie mecum eris in Paradiso.

EVTRAPELIA I.

Christus Latroni.

EN ades, ô felix prædo: tibi brachia pando.
Labere in amplexus, ô mea præda, meos.
Æthereos posthac mecum prædaberis hortos:
Innocua carpes hîc bona mala manu.
Nec vigil ante fores te flammeus arceat ensis;
Concidit extinctus sanguinis îmbre mei.

Christus euntibus Emaus peregrinus
apparet.

EVTRAP. II.

Vo vos (ah miseri) quo vos, pastore perëpto,
Ceu male palantes auehit error oues?
Dissidio non, Christe, tui solabere mœstos?
Ah ades, & tristi nubila corde fuga.
Macti animis: comitem qui se narrantibus addix
Vestrâ in sabellâ non lupus, agnus adest.

Ad Iudam, dum Christus ei pedes eluit.

EVTRAP. III.

AN malè quæsito quòd pes tibi sordet ab auro
Sacra superfuso diluit imbre manus?

An

An magis extremos meditantem ex arbore saltus
 Attinet errantem præscia dextra pedem?
 Felices pedicæ? plantas his comprime vinclis,
 Incurrat miseros nè caput in laqueos.

Christus dum genuflexus eidem
 pedes eluit.

EVTRAP. IV.

Passa reclinantem capitis mihi pondera cari
 Exciperem miti cum modo, Iuda, sinu,
 Vidisti atq; inuidisti? maiora parantur
 En tibi, sub pedibus pectora nostra tuis.
 Quæris opes? quæcunque leues effudit in auræ
 Abijcit ante tuos prodiga dextra pedes.
 Quò nostri tibi pulsus amor? quis pectore duro
 Alligat hybernus frigida corda rigor?
 Merge pedes: hac forte gelu soluetur ab vnda,
 Quæ propiore mei pectoris igne calet.

Hauſto pharmaco Musæ in anony-
 mo recalentes.

EVTRAP. V.

Væ mihi Pieridas medicatis exiet herbis
 Ars, reor. Aoniâ pharmana miscet aquâ.

Liber philosophicus
 Austriaco dicatus.

EVTRAP. VI.

Xcipe tutrices, volucrum regina, sub alas
 Missa tibi Ægisonæ munera docta Deæ
 Fallor

Q V A R T V S.

91

Fallor ? An expansâ pennarum protegis vmbra,
 Et tacito plausu munera grata notas ?
 Maeste animo, Octavi ; famæ Iouis aliger alas
 Suggestet, & nomen tollet ad astra tuum.

Adolescens doctrinæ laureâ donatus.

E V T R A P. VII.

Vrea viderunt inaratas secula terras
 Fundere frugifero larga alimenta sinu.
 Et tibi, flos iuuenum, grandævæ frontis honores
 Et lauros senio frons inarata parit.
 Scilicet effuso toties sudore rigata
 Tam cito daphnæâ frons tibi fronde viret.

Fidicen in morbo, non in arte delirans.

E V T R A P. VIII.

Armonici delira Lyrâ mens errat ; oberrat
 Arte tamen doctas dextera fida fides.
 Quem nequit infusus fallax releuare medelis,
 Callidus admotâ mulcet Apollo Lyrâ.

Capuccinus (vt vulgo vocant) Sacerdos
 in templo è Cælo tactus.

E V T R A P. IX.

Vne latus, duroq; artu incinctus amictu
 Sollicita Mystes dum premit astra prece,
 Pro

Protinus horrifono cœlum mugire fragore
 Ac terram effusis verberat imber aquis.
 Corripit orantem fulgur: cadit hostia ad aras,
 Et mentem ad superos fulminis ala rapit.

Philomelæ partus.

EVTRAP. X.

Elix, populeâ quæ fœtum enixa sub umbras
 Dulce sonas vario guttore carmen, auis.
 Implumes natos blando Tithonia risu
 Aspicit, & liquidi munere roris alit.
 Insomnes agitat nidos, lenique susurro
 Neniolam pullis accinit Aura tuis.

D. Baptistæ caput saltatrici præmium.

EVTRAP. XI.

Inflexo pudibunda genu, leuiterq; micantes
 Proflit alternans blanda puella pedes.
 Marmoreum digitis libat primoribus æquor,
 Et vaga suspensos temperat arte gradus,
 Prima relabenti relegit vestigia cursu;
 Se rotat, & volucris se rapit ipsa fugâ.
 Nunc secat obliquans trepidos incerta meatus.
 Mille per anfractus textile nectit iter.
 Nunc salit, & tremulas vibrans per inania plantas
 Vix tacito summam verberare mordet humum.
 Fulgure mobilior celeri se turbinat orbe,
 Et labyrinthæas implicat arte vias.
 Curuatis fertur spatiis ampla atria circum
 Iam grauior, passo prouehiturque sinu.

Mox

Mox ruit, & laxis veluti furiatur habenis;
 Mox premit, excursus frangit & ipsa suos.
 Inde pedē pede supplantans trepidatque, labatque,
 Ludit & innumeris dædala planta modis.
 Attoniti spectantum animi tot motibus hærent.
 Saga velut magicis regia corda rotis-
 Alligat Obliquis quid tandē ambagibus ambit?
 Ah scelus! Innocuum pes petit ille caput.

Nauis.

E V T R A P. XII.

 Væ pictum rostrata caput, caudaque rotatu
 Roboreæ liquidum percita tranat iter,
 Quæ geminas remorum alas iactatque, secatque
 Aëra veliuolans, hæccine nauis? (Echo) Auis.

Loca Sancta.

E V T R A P. XIII.

 Allis Idumææ sacri saluete recessus
 Et nemora, & Solinæ nobilis ora plagæ.
 Non hic Daphneas sudor Permessius umbras
 Ludicra ventosa præmia frontis alit;
 Sed viridat largo profusi sanguinis imbre,
 Quæ decoret fortes plurima palma manus.
 Hic afflata olim diuini sydere vultus
 Purior Empyreo fulgurat orbe dies.
 Nectareo quæ, Christe, tibi spirabat ab ore,
 Hic serit ambrosias Aura per arua dapes.
 Hic largo nitet vnda, sacros quæ proluit arrus,
 Flumine, cœlestes voluere digna rotas.

Dignaq; cui cedat noni cristallinus axis
 Turus ab æthereo pendulus igne liquor.
 Gemmat, & æternis tellus non inuidet hortis
 Sydera, sydereo facta superba pede.
 Hic sacra veridicis latitans responsat ab antris
 Nympha laceffentes reddere docta modos.
 Fare age, vox vocis, nomenq; omenq; parentis
 Primæuæ (celeres aduehat aura sonos,
Ech. Eux. Po. cur Eux? Ech. væ. Po. cur væ? Ech. æ
Po. quod in ipso

Nomine venturi signa doloris erant?
 Vera canis: modo, Nympha, file. O aëris aura,
 Fluminis vnda, mei pectoris hamus humus,
 Hæc mi vtinam labentem animum, gelidumque
 cadauer
 Flamineq; aura leuet, flumineque vnda lauet,
 Exanimumque, meis requies gratissima votis.
 Excipe odorifero, terra benigna, sinu.
 Hiccine dignus ero, multo cui flore parenter,
 Ceu face funereâ, gratia veris? (*Echo*) Eris.

Tesseræ Lusoriæ.

E V T R A P. XIV.

 Væ vagus Adriacis tumularat fluctus arenis
 Naufraga piscator nos legit ossa Mycon.
 Nunc minimis dissecta cubis per trãstra, per antra
 Assiduâ versat ludicra turba manu,
 Nec requies post fata datur: iactauerat vndis
 Nos ratis, vrna breuis buxea iactat adhuc.
 Hic noua tempestas rixantibus excita linguis.
 Nos premit, irati sæuior ore maris.
 E tabula ad tabulas ventum est, vbi sortis iniquæ
 Naufragio victæ diripiuntur opes.

Q V A R T V S.

95

Fallitis, an tacito fallunt vos tempora lapsu
O miseri? mortis nostra nec ossa movent?

Deus infans in præsepio.

E V T R A P. XV.

Vicisti, mira que tui luctaminis arte,
Diue Amor, ad terras decidit ecce Deus;
Vicisti: vilisq; ligant sub carcere tecti
Gramineo stratum linea vincla toro
Ore tibi vt simili est! oculorum en aspice ab arcu
Vt iacit arridens spicula blanda puer.
Ah tenero molles alarum suggere plumas,
Et refoue admota frigida membra face.
Nam pacem, non ille facem, nec detulit alas,
Ne procul hinc nostris auolet ex oculis.

Pactor submersus.

E V T R A P. XVI.

Dvm trahit Ambracydas Acheloum in pocu-
la Pastor
Plena laborantem detrahit vrna manum.
Diruit ille cadens ripam, ripæque cadenti
Succubuit, gelidis occubuitque vadis.
Flerunt Pastores: stilanti cortice fleuit,
Et virides scidit stridula sylua comas.
Flebilis æterni seruat monumenta doloris
Populus inciso carmina bina libro:
HAVSTVS AQVIS HAVSTVRVS AQVAS:
TIBI RIPA SEPVLCRVM.
ET FLORES, VRNAM FVNERIS VRNA
DEDIT.

IN

Infantuli Tumulus.

EVTRAP. XVII.

Ix matrem innocauo quibus agnoscere risu,
 Exprimis heu mœstas cū miserę lacrymas.
 Mors somnū anteuolās te primo in fulgure lucis
 Occupat: è cunis in caua busta cadis.
 Iniustè iusta exoluit, nec Parca pepercit
 Tam tenero, heu vitæ parca, & auara tuæ.

E ligustris, & violis fasciculis.

EVTRAP. XVIII.

MOPVSVS. THYRSIS.

Mop. **V**r albertem pallido,
 Thyrsi, florem flosculo.
 Caulem cauli, foliis
 Bina iungens folia
 Crine nectis aureo?

Thy. His ligustris teneræ
 Volo nubant violæ.

Mop. Florulentis nuptiis
 Dextra florum æmula,
 Thyrsi, datur pronuba.

Thy. Apum chorus aduolans
 Hymenæum murmurat.

Mop. Quis hinc partus dabitur?

Thy. Mixti odoris halitus.

Qui

Ouidius in Scythiam relegatus.

EVTRAP. XIX.

Spargere Pelignum lasciuia incendia vatem
 Vidit, & irato pectore Cæsar ait:
 Exulet: incestos procul hinc secum efferat ignes,
 Temperet & Scythica torrida corda niue.

Flos Narcissus aranea obuolutus.

EVTRAP. XX.

Ra quid obnubis tenui Narcissia velo,
 Laboriosa Arachne?
 Heu serum moliris opus: velanda fuerunt
 Cum semet arsit vndis.

Tabella,
 in qua Deipara puellulo Iesu rosam.

EVTRAP. XXI.

Oelica poscenti puerilia dona puello
 Virgo renidenti porrigit ore rosam.
 Hæc tibi munus, ait; sed sit rosa mi quoq. munus,
 Vernat in ardenti quæ tibi viua labro.

Tabella, in qua Deipara cum puellulo
 Iesu osculum quasi abnuente.

EVTRAP. XXII.

Deipara loquitur.

Vne rosam, ah, matri tã cari subtrahis oris,
 Inficis & teneras, nate, rubore genas?

Túne : sedo bellè , matri dum subtrahis vnam,
Porrigis en geminas ore rubente rosas.

Deipara puerulo Iesu in eiusdem
Tabellæ argumentum.

E V T R A P. XXII.

Pposita quid palmula
Purpureis labellis,
Basiolum mî subtrahis
Tuæ,puelle,matri?
Si rosas oris abnuis,
Manus ligustra legam.

Tabella, in qua D. Baptista puellus
in Eremo dormiens.

E V T R A P. XXIV.

Nocte puer sub serenà
Soporatus occubat.
Dumque flauulis comarum
Ros cincinnis incidit,
In aureolis videtur
Gemma micans annulis.

Tityrus ictus

E V T R A P. XXV.

PHILÆNVS. TITVRVS.

Phi. **S**ityre , quid nitidos fletu corrumpis
ocellos?

Tit. Cuspide dumosæ mî manus icta rosæ.

Phi. Qui factû. *Tit.* flores quaterē dū rorem adtes.

Phi. Qui factum? *Tit.* flores quaterem dum rore
madentes

Vulnerat incautam subdola spina manū.

Phi.

Phi. Spina tibi rorem rores dum, Tityre, florum
 Decutis è folijs, excutit ex oculis.
 At tibi pro scelere hoc aureq; vndeq; negetur,
 Abnuat & radios lunaque, solque suos.
 O quæcunque rosa es. Sed, Tityre, fare: rubeti
 An mage candenti floruit illa sinu ?
Tity. Candenti, sed picta meo rubefacta cruore est.
Phi. Dum rubuit, facinus vulneris erubuit.

Rosa purpurea.

E V T R A P. XXVI.

PHILÆNVS. TITYRVS.

Phi. Vid facis ab demens ? Iudentem subtra-
 he dextram-

Vin iterum testis flore dolere dolis ?

Tity. Sauciathæc etiam, rutilo quæ fulgurat ore ?

Phi. Quin & odoratum fulmine fulgur habet.

Verbum caro in præsepio.

E V T R A P. XXVII.

 Roh quæ sub stabulo video miracula rerum
 Verbum Numen verba nescit !

Verbum pannis conditur ?

Verbum tango, video ?

Visus, tactus audiunt !

Proh quæ sub stabulo video miracula rerum !

Christus iustitiæ sol noctu editus.

E V T R A P. XXVIII.

 N puellus è puella

Noctu Numen prodijt.

Huc adesto quisquis aues

Noctu solem visere.

Serpens in petra.

E V T R A P. XXIX.

N pumicis latebris
 Mellificant Apiculæ.
 Per pumicis latebras
 Nisu se trudit anguis,
 Et exuit grauantis
 Exuias senectæ.
 Quæ dona mellis accipit
 Fundit venena rupes.

Serpens in fluuio.

E V T R A P. XXX.

Am prona tranat flumina,
 Tractuque sinuoso
 Pacatis undis fluctuat:
 Attollit colla tumidus,
 Et decussatim replicat,
 Idem carina, ponsque,
 Antenna, malus idem.

In Desidiosum.

E V T R A P. XXXI.

Non pudet ignauo lentum marcere veterno,
 Et viuum molli se tumulare toro?
 Ne tumulo talamum, ne duro strata feretro,
 Funere ne somnum mors inopina premar,
 Carcere te blando, te mollibus excute vinclis;
 Et plumas humeris, quas premis, adde tuis.

Latem

Latentis odor flosculi.

E V T R A P. XXXII.

Deipara puellulo Iesu.

Deip. **N** vlla tuas vis odora, pupule,
Submissa nares allicit?

Puell. Nulla. *Deip.* Me totam pellicit fragrantia
Spiretur vnde nesciam.

Ecquid vicinæ sub virenti vmbraculo
Speluncæ latens flosculus

Felix vt cadat tuâ lectus dexterâ,
Odorem legat nuntium?

Grilli.

E V T R A P. XXXIII.

S A T Y R V S. D A M O N.

Sat. **V**id rere, Damon, quod quacunq; gradior
Mi rura gryllis adstrepunt?

Da. Hem niger ore, atque horridus nigrore
Nigros eludis muscos.

Nam tuæ frontis conspicati tenebras,
Noctemque rati grylliunt,

Alconis piscatoris tumulus in littore.

E V T R A P. XXXIV.

D Vm cineris prope busta tui, ceu bella gerêtes,
Te rapit incerto terra, fretumq; vado,
Quàm carus vtrique sies post funera produnt,
Qui meritis fueras viuis vtrique decus.

Rosa secus flumen.

EVTRAP. XXXV.

B Dita flumineæ quæ vernat margine ripæ,
 Pronaque perspicuis se specularur aquis.
 Purpurat ore suæ succensa cupidine formæ:
 Narcissusque rubens, quæ fuit ante rosa est.

Marina Tempestat.

EVTRAP. XXXVI.

NISVS. DORYLAS,

Ni. **B** Ei mihi quam vasti montes voluuntur
 aquarum!
 Pene fatiscentem verberat vnda ratem.
 Vela lege, ô Dorila: tutas pete littoris oras,
 Dum grauis insani concidat ira Noti.
Do. Exultat, gestitque tuo sub pondere pontus.
 Parce metu: æquoreos te docet ille choros
Ni. Sic gestit; suadetq; choros? qua fronte minatur.
 Littora me teneant: gestiat ille tibi.

D. Thomas Apstolus.

Nisi videro, non credam, &c.

EVTRAP. XXXVII.

Poëta D. Thomam alloquitur.

S I tibi, ni rebus fuerit firmata videndis,
 Non erit vlla fides, non erit vlla fides.

Flos Narcissus secus fontem.

E V T R A P. X X X V I I I.

M O P S V S. T I T Y R V S.

Mop. **Q**uæ Asteolû ne vides Narcissi, Tityre florê,
 Quæ nitidus viridi fons alit ille toro?
Tit. Aspice vt antiquæ referens incendia flammæ
 Nunc quoq; se vitreis spectat amator aquis.

In fabulam de eodem flore Narcisso.

E V T R A P. X X X I X .

Espueras Echum; sed te noua corripit Echo,
 Illam aër, oculis hanc dedit vnda tuis.
 Illa tuæ vocis, formosi hæc mimula vultus:
 Te perit illa, fugis; te fugit ista, peris.

In iracundos.

E V T R A P. X L.

S Y L V I V S. S A T Y R V S.

Syl. **V**iden sub nostris arua passim pedibus
 Crebras vt pandunt rimulas?
 Nostris ne amica plantis parant oscula?
 An Iouem poscunt pluuium?
Sat. An mage Syrium ceu sydus vlcerat
 Canina terras rabie;

Sic tui latrans oris ira grauibus
Hiulcat agros æstibus?

Augustini Mascardi vena felix poëtica.

E V T R A P. X L I.

N Vtriet æternas circum tua tempora lauros
Quæ tibi Pierio defluit vnda iugo,
Vnda vel inimites demulcens murmure cautes,
Phœbeam placido dum vehit amne chelym.
Quæ modo nascenti ludit mæandrina riuo,
Grandior æratas ducet in arma rates.

Augustini Mascardi responsio.

S I me fatidicam, portenta loquacia, nauem
Vellet Castalio Cynthius ore loqui;
Grandior æquoreis hauriret carmen in vndis
Musa, ratis sacro docta futura sono.
Illa sed ætherios stellata per æquora fluctus
Imbuit, astriferæ debita pompa lyræ.
Nostra ergo exoricens lacrymato exūdet in imbre
Vena vehens animæ salsa per arua ratem.
Virgo iubar, cœli Zephyros dabit aura secundos,
Et portum in Christi pectore pandet Amor.

FINIS.

CLODOVEVS
TRAGICVM
SYLVILDIVM.

PERSONÆ.

Zephyrus.

D. Ægidius, Anachoreta.

Clodoueus Gallorum Rex IIII. à quo Lu-
donici dicti sunt.

Valdimirus Regis Armiger, iuuenis.

Theobaldus, Regia Venationis Præfectus.

Fidicen.

Nuntius.

Anonymi aliquot è choris Pastorum, &
Piscatorum.

Chorus { *Aulicorum.*
Epheborum.
Pastorum.
Piscatorum.

Scena in Syluis Gallie Narbonensis ad
fauces Rhodani.

ACTVS PRIMVS.
ZEPHYRVS.

Canticum.

 Ydereos iam moritura condit
 Nox oculos : iam flammeo
 Cremanda rogo Auroræ
 Mea reposcit flamina :
 In nitidum ceu Phœnix
 Vertenda diem meas optat alas.
 Surgamus & assueta
 Feretro noctis, ac diei cunis
 Afflemus ministeria.
 Agedum nostris exciti susurris
 Eoum lumen alites,
 Cæleste numen pius
 Salutet heros latitans
 Vicinæ rupis antro.
 Illum ego auitæ deferentem domus
 Regales olim gazas,
 Et dubio quassatum salo excepi
 Amico fidus flamine.
 Libyco felix ibat alto pinus ;
 Extemplo freta nubibus
 Misceri, cælum yndis.
 Irarum graui tumidus
 Spumabat æstu pontus :
 Igneis æther fulguribat minis.
 Vndarum tonat litus
 Illis, cælum fulmine, flagellans.
 Spumosi montes æthera.

Alata velis volitabat alnus
 Nimbiferum per aëra.
 In vota pronus heros
 Premebat astra precibus.
 Gementis ipse crebro
 Suspiritu virescens imbrifœtos
 Fugavi procul Austros,
 Cælumq; & æquor serenavi amico
 Sequester pacis fœdere.
 Ac meo mox incolumis afflatu
 Has puppis oras attigit.
 Has Galliarum oras,
 Quas larga beant copia
 Et crine Ceres aureo,
 Et dite quatiens Pomona cornu,
 Et gemmifer Lyæus.
 Quas Flora pictis hilarat ocellis,
 Quas blandæ amœnant Gratia.
 Hos inter lucos Attico verendum
 Colenti Numen hospiti
 Fidus adhæsit comes.
 Hic mihi nidum posui
 Tyrrhenis vbi victor
 Rhodanus ingens obluctatur vndis.
 Hic vbi pellucenti
 Fontium fletu lætæ rident valles,
 Vmbrosa virent nemora.
 Hic musicis, me ventilante frondes,
 Vireta canunt sibilis.
 Hic tellus per me verno
 Crinita flore comitur;
 Hic virides blanditur
 Eucata genas, colorata sinus.
 Grandæuus antri cultor

Formosa brutæ specularis ora
Amore candet Numinis.

Si quando pijs petit astra votis
Emissa meis euolant
Alata vota pennis.

At fama hesternæ murmure
Hic prima seuit face
Regali Taurû gymnade premendû.

Age mi madidantes
Depluant rore pinnæ, matutino
Stellentur imbre gramina.

Hybleo sylua discolor nitore
Sabæo spiret halitu,
Panchæo gemmet fletu.

Ad oris instar regij
Meis efflata pennis
Innubilam serenet aura lucem.

Hic fœta nuper tellus
Flauicomantis, me fouente, floris
Nouellum germen protulit.

Hac primum luce meos ad tepores
Labellis hiet aureis.
Hic omnia venturi

In hospitis obsequium
Conspirent, vnda nitens,
Trâquillus aër, vere compta tellus,

Tu modo, Rex, adesto,
Hic omnia mitescent, ac nitescent
Clementi frontis fulgure.

Regali frondes umbris, fontes vndis,
Et rore rura gemmeo,
Venatui fauento.

Illuc me totis penitus
Impendam lubens auris.

ACTVS

Nemora meis animata flabris
 Loquace tuum nomen
 Fronde susurrét, Clodouce, cautes,
 Vocali rupe geminent
 Qui syluis tecum ludibundus erro
 Cruentis olim Martius
 Afflabo bellis comes :
 Tuis parebo classicis.
 Canoros ego inspirans
 Tubarum tubos qua sol facé rotat
 Victorem te clarabo ;
 Tuiq; alarum flamine mearum
 Pennabo famam nominis.
 Tuas in laudes vndiq; Permessios
 Ciebo Cynos. Interim
 Has inter syluas tuis (phis.
 Crescentes lauros nutriam trium-
 Ast, heu, quæ procul fœta nimbo
 Minatur hic serenos (nubes.
 » Incestatura soles ? Heu mortalium.
 » Funesta semper gaudia !

Chori Pastorum.

Chorêa prima.

Placido tandem, aurea nostras
 Ore, Pax, reuifis oras,
 Blanda Doris aureis
 Cubat arenis,
 Et pacato cælum, terras
 Fœdere lambit, mitia pangit
 Cælo, terris oscula.

Martia passim pila virenti
 Fronde Palladis mitescunt:
 Sponte falcem belliger
 Induit ensis.
 In abiectis nidulatur.
 Clypeis ales : hostica fundit
 Nectar Apis galea:

Omnia tui muneris, Hymen.
 Nodo iugas maritali
 Tu Delphinas Aquilis.
 Tibi refingunt
 Scuta lyras, plectrum arcus,
 Lilia telum faces Amoris
 Æra vomunt bellica.

Ficta ne crebri fama susurri?
 An regalis iubar oris
 Lux recludet proxima?
 Hiccine pandet
 Tam sereni iubar oris
 Irida pacis? Ergone nostræ
 Solem vmbra protegent?

Felix ades, & secunda.
 Sydera tuis
 Hymenæis annuant.
 Pronubus Amor.
 Inextrincta foueat:
 Corda face, rura pace.

ACTVS SECVNDVS.
SCENA PRIMA.

*Clodoueus, Theobaldus, Valdimirus, Fidicen,
Chorus Aulicorum in duos Semichoros
diuisus.*

Clod. **S** At est : iam cornu fileat.

S Tuis flāmescant, age, corda vocibus,

Theo. Heus quisquis ades, excute marcentibus

Ab oculis soporem ;

Venaticum præcordijs

Induitor vigorem.

En cornu susurranti

Iam vigiles venantur

Per prata, perq; flores

Mel Apes, Aura odores.

Clod. Luci virentes, & horrore sacro

Vmbrae silentes, animum regalium

Sæuo curarum æstu fluctuantem

Vos blandientis auræ

Sereniore spiritu lenite,

Vestro benignæ portu tranquillitate.

Vald. Quam gratus huc accedas produnt omnia.

Quidquid hîc vides certat

In tui, Rex, obsequium.

Fontanę Lymphę Nymphę, quę crystallinis

Vberibus tenellos alunt flosculos,

Argenteis occurrunt tibi pedibus.

Alituum canora

Examina te musicis

Excipiunt concentibus.
 Tremulis arbor foliorum pinnulis
 Gestitq; nititurq;
 Ad te, si queat, obuijs
 Aduolitare frondibus.
 Te germina curuato
 Salutant læta vertice.
 Offusa florum agmina
 En auræ ministerio
 Tuos demissa pedes
 Furtiuus libant osculis.

Clod. Heu forma regni pellax,
 Quam blanda fronte saucias?
 O fortunatos, vrbe procul, fouet
 Quos vita syluicultrix
 Obscura, sed secunda?
 Ades tu, vocem fidibus attempera,
 Syluasq; regno potiores accine.
 At vos alterno intercinetis carmine.

Canticum.

Fidi. **S** Acita syluis rupe latentem
 Fauentis nulla populi,
 Sed Zephyri populæ
 Blanda fouentis recreat aura.

Semich. § O vita nullis vitiata curis

Aulic. § Rura colentum!

Fid. Placido labens murmure lympha
 Smaragdinis argentea
 Riparum clausa pateris
 Pocula præbet nescia fraudis.

Alter Sem. § Heu nimis duris lacerata dumis,

Aulic. § Purpura Regum!

Fid.

Fid. Sæpe cubanti valle cubanti
 Virenti Flora dextera
 Officiosa suggerit
 Stragula verno picta colore.

Semich. O vita nullis vitiata curis
 Rura colentum!

Fid. Sæpe virenti frondis in ymbra
 Garritu captus Auium,
 Fallacis Aulae umbraticos
 Ore sereno ridet honores.

Semic. Heu nimis duris lacerata dumis
 Purpura Regum!

Fid. Aulica veris agmina flores!
 Odoris mella lancibus
 Veneni pura præferunt
 Tacita syluis rupe latenti.

Chald. Aul. & O vita nullis vitiata curis
Vniuersus & Rura colentum!
 Heu nimis duris lacerata dumis
 Purpura Regum!

SCENA SECVNDA.

Clodoneus, Anonymus è Choro

Pastorum.

Ano. **R** Ex magne, nos accessus ingens tui
 Ad te pellexit rumor
 Ignoti munus offerentes floris
 Fœcundo tellus quem nunc primum sinu
 Effudit, aut effusum non antidehac
 Pastorum segnis vestigarat cura.

Recurua

SECUNDVS.

115

Recurua in morem liliorum folia

Colore nitent aureo.

Extrema ne sunt aurei

Hæc sæculi vestigia

Astræa terras cum perosa liquit?

Quæ nunc se produnt, aurea cuduntur

Quod, te regnante, sæcula.

Aurati flores tuæ

Munificæ debentur auri dexteræ

Hoc sine munus rusticum

Victrices inter tibi lauros serpere.

Et Aræ Diuum Gemmeæ

Corollas amant floreas

Clod. Formosum rara munus

Commendat mihi nouitas.

Dignumq; nostro quod insertum clypeo

(Sic animus est) seros per nepotes

Regale genus noto prodat symbolo.

Vt liliorum quisquis germen aureum

Canârve posthac, memorétve, Gallicum

Regale germen memoret. (muneri,

An. è Ch. Past. Haud vnquã nostro tale munus.

Inuicte Rex, optauimus

Addimus grato tibi grates muneri.

Clod. At vos iam moras rumpite.

Præite & multo læuum

Vallate nemus robore.

Nemus, vbi ingens latet

Syluarum terror, & opima gregis

Iam notus cede Taurus.

An. è Ch. Past. Felix, ac fausta vobis sit venatio.

Nos quoque vestro votis

Faubimus labori.

SCENA

ACTVS
SCENA III.

Clodoneus, Chorus Epheborum.

Clod. **E** Ic interim pernices
Vos ducite choreas
 Cœlo vaganti Triuiæ
 Venatum potenti,
 Aspiret nostris vt amica cœptis.
 Aspiciate vt nitenti
 Inter minora regnat ore Sydera;
 Sopita dum Tithonia
 Eoa nondum referat rosaria.

Chorea.

Ch. Eph. Vesta sereno, Cynthia, cœlo
 Tremebunda argenteo
 Num venaris astra cornu?
 Num bellatrix igneo
 Ætheris vrsas impetis arcu?
 Nocte silenti voce fauenti!
 Tibi latrant catuli,
 Tibi socium venanti
 Luce spumat aurea.
 Rabidæ sydus triste catellæ.
 Modo recuruis edita cunis
 Primo rides lumine:
 Modo pleno nites ore,
 Mox incurua' senio
 Mœsta cadenti extingueris igne.
 Orbe nigranti clausa secundum
 Temet ipsa latitas

Tibi

S E C V N D V S.

117

Tibi rogas, & sepulcrum
 Temet ipsa tumulas
 Mox rediuiuos excitas ignes.

Fida diurni luminis hæres.

Occidente Delio
 Breue syderis fraterni
 Reparas dispendium
 Late micanti vultus honore.

Modo nitenti falce minaris,
 Modo iugo, cymbula,
 Modo portu sinuaris;
 Et mutantem simulas
 Æquore Cœli Protea formas.

Liquido quidquid aëre anhelas,
 Fœto quidquid viscere
 Terra parit tibi parer.
 Tuis nutat nutibus
 Refluus humor æquoris alti.

Annue nostro dextra venatu',
 Tibi dentes camuri
 Apri torua minitantis,
 Tibi quercu pendeant
 Ardua nostræ cornua prædæ.

Dubiæ (viden?) lucis in vmbra
 Tuis pares vultibus
 Tibi in orbem, tibi in arcum
 Agitamus choreas.

Annue nostro dextra venatu.

Cur sibus aptas suffice vires,
 Vimque odoram canibus,
 Telo feras, tela feris,
 Telis ictum dirige:
 Robora fessis adde lacertis.
 Aurea sed iam proditur Eos.

Et

Et venatrix roseo
 Astra, noctem fugat arcu.
 Hebetata contrahit
 Delia lucem, luce renatâ.
Clod. Cedamus hinc ad socios.

SCENA QVARTA.

D. Ægidius cum Cerva Cicure.

¶ Loriparentes herbæ,
¶ Pratorum astra flores,
 Vallesq; nemorosę,
 Gemmæq; florum rosæ,
 Vos mea circum dio
 Alata mens amore
 Lectura vigil volitat
 Diuini mel Amoris.
 Impressi fida Numinis uestigia,
 Sagacem deamantis
 Cursumq; vimq; mentis
 Beantis ad beatæ
 Vos ora prædæ ducitis.
 Tacita diæ simulacra formæ
 Quæ ludibunda pinxit
 Pennari dextra Amoris:
 Vos quidem, vos qua licet æmuramini
 Authoris ora vestri.
 Æternæ sed caduca,
 Inculta sed excultæ,
 Sed viuæ picta formæ simulachra,
 Ades tu, Numen, ades:
 Tu tibi par, tu cordis
 Tranquilla mei saties.

En erit (ô beatâ !)
 En erit illa dies
 Cum tui lumen oris
 Mî dabitur tueri ?
 En erit vt ætherea
 Correpta face pectora
 In cineres labascant ;
 Tum rogo de vitali
 Ad te mens ales aduolet,
 In teq; niduletur ?
 En flosculi riparum
 Herbigenæ volucres;
 Præ numinis amore,
 Fucatas foliorum
 Ad cœlum alas explicant,
 Odoris flant suspirijs,
 Fletuq; madent roscido.
 Flammato viden'ore
 Vt rosa purpurascens
 Prodit amoris ignes ?
 En hederæ virentibus
 Ad astra reptant brachijs,
 Expressaq; pallentibus
 (Syncera amoris pignora)
 Expandunt corda folijs.
 An solus ego (heu misero !)
 Tot inter faces algeo ?
 An solus ego ad terras
 Deuexo feror pondere ?
 Ah tui tot amores
 Mî, Deus, inde ; tui
 Mî subde tot ardores,
 Quot viret arbor folijs,
 Quot arua rident floribus,

Quot antra lugens roribus.
 En pictis foliorum
 Multicolor labellis
 Flos tacitus diuinos
 Eloquitur honores.
 En Cœlo laudes accinunt
 Auesq; trutilantes,
 Apesq; bombilantes,
 Et aura leui sibilo,
 Et leni lympha murmure.
 An solus ego (heu misero!)
 Tot voces inter fileo?
 Ah, Dium Pater,ingere,
 Tuis mî pectusingere
 Tot laudibus fœcundum,
 Linguaq; tot facundas,
 Quot mella legunt apes,
 Quot garriunt volucres,
 Quot Auræ, lymphæ murmurant.
 At tu ferina vultu,
 Humano nutrix vberere,
 Quæ fragiles mî artus
 Iam senio labantes
 (O cura cœli prouida!)
 Humore fulcis lacteo,
 Ades, ô Cerua pennipes,
 Te pascua recenti
 Gemmata rore vocant.
 Dum viridi pascêris
 Tu palabunda prato,
 Sereno mî pascentur
 Immota cœlo lumina,
 Diuinis ora laudibus.

Chori pastorum.

Chorea secunda.

B Lacidi rores matutini,
Qui sereno lapsi cœlo

Mollia florum

Verficolorum

Ocellatis folia.

Qui florentibus in conchis

Latè virentis

Æquore prati gemmulatis.

Vigiles hortis ab eois

Flore rores olitores

Arida pratis

Ora rigatis

Vrnilis argenteis

Vos aurora fulgurantis

Tacitus imber,

Guttulæ cœli desudantis.

Nitidum flauæ lac Maturæ,

Cum luteolas papillas

Tenero florum

Inserit ori:

Odorati pupuli

Coloratis cum labellis

Rosæ circum

Vbera matris nutriuntur.

Stellulæ noctis decidentes

Stillæ rorum. Cœli rores

Sydera : ruris |
 Sydera rores.
 Flosculorum lacrymæ,
 Cum madenti languent ore,
 Diraq; lugent
 Funera noctis occidentis.

Antra petentum vos ferarum
 Pressa vago signa pede
 Limite fido
 Prodite, rores.
 Certa per vestigia
 Ad latentem Venatores
 Ducite prædam,
 Placidi rores matutini.

ACTVS TERTIVS.

SCENA PRIMA.

Valdimirus.

H Ac fugit : forte hic lateat
 Hau bene vortat. hic me canis implicat.
 Annectam loris arbori.
 Hic paullulum sic esto, mi Lycisce.
 Nescio quid sane strepunt hæc virgulta.
 Aut plagas ab hoc telo mox accipiet,
 Aut cursu tensas irruet in plagas.
 Virgulta læua paillum submouebo.
 Ehem : cheu me perditum !
 Proh dente quam tenaci læuæ in hæsit.

T E R T I V S.

123

Virosa serpens ! Horret dextra tangere,
Nec læua quit excutere.

Excussit tandem sed repente miseros,
Heu, vires artus deserunt.

Quis subitus præcordijs
Tam diri sæuit impetus veneni ?

Animus cum cruore sensim effluit.

Ergon' ignauo hîc solus letho concidam ?

Haud erit. Huc hostiles infer manus.

Quo ruis ? Huc te verte. Dextram pietas

Quæ retrahit crudelis ?

Mactabo memetipse, mîmet idem

Et victima, & sacerdos.

Huc tela, huc ignes. Quin hinc præceps aufe-
ror ?

Heu genua cursum tremebunda fallunt !

Succurre, dextra, & induc

Mucrone pectus. Quid ignaua torpes ?

Aude quod nos eripiat obscuro

Præclarum letho facinus.

Heu, languidum trementi ferrum brachio

Elabitur ! vicina

Mors neci vim subducit:

Nec morior quod morior.

At quis, heu, præceps rapit mentem furor ?

Quo feror ? Hinc concidam,

Vt ipse me confodiam ?

Vt moriar, ne moriar ?

Ad saniora redi, infelix anime.

Sustine sis, & abstine.

Remittere forte dolor.

Felices, quibus ante Regis ora

Sæui cruento Martis in discrimine,

Decoro datum corruisse vulnere !

Ergon' virens in Iuuentæ flore

Obscurus hinc exanimor?

O spes abruptas! O labores irritos!

O opes! ô solatia!

O Hymenzos! ô sperata pignora!

Hunc præter canem, nullus adstat misero

Laturus opem. Inhumata sæuis

Iacebo præda feris. Nec iacenti

Suprema quæ persoluar.

Amica manus aderit.

At tu, Lycisce, vis amica quondam,

Et fida mihi, extinctum

Ne desere, post fata fidus, herum.

Tu vigil age excubias,

Ne ditro fera dente, neue adunco

Alpina rostro laniet volucris

Exanimum cadauer.

Arbor amica, si sub duro mollia

Cortice corda regis, fessum pio

Effulci trunco latus.

Vitalis tu cum membra linquet halitus,

Iniectis large tumulato folijs.

Et Zephyri quotannis

Cum vernæ flarint animæ,

Solenni nobis parentate fronde.

Hinc densas inter volitabit arbores,

Et nota circum mœstus

Errabit ossa spiritus.

Tu, magna parens, viridante sinu

Decidui iam corporis

Labentes artus excipe.

Iam syluæ abscedunt, & amata diæ

Nigrescunt ora lucis

Heu, quis delirus mentem ludit error?

Non syluæ, nos abscedimus

Quo fata trudent irreflexo tramite.

Lux alma, vale; tuq; ô sylua virens.

Syluestris vmbra, vale.

Vmbrae me vocant alia.

Inuisa nox inuitos vrget oculos.

Iam cuncta nobis occidere; nondum

Nos penitus occidimus.

Et luce cassi viuimus.

O Lenis Aura, quæ pinnato gradu

Hæc circum loca curstas,

Supremas moribundo ab ore voces

Ad pias defer aures:

Vt si quis forte degat hîc mortalium,

Mandet abiectum tumulo cadauer.

Heu miser! Etiam ne extrema leuibus

Committo verba vent ——— ?

SCENA SECVNDA.

D. Ægidius.

A Vt fallor, aut vox aures mœsta pepulit.

A Heus, quid ospecto? quis hic iacet, læue

O quisquis es, qui somnum ducis facilis

Ferino præda denti.

Excutiam soporem, ac discrimen.

Proh quam demersit altus fessum sopor!

Torum attrecto, nec attractum percipit.

At quis hic cruor? Quis hic autem pugio

Vaginae ereptus? O me captum! miserum

Æternus habet somnus: quid laboro?

Ac forte (ô procul Euri ferant omen!)

Venator Regis è caterua inanium

Verentis adhuc simulacra Deum,

Haud Christum norit; animusque Tartaro
 Demersus sempiternas. Iuas pœnat.
 Infelix animi, & infelix corporis!
 En v̄t in primo pubis vere iacet.
 „ O iuuenilis bonum forma fragile!

Canticum.

Xamines ocelli,
 Gemella quondam sydera,
 Cui vos (heu scelus!) licuit lethali
 Condere nube?

Vernantium genarum
 Rubentes olim flosculi,
 Qui vos repente rapuere dirò
 Turbine venti?

Vis immatura mortis
 Immiti falce mœssuit.
 „ Heu, ver caducum modice florentis
 Forma iuuentæ!

Vitales h̄c spirabant
 Per rosas oris Zephiri:
 Viua ab extincto pietatis ore
 Spirat imago.

Qua rosa fulgurauit
 Pallentes regnant violæ.
 Heu, ver caducum modice florentis
 Forma iuuentæ!

His interim te floribus
 Non hos in vsus mihi nuper lectis
 Inspergam, & inani fungar munere.
 Nimirum sed præstiterit
 Sublatum hinc cadauer humo condere.

SCENA TERTIA.

Theobaldus, D. Ægidius.

Theob. **¶** Nueni randē. Sed quid hoc spectaculi?
Abstite parricida

D. Æg. Huc tempestivus ades.
Leuabis onus. *Th.* An illudis etiam?
Da pœnas hoc mucrone.

D. Æg. Vibratam, precor, paulum libra manum:
Suspende, ac differ ictum.
Si parricida fuero,
Te pio sub hoc pondere
Daturus pœnas consequar.
Exangue hoc onus interim
Adiures, ac leuassis.

Teob. Vix breues ira moras pœnæ indulget.
Age pauxillum interim
Præuertat iræ pietas.
Dilata fontem pœna premet grauius.

D. Æg. Suppone lænam recte siciferamus.

Teob. At siste, dum: vaginæ detur pugio:
Et canem hinc abducam.

D. Æg. At at proh mirum! vivit adhuc? oculis
En lucem quærit languidis.
Huiusce vita me mox parricidij
Ingesto soluet crimine.
Pergamus hinc: curabitur
Vel rediuiuo salus,
Vel morituro funus.

Chori Pastorum.

Chorea tertia.

MEdium terens Cynthus axem
 Grauis arcu iaculatur
 Tela lucis aureo.
 Rutilo latrat
 Syrius astro
 Nec venatus regij
 Cedit labor: tantus amor
 Tanta repertæ gloria prædæ.

Igneus acres
 Fert molossos impetus.
 Crebra volant tela manu.
 Ora repenti sparsa liquore.
 Corda calenti laudis amore
 Face feruent geminata.
 Creber artus alitus
 Quatit anhelos

Apes odorum præpetes auræ,
 Zephyritidos alaræ
 Administræ Chloridos.
 Noctis Eoa
 Luce supremus
 Expirantis halitus,
 Hostis olli cum Matuta
 Rosca cludit lumina dextra

Mobiles auræ
 Vernulæ rubicinæ,

Odori

TERTIVS.

119

Odorata quæ miscetis
 Præter genarum prælia florum.
 Languida victæ lumina noctis
 Matutino quæ proflatu
 Gelidæ restinguitis,
 Volucres Auræ;

Deliam vestro flamine flammam
 Temperate. Venatrices
 Vos argenti dextera
 Rorem madentes
 Tergite frontes.
 Telis alas addite.
 Catulorum Venatorum
 Cursui vestras indite pennas.

Fortē virenti

Si locarint gramine
 Fessa longo membra cursu:
 Undiq; lectos ruris odores
 Spiritus ollis florifer affler.
 Vos ridentes ora circum
 In amica pellite
 Oscula flores.

Sic

per amenas æquoris oras
 Curru vos argenteo
 Cœrula vestet hospita Tethis
 Sic per arua velitantes
 Vos renelli iugitantes
 Osculentur fosculi.

ACTVS QVARTVS.

SCENA PRIM A.

Chorus Piscatorum.

Mixta cantico Choreæ.

Choreæ.

 Ibi grates, tibi laudes,
 Cœrula Tethy.
 Tuo lapsus munere.
 Opportune regia
 Mœnera Delphin.
 Nostra captus vincla sensit.

Canticum.

Eoâ parens Memnonis
 Vt prodijt è specula,
 Aureolosq; crines,
 Luteolosq; vultus.
 Ad oris tui speculum
 Tergit, comitq; Tethy.

Choreæ.

Dum rubenti munda fuco
 Illinit ora,
 Lætam tuis purpuram,
 Surripit è conchulis:
 Colla corallis,
 Tuis ornat ora baccis.

Q V A R T V S.

131

Canticum.

Dum spargit ab æthereis
 Rosarum nimbos hortulis,
 Tum tua matutino
 Rubescit vnda vere,
 Et pensilis in medijs
 Florescit hortus vndis,

Chorea.

Te spumosis expuentem
 Oribus iras,
 Teq; præliantibus
 Campum ventis Martium,
 Fluctibus Euros
 Canat alter equitantes.

Canticum.

Tranquillo vultus lumine
 Te blandientem caninus,
 Et aureis arenæ
 Puluillis acclinatam.
 Sic vsq; nostro faueas
 Piscatui serena.

Chorea.

Tu terrarum vastos orbes
 Sedula mater
 Vlnis circum liquidis
 Fusa cingis, vitreo
 Vberelactas,
 Sinu geris æstuoso.

Can.

Canticum.

E tuo Phœbus nitidum
 Attollit caput gurgite,
 Et igneo tranquillum
 Dum globo radit æquor,
 Apparet in argentea
 Aurata gemma concha.

Chorea.

Mane primo tu nascenti,
 Hespero sero
 Tu cadenti Delio,
 Ceu Phœnici æthereo,
 Liquido præbes
 Toro cunas, & sepulchrum.

Canticum.

In te sol pictor aureus,
 Dum lumen ymbri temperat,
 Serena ludens pingit
 Ridentis ora cœli.
 Sic vsque nostro faueas
 Piscarui secunda.

SCENA SECUNDA.

Nuntius, Anonymus è Choro Pastorum.

Nunt. Vres ne Taurum, Iuvenes,
 Hausere vestra telo stratum regio
Anon.

Q V A R T V S.

133

Anon. Nil tale hauserunt ; ora tamen regia
Venamur, huncce munus
Delphinum allaturi.

Nunt. Mox aderit à luco.
Ne graue sit interea ferinæ
Audire necis feriem.

Anon. Iucundum nostri didicisse Regis
Editum inter lustra illustre facinus.

Nunt. Infame fero læuum nemus Tauro
Noctis, opinor, omnes.

Anon. Vtinam nostri cœtus
Non nemo nosset minus.
Heu, sæua nimis nobis,
Et crebra sui monumenta liquit.

Nunt. Densa vallorum serie
Et trabe multa, medium
Quæ nemus laxat, obsepimus aream.
Hic cæcas inter frondium formidines
Stabulabatur ferus.
Imbelle truncos per nodosos vulgus
Adunco leue gradu ramos occupat.
Suspensio grauis cœtu sylua nutat.
Hastata denso se iuuentus premit
Theatro circumfusa. Stat Molossus
Acer in cursum pronus, lori impatiens,
Extemplo rauco cornuum stridore,
Latratu Canum, iuuenum clamore
Excitus se se ferox elustrauit,
Horrendum Taurus mugiens.
Syluæ tremiscunt, cœlum late reboat.

Anon. Qua Taurus forma se spectandum dedit ?

Nunt. Frons alto rigens cornu
Toruo minatur lumine.
Lato promissa mento palcæria.

Crispata cursu ima flagellant crura.

Ingens caudai modus

Primos laceffit replicatus armos.

Hirsuta vasti tota moles corporis

Composita ad terrorem.

Impete primum crebro

Obnixus explorauit trunco cornua;

Tum sparso ad pugnam puluere prolusit

Abrumpunt vincla canes, tela grandinis

In morem densa cadunt,

Pleraq; corpus inoffensum stringunt.

Aduerso multa trunco ferri morsus

Fingunt tenaces. *Anon. Notha*

Ramescit arbor stirpe.

Nunt. Spumofus ore Taurus

Irarum cestro percitus

Mugitu tonat, face frontis gemina

Fulgurat, cornu fulminat.

Grandinat ictu, largo pluit imbre

Sui sudoris, alieni sanguinis.

Insana seu tempestas fœda clade

Feras, virosq; sternit

Ter spatia ampla cursu circumactus

Telorum ictus, canum rictus luserat:

Cum sese qua diducta patent cornua

Spartanus audax toto immisit corpore

Incubuit ceruici, dente adocto

Impressit morsus, & inhæsit tenax.

Anon. O audax canis facinus!

Nunt. Immane quantum efferatus vulnere

Corniger furit: se sub auras erigit,

Vanos effundit ictus.

Ne quicquam toris grauiter hærentis

Molitur pendus excussisse canis.

Q V A R T V S.

135

Scrutanti nulli vt patuerunt exitus,
 En saltu præceps extra vallos arduo
 Erupit instar fulminis,
 Cum rauto densas inter nubes murmure
 Luctatum diu, violento turbine
 Elisum tandem emicat,
 Montesque horrendo concutit fragore.
 Aut pleno qualis ore tumens Rhodanus
 Riparum arctos indignatus obices
 Euoluitur: taurina minax fronte
 In mare syluas, & armenta proruit,
 Vnda triumphum mugiente canens.

Anon. Quid actum cane? num torosa Tauri
 Disclusit colla morfu?

Nunt. Spartanus alte excussus Tauri saltu

Sub auras iit, summa
 Flagella vincens arborum.

Tum stirpes per nodosos;

Er dumos per horrentes

Lacer ad terras graui

Afflictus casu occubuit.

Anon. Præclaro functus funere.

Nunt. Inter hæc Taurus densas

Syluarum moras, & implexos calles

Excessit, altas faucium crepidines

Effusa petens fuga, qua vicinus

Vndarum larga mari

Tributa soluit Rhodanus.

Bifida fugitantis

Signat cruor vestigia

Alipede venatrix

Cursu premebat pubes

Densoque hastarum iactu

Post taurum fixa syluescebat humus.

In crura, pede implicito,
 Procumbit humi bos.
 Infixis ripæ cornibus,
 Calcibus auras verberat.
 Donec auulsum ripæ fragmen trahens.
 Spumante præceps vado
 Deuoluitur in flumen.
 Securus dum telorum
 Torrentes tranat vndas.

Anon. (In fluuio videri forte fluuio
 Similis tauriformi)

Nunt. Per viuudum, molossi,
 Per vndas venaturi,
 Pari se in flumen saltu deturbarunt,
 Crurum remigio adnatant,
 Et geminas cornipedis,
 Hinc, atque hinc aures ccri
 Ter quater morsu vellunt.
 Immoti toto pondere dependent,
 Et anchoræ ceu geminæ fugacis
 Carinæ figunt cursum.
 Taurini proram oris ripæ obuertunt,
 Qua longa pendent aulici corona.
 Hic Rex cornigerum Latonæ caput,
 Et truncos artus Rhodano deuouit:
 Tum valido connisus
 Lacerto hastile stridulum contorsit.

Anon. Regale telum, Auræ;
 Incertæ sorti eripite.

Nunt. In pectus alte se demersit ferrum :
 Mixtaſq; ſuo moriens cruore
 Ebibit vndas Taurus:
 Præciſum caput ſæuum
 Adhuc in morte minitans.

Canora gestat iuuenum caterua.

Anon. O dignam scepro dexteram!
Seu bellis hostes, seu bellorum pari
Venatu feras fundit.

Age, occurramus ocyus.

Nunt. Ne procul hinc abite: iam iam adexit.

Anon. Haud procul hinc vaganti
Opperiemur gradu.

S C E N A T E R T I A.

D. Ægidius cum Cerva Cicure.

ET cor, & ora tua laude personent,
Supreme sator syderum.
Tu iuuenilem animum
Cœcis errorum conditum tenebris
Iam, iamq; exangues deserentem artus,
Et Orci æternos incuntem carceres,
Docente me, medente me,
Et veræ luci, & sano reddis corpori.
Tui iucunda spiritus
Olli iam morituro afflavit aura,
Ut salutares animo
Exposceret me latices.
Cum piùm rores attigere caput,
Factiq; sunt repente
Et salutares animo,
Et non sperata corporis medela,
Sereno vt oris lumine,
Ut placide rorantibus ocellis,
Cœlumq; contuebitibus
Et laticis asperginem,
Et facti verba carminis accepit

Felix, ô felix nimium,
 Si tum iustratum, ac recentem animum
 Efflasset cœlo meos in amplexus!
 Viuat (sic quando tibi Deus placitum)
 Sed tibi gratus, à quo vitam hausit,
 Non immemor & mei, per quem hausit.
 At perge, ô Cerua, nos reddamus antro.

Chori Pastorum.

Chorea quarta.

 At decori iam sudoris,
 Sat, ô pubes regia,
 Strenua finxit prælia virtus.
 Molliter excipiat
 Blanda fessos quies artus.

Lucis vmbrae iam cadentis
 Giganteæ senio,
 Dum morituro funera Phœbo
 Parentantes apparant,
 Sternunt pulla rura veste.

Fugitiuæ lucis hostes
 Vos à Sole transfugas
 In sua rutos castra receptos
 Gelidis tentorijs
 Vmbrae tegent hospitales.

Longo vobis en proiectu
 Se se ferunt obuia,
 Aruaque nullo lumine pingunt.
 Simulacra abjiciunt
 Nemorumque colliumque.

QVARTVS.

139

Ad riparum lentus vmbra
 Spatiatur riuulus,
 Plurima seræ succubat vmbrae
 Strata vallis montium.
 Hic & vmbrae vos morantur.

Hic per prata trepidantum
 Ad lympharum murmura
 Teneras inter flosculus herbas
 Agitabit choreas
 Vobis vmbrae in conopeo.

Huc adesto, nec timeto,
 O caterua Regia,
 Tibi grauis ne sit vmbra:
 Nihil vmbrae ponderis

ACTVS QVINTVS.

SCENA PRIMA.

Chori Aulicorum, & Pastorum.

Canticum.

Ch. Aul. **D**Vris exercita bellis,
 Spectataque vulnere Regum,
 Taurino Regia lusit
 Sanguine tincta manus.
 Te regia vulnere, Taure,
 Fama super æthera tollent;
 Meliorem vulnere vitam,
 Quàm rapuere, ferent.

Ad

Aurati lilia flores

Cessere in spicula Martis,
Taurique aspersa cruore
Ceu rubuere rosæ.

Ch. Past. Aurea perpetuo florescite lilia vere,
Lætaque sint vestris Gallica regna comis.

Ch. Aul. E vestris fama corollis,
Aurati lilia flores,
Regalibus addita lauris,
Florea certa pareat.

Præclari nuntia facti
Linguas longinqua sonantes.
Alas, talaria vestris
Induat è foliis.

Ch. Past. Aurea perpetuo florescite lilia vere,
Lætaque sint vestris Gallica regna comis.

Ch. Aul. Populi vos aura fauentis
Tranquillo recreet æuo.
Largo vos flumine laudum
Fama benigna riget.

Extremas orbis ad oras
Vestros expandite honores.
Vestros affundite odores.
Quò rota solis adit.

Ch. Past. Aurea perpetuo florescite lilia vere,
Lætaque sint vestris Gallica regna comis.

Ch. Aul. Biuigo de colle, sorores,
Aurati floris ad vmbra
Celeres contendite : Phœbi
Carpite nectar apes.

Fœcundo caudice flores
Inscriptos nomina Regum,
Fulgenti lilia caule
Aurea sceptrâ ferant.

Gemmatis cincta coronis

In vestris regia pinnis

Maiestas nescia finis

Collocet imperta.

Ch. Past. Aurea perpetuo florescite lilia vere,

Lætaque sint vestris Gallica regna comis.

Ch. Aul. Digna, sed ampla parū vobis cōfinia libent

Æquoris vnda pedes, ætheris astra caput.

Ch. Past. Aurea perpetuo florescite lilia vere.

Lætaq; sint vestris Gallica regna tuis.

SCENA SECVNDA.

Clodoueus, Valdimirus, Teobaldus.

Vald. **S**ic menti salus fuit vnda, & corpori

Clod. **S** Vtrumq; grator: nec grauatè fero

Quod pium Christo manciparis animum.

Pars magna, & fida famulatus mei

Chisti veretur numen.

Stat mihi & olim sacro spargi flumine,

At fare; num solemne est

Vt menti salus fiat vnda, & corpori?

Vald. Sacri minister laticis negabat.

Clod. Quid ergo vtrunque præstitere rores

Tuis inspersi crinibus?

Vald. Non v'sitatum superæ clementiæ

Verebar in me munus:

At qui me aspersit, laceratum ferro

Hostili dum meretur;

Eccuius, rogat, scelus? imminenti

Me pene letho obiecerit?

Serpentis ictu læuam narro lauciam.

Theo

Theob. (Hinc tuæ reum necis
Quem rebar tute ignarus expiasti)

Vald. Res salua exclamat, nihil mirum fontes

Si vulneri profuerunt.

Hæc loca infame tenet

Infesta genus anguium,

Pestifero qui dente quos petiuerint,

Subductis tacite repente viribus,

Lethæo frangunt somno,

Donec lethæo lethum somno iungant.

Vnna' st medela, ac facilis,

Si tempestiua saucium,

Vulnus in primis ipsum, lymphâ tinxerit.

Hæc fatus, me vicino fonti admouit,

Et ora, pectus ter quater humectans,

Cruentam læuam gelidis

Merfauit vndis: ilicet

Veneri effluxit, & extinctus ardor.

Clod. Quam mira narras! A quo tamen hauserat,

Qui te medelam docuit?

Vald. Narrabat ille plurima cicuris

Exempla (feræ nomen siluit)

Incautam si dolosus

Morsu cerastes iecerit,

Cursu quæsi volucris

Veneno fontes eluunt.

Clod. Ecquid, vt feræ, suum nomen siluit?

Vald. Ægidium canebat.

Clod. Iam Gallicas per oras tanti nominis

Diffusa pridem aura

Et meas grato mulsit aures murmure

Vald. Id mihi nomen numen,

Dum vita comes erit.

Verebor ymbra, ceruus uestigia

Impressa sacro venerabor pede.
 Elabar ante vitæ,
 Ingrato quam colendi mihi vultus
 A pectore labantur.

SCENA TERTIA.

*Clodoneus, Theobaldus, Anonymi duo è Choro
 Piscatorum, Anonymus è Choro Pa-
 storum, Valdimirus.*

Theob. Nil illic est qui medius.
An. è Ch. Rex magne, Diuum tibi missum
 munere

Pis. Hesternæ nocte, squammei
 Accipe regem gregis.
 Ingentia in exiguo
 Accipe vota munere.

Clod. Regale plane munus
 Cultu dignandum regio,
 Si Diuum missum munere.
 Qui vestra tamen incidit in retia!

An. è Ch. Pis. Hesternæ noctis aderant silentia,
 Et vitreo nitebat æquor speculo,
 Nocturna cœli facies
 Descenderat in vndas.
 Par cœlo mare, Cœlum
 Par Mari collucebant.
 Æquoreas ætherei
 Per vndas inextincti nabant ignes.
 Æthereos æquorei
 Per ignes ibant inabsumpti pisces
 Marina Salamandra.

Curuato se vehebat Luna lembo
 Argentea piscatrix
 Cum procul læuo ab littore
 TYRRHENA Delphin dorso radēs MARIA
 Placido nostra lapsu
 Et ora, & oras adiit.

Ibat per astra mari picta, similis
 (Quem cælo fama locat.)

Syderei Delphinos.

Vndanti dorso fluctuabat vndis:

Recuruus ponto simulabat pontem,

Lunatus arcum, fuga raptus telum,

Lunari pictus lumine

Verficolores arcus

Squammosa mari' sinuabat Iris.

Dum ludit hæc spectacula,

Nos longa circum taciti corona

Obducti, multa fuscina,

Ac densa vinculorum nexu premimus.

Vt sensit ille dolos,

Se sponte nostras in arenas expulit,

Cum mari vitam linquens.

Tum visa caput olli flamma lambere

Et circum labi tempora,

Oëtonis orbes orbibus agglomerans.

Clod. Agnosco cælo potius,

Quam lapsa Mari munera.

Flammæ orbem circumacti tēpora,

Mi regna non obscuro pandunt lumine.

Stet tanti monumentum felix omnis

Impressus nostri clypeo

Primigenæ Delphinus.

Secudent omen numina:

Vt quem natorum principem

Nostra de cunque stirpe partus prompserit.
 Æternis mea regna sceptris temperet.
 Amœnus Galliarum hinc ocellus
 Opima nomen sibi ducat regio.
 Nepotibus hæc rata sunt nostris
 Immotę legis pondere.

An. è Ch. Pis. Existat olim tuo, Rex, è germine
 Tuo DELPHINVS, nomine,
 Qui fluctuantes Galliarum oras,
 Pacemq; naufragantem
 Tuto componat portu,
 Sceptro serenet placido.
 Alituum Regina
 (Præfaga mens futuri
 Ignota vel inuitum cogit pandere)
 Alituum Regina
 Iberis ad hæc regna vecta ab oris
 Trifulca ponens fulmina,
 Olli iugali sese iungat foedere.
 Felici Reges procreentur germine,
 Qui famam astris, regna ponto terminent.
 En læuum fulguravit; læuum tonuit:
 Annuunt votis sydera.

An. aliter è Ch. Pis. Attonitus ne monstro, Rex,
 hæreto.

Longæuus hic antiqua
 De stirpe Mantus prodiit.
 Quoscunque stirps hæc dederit
 Mens agitat vaticina.

Vald. En tibi, Rex, auratos terra flores,
 Regales æquor pisces
 Tributa submisere,
 Ut mari, terris imperes.

Clod. Cum syluis venaturum
 Lux me reponet crastina,
 Larga regalis auri dona vestris
 Auratis florum foliis
 Squammæque piscis aureæ
 Mea reponet dextera.
 Præite: nobis habitum iam innuit
 Vicina Vesperugo.

An.è Ch. Pis. Vicina prosequemur
 Ad vsque Rex, te littora.

An.è Ch. Past. Et nos; ni tibi tamen graue fuat.

Theob. Virgulta sonat læua.

Num datur nostris noua præda telis?

Clod. Rimare cautè, tibi ne labatur

Theob. Fallor? an Cerua? Cerua' st.

Clod. Post Tauri cædem vile nimis Cerua
 Regali signum gesso.

Ice tu, Valdimire, quem virosus

Serpentis ictus ictibus ferarum

Abduxit. *Theob.* Latitantem

Hâc viden? *Vald.* Sile: video.

Acuta telum singulare cuspide

Hoc pharetra seduco.

En age, telum singulare, tanti

Tuere laudes nominis.

Ictu per ima certo ferrum viscera

Adactum infer penitus.

Prosterne letho feram: vulnusingere,

Venturis quod loquatur fama sæculis.

Ab arcu iam excutere.

Heus, ecquid hoc; repente

Torpent ad ictum vires.

Se gelidus per ossa miscet horror,

Extrema forte lues hæsit aliqua
Expulsi nondum penitus veneni.

Clod. Ignaue, an adhuc hæres;
Ice sis, *Vald.* Vnum dolet,
Quod leui fungar vulnere.
Vrgent me iussa, Rex, & vires addunt.
En telum arcus expulit.
Haud casto, reor, ictu. sed fugaci
Elapsa cursu fera' st.

Clod. Accurrite : virgultis vos immittite.

Vald. Heus, istinc iam effare, Theobalde,
Fecêre tela vulnus ?

Theob. Quam rere longe sæuius.

Vald. Io me fortunatum !

Theob. At tu quid id libelli,
Et globulos tuere ? sine iaceant.

Vald. O astra meis ictibus fauentia !

Theob. Ictus vtrumq; manu forte excusserit.

Vald. Nec dies me dimittet hinc inglorium.

Theob. Attolle mecum tandem sis, aut abi.

Vald. Quam ingens fera! ni me fallunt oculi.

Theob. Sic belle iam sublimem efferamus.

Vald. Me miserum videtur viri spicies.

Vir est : heu parricidium!

Ægidij ne estis nota ? Haudquaquam.

Libelli, & globulorum læuo ab latere

Pium pependitonus : neutrum gerit.

Accedant & cucullo

Obtectum caput, & in pectus prona

Attollam ora, vt meum norim scelus.

Heume! *Clod.* Fulcite collabentem vlnis

En vt vterque par iacet vultu

Exanguis, aut exanimis dolore

Hic vuneris accepti,

Hic vulneris inflicti.
Sed vitæ prior redditur
Qui concidit posterior.

SCENA QVARTA.

Valdimirus, Clodoueus, D. Ægidius, Theobaldus, Anonymi è Choris Pastorum, & Piscatorum

Vald. **E**T tamen viuo ac spiro?

Ergon'huic necem, à quo vitæ munus
Acceperam, rependo?

Heu dura merces! Heu relatæ nimium

Crudeli vice gratiæ

Tu pius in me nuper,

Ego in te parricida:

Vitali caput mihi rore sparseras,

Cruore sacrum tibi fædo pectus:

Tu mi medela, tibi vulnus ego.

Cruore sed pro sacro

Has accipe quas gemino deuoluo

Effusas fonte lachrimas.

Clod. O versas ac peruersas rerum vices!

Vald. Ah dextra crudelis:

Ah oculi crudeles:

Tu vulnus infixisti:

Vos vulnus inspectatis.

Abite, abite in lachrimas,

O oculi crudeles,

Ne vulnus inspecteris.

O vultus, ô verendæ mihi frontis,

Lethali licet tumulata nube,

Serena tamen lumina!
 Id mea vobis inuident,
 Quod sæui vobis eripit
 Aspectum mors facinoris.
 Heu labra morte iam liuentis oris!
 Si nuper hinc mî sonuit
 Vox animo vitalis.

Æterno cur vos condidi silentio?
 Heu cari vulnus pectoris!
 Heu pectus meo cruentatum scelere!
 Amoris an hæc præmia
 Crudele telum accipis?
 Crudele telum, quin ferina resilis
 Authoris in præcordia!
 Te in pectus hoc regerito,
 Hic apta sede hærebis.
 Sed quo te sponte renuis,
 Istinc auulsum dextera
 In meum pectus ingeret.
 Hic scelus expiabis:
 Hic meo saturabere cruore.

Clod. Abstiste telum vellere:

Dolore torques miserum.
 En spirat adhuc, en attollit oculos.

D. Ægid. Heu, quis ad astra iam pandentem alas

In ima trahit animum præcordia?
 Quid lentus hæres? opportuna coelum

En tibi fata referant:

Dant tibi tela clauis;

Dant tibi tela pennas,

Elabere, mi anime!

Quid hîc moraris, vbi cuncta dolor?

Aspice quam sereno

Te vocat ore cœlum.

Quid hic moraris ? Ibi fessum quies

Æterna te fouebit ;

Elabere, mi anime.

Æterne Diuum genitor ,

Hanc victimam, vitali

Quam tibi maesto vulnere ,

In tuas vlnas excipe.

Cadaver humus tumulet :

Compone cœlo mente m

In numinis amplexus

Elabere, mi anime.

Qualis hastili saucius

Anhela Ceruus latera ,

Per nemorum latebras,

Per vallium recessus,

Per saxa, per inhospitum

Abruptas cautes montium

Errabo miser auis.

Hoc vsque gerens fixa telo pectora,

Dum tui, Deus, oris

Perenni sitientem fonte proluas.

At vos quicumque, ô iuuenes,

Adestis pio taciti dolore,

Dicite, amabo, iuuenes,

Eccuius vestrum dextera

Hac mihi pectus terebrauit cuspide ?

Vald. Nam quid me fontem pudeat fateri ?

„ Pars innocentiae est fateri noxam.

Quis scit an parricidam poenae manum

Exposcat ? lubens præbeo.

En illa, Pater, tuicida dextera.

Hæc animi innocentis

Facta ministra nocens.

Dum petit ille feram,

Impetit ista virum:

Abscinde ferro noxiam.

D. Æg. Ah, fili, agnosco, non speratum licet,

Nec tua dignum dexterâ,

Me dignum tamen munus.

Heu me! sed præbe dexteram.

O cara mihi, vel inflicto vulnere,

Amica manus, accipe

Hæc oscula pro vulnere.

Ten' ego incidam, cuius factum munere

Vt pene cælo admouear?

Vt quidquid hoc est patiar

In Numinis amore?

Accipe rursus oscula.

Feram petisti? haud te fefellit error.

En ego aspectu, illuue,

Colore decolore,

Villosa fronte, ac hispida

Vix homo feris, fera viris dego.

Hoc vno errasti, quod impactum vulnus

Parum descendit alte, nec emisit

Angusta nimis animum cicatrix.

Vald. Siccine fontem mulctas?

Siccine ferro dignæ figis oscula?

Haud æqua censes (tua dictum venia)

Huic æquus ego Iudex

Ferro amputabo meritam.

Clod. Me quoque tanti magna pars facinoris

Haud finit esse innocuum,

Inuitum penè qui coegi ad ictum.

D. Æg. Ignotum scelus veniâ,

Non pœna dignum est: illæsi viuite.

Clod. Viuemus pœna hac digni,
Quod vita indigni viuimus.

D. Æg. Appelle, fili meo labra pectori;
Tenellum adhuc pietatis germen
Cruore te rigabo.
Te pectoris hoc vberè,
Cruore te lactabo.

Vald. Heu singularis Pelicane amoris!

D. Æg. Compesce, amabo, lacrymas.
Iniqua doles vulnus
Si meum forte doles.
Nescis ah fili, nescis
Diuino quam iucundum
Sit in amore vulnus.
Tu cœcum nobis oculasti pectus,
Hoc vulnus cordis oculus:
Hinc sydera suspiciet,
Hinc egeret suspiria,
Hinc efferet tepentem
Pro lacrymis cruorem,
Non telum hoc, sed amor est
Immissus mihi ab alto:
Aspicias vt pennigerum
Prodit amoris alas?

Clod. Vos Ceruam vestigate
(Si modo Cerua fuit (tanti meritas
Daturam pœnas sceleris.

Vald. Et decet. *Theob.* Cerua fuit.

Vald. Inuentam iam iam lacero.

D. Æg. Ne, quæso, nate ne nutricem nostri
Cœlitus datam senij.
Hæc tui me discriminis

Medelam prima edocuit.

Vald. An istæc est, securum

Quæ sponte gradum effert?

D. Æg. Istæc: auerte, quisquis, ades, canes.

En tibi, Cerua, candidum rubenti

Cruore lac refundo.

Per te viuebam, pene per te morior.

Venator telis oculus te destinat:

Me telo manus vulnerat.

Quid dexteram mi lambis? caperata

Quid fronte me tueris?

An mei dolor te doloris attigit?

Clod. Non verba vulnus, sed medelam postulat.

Hinc illum vos sublimem ferte in regiam.

D. Æg. Testor æternum Numen,

Arcano cuius nutui

Trepididæ astrorum ancillantur chori:

Adduci ne me, Rex, in urbem iusseris,

Si cura meæ tibi sedit vitæ.

Exanimem hinc auferes:

Incolumen hic deseres.

Clod. Syluicolæ vos Iuuenes.

Seduli adeste faucio.

An. è Ch. Past. Aderimus. ———

An. è Ch. Pis. Nec segnes nos aberimus.

Cold. Me statim vrbs acceperit;

Mittetur, mox pœonia

Qui vulnus arte foueat.

Vald. Abscede Theobalde: sine suggeram

Vicarias huic vlnas.

Non hinc auellar, Rex. *Clod.* Vt lubet, mane.

Vald. Vt dextera, quæ vulnus.

Intulit, opem ferat.

Heu dulce amarum pondus!
Hoc vulnere si, Pater, expiraris,
Animus meo lectus ore habebit
Hoc pectore sepulchrum,
His corpus vlnis feretrum.

Clod. Valero. D. Æg. Mox valebo.

Haud vulnus hoc lethiferum.

Sic pandunt astra conscio.

„ Quidquid ab alto Deus

„ Ingerit graue, leuat.

RUBENVS

Hilarotragœdia

Satyropastoralis.

INTERLOCVTORES.

Angelus præfes Iordanis sub forma fluuij.	Prolog ⁹
Rubenus	Magnus Sacerdos
Raguèlus	Frater Rubeni , Pastorum Pater.
Hebèrus	Primogenitus Ragueli , Pastor.
Edènus	Socius Heberi Pastor.
Obèdus	Vates.
Aggæus	Heberi frater minor, Venator
Echo.	
Orèbus	Socius Aggæi Venator,
Adulla	Mater Naimi.
Naimus	Secundo genitus Rubeni, puerulus.
Therodamas	Regius centurio , Syrus.
Ioèlus	Primogenitus Rubeni , Pastor.
Nadabus	Leuitarum Princeps.
Nehèmias	Leuita.
Gèlbeus	Seruus Aggæi Venator.
Ieraèlus	Seruus Rubeni, Anceps.
Satytus	
Faunus.	

Chori	}	Leuitarum.
		Pastorum.
		Venatorum.
		Satyrisorum.

Scena statuitur in Auranitide, olim regione Palæ-
stinæ ad fontes Iordanis.

Si quis velit , potest Adullam in scenam inducere
sub virili habitu quasi mutarit habitum , vt me-
lius lateret, ac falleret scellittem,

ANGELVS PRÆSES
Iordanis sub forma fluuij.

Chorus Pastorum.

Prologi--canticum.

Floriparæ valles, fœcundaq; frugibus arua:
Vitiferi colles, syluæq; virore comantes,
Quas Itali tranquilla fouet clementia cæli,
Et pater Eridanus felicibus alluit vndis
Aduena fluminei glauca sub imagine vultus
Vos tandem inuisos; magni sacer ales olympi
Ille ego, quem fluuius cælum præfecit amoeno,
Cui Libanus præbet nascenti, & rauca cienti
Murmura vagitu gemini cunabula fontis.

At quis Idumææ montes huc transfudit altos?
Quæue Palæstinos fingunt spectacula saltus?
Æmula naturæ, quid non mortalia tentant
Aufa, labos ingens ingentibus additus orsis?
Artifici ingenio, quas distulit æquore vasto
Omniparens natura, datur committere terras.

En superimposita agnosco non cognita notis
Gramina graminibus, prope nostraque flumina
Optatū, quo non Italis præstantius oris (flumen
Adriaci tumidas vllum subit æquoris vndas.

Agnosco Syluâq; Copar, collesq; propinquos;
Parte alia Libanum tendentem vertice ad astra
Cedrifero, procul hinc turres, ac tecta domorum
Ardua, pinnatis quæ mœnibus Aurantibus
Alligat, & terras late dominatur in istas,

Atq;

Atq; Auranicam signat cognomine gentem.

Sit licet immēsi nō magnus hic angulus orbis,
 Nulla tamen latis regio ditissima terris
 Laudibus huic certet, non Indica littoris vnda,
 Non Creta vndisoni quondam regina profundi,
 Thessala non Tempe, non vestra (ignoscite falso)
 Italia, Oceani, terræque superba triumphis.
 Hac olim riuis currentia mella videres,
 Et mea cum lactis, mea flumina nectaris ibant.
 Non alibi toties positam stans hostia ad aram
 Saucia fumantes infecit sanguine cultros.
 Hæc loca fictorum non fama profana Deorum
 Polluerunt, non signa truces imitantia formas;
 Sed pia relligio coluit, sed numinis ardens
 Culeus per nimbos cœlo delapsus ab alto.
 Hic sacri vates, hic gens asperrima bello,
 Longa sacerdotum series, & stemmata Regum.

Nec postrema fuit syluestris gloria vitæ;
 Sed studium multis veterum de more parentum
 Innocuas habitare casas, laqueisque fugaces
 Irrerire feras, cœlique per alta natantes
 Aut pedicis volucres, aut lento fallere visco.
 Ac; dum torrentes Titan vomit aureus ignes,
 Et tremula raucæ crepitant sub fronde cicadæ;
 Dum ripæ viridante toro grex nostra secundum
 Flumina, populea requiescit anhelus in vmbra;
 Grande supercilium cliuosi collis inire,
 Et pastoralis diuinas carmine laudes
 Pandere; tum Patrū meminisse pericula, & inter
 Lanigeras pecudes hominum proludere regnis.
 Heu domiti quondam spoliis orientis onusta,
 Et regum innumeris tellus opulenta trophæis,
 Seruili nunc pressa iugo captiua laboras,
 Et Thracæ curuata gemis sub pondere Lunæ.

Aufoniæ pubes torpenti excussa veterno,
 Induerit patriæ si quando laudis amorem,
 Ausit & Ægææ perfringere cornua Phœbes,
 Ne superi captiua trahat cunabula Regis;
 Te, decus Italiæ nostri laus inclyta sæcli,
 RANVTI, manet imperium: tua iussa capeffet,
 Europæ generosa petet tua signa Iuuentus,
 Auspiciis discetque tuis agitare triumphos,
 Et debellatis innectere vincla Tyrannis.

Libera tunc nostris errabunt otia campis,
 Vernabuntque meis FARNESIA LILIA ripis.

Tunc ego taurino subiens iuga mitia collo,
 Præses & Eridani pariter tua lora trahemus,
 Teque triumphali tollemus ad æthera curru.

Interea tibi, magne Heros, lucosque, lacusque,
 Imperiis nostrasque tuis submittimus oras.
 Tu cape dona lubens, nec dedignare ferentem.

Chor. P. P. Tremulas inter abdita frondes

Placido ludit aura susurro.

Tacite labens roscidus humor

Nectare flores lactat hiantes.

Turba volucrum garrula lucem

Voce salutant.

Ang. Ior. At quæ vicini descēdit ab aggere collis
 Carmine læta cohors? Simulantis imagine vestis
 Instar habet turbæ, qua complorante, puellum
 Fraudibus inuidiæ miserorum ex ore parentum
 Abreptum, & rapido mergendum gurgitis haustu,
 Me incolumem præstante, meis eduxit ab vndis,
 Et retulit patrias ignotus frater ad ædes.

Cum puerum Vates regali chrismate, natum

Fortè parens notum sacrauit honore tiaræ.

Ore, habitu antiquæ proh quantum hæc æmula
 turbæ!

Sed quæcunque, vale. vultu blandita nitenti
Obuia muscosi me vocat vnda Padis.

Chorus Pastorum.

Musa, quam molles comitant choreæ,
Iubar Auroræ rutilum canora
Voce saluta.

Salve nascentis filia folis
Ante parentis edita partum;
Lucidum partu enixa parentem,
Lucidi partu extincta parentis.

Salve quæ pratis referas odoris
Totidem flores, vaga quot olympe
Sydera condis.

Roseos aperis ætheris hortos,
Spargis eoi veris honores.
Quam radianti fulguras ore!
Pene videris ante solem
Pandere Solem.

Felix hic, pulsis animi procellis,
Prodeat Titan, nitidaq; cedat
Luce serenus.

ACTVS PRIMVS.

Rubenus, Raguclus.

Diuerbium primum.

Rub. Xtulit auratos eoo gurgite crines
 Quæ nobis denos aurora retexuit an-
nos,

Cum

Eum dulci patria pulsi, mandante Tyranno,
 Cogimur ignoti syluestrem ducere vitam.
 Extulit hæc eadem ridenti gaudia vultu.
 Nam mihi, quæ summi prona indulgentia cæli
 Tandem sub seræ concessit finè senectæ,
 Solennes hodie puer est vngendus ad aras,
 Thura Deo quondam laturus ritè Sacerdos.

Rag. Cur hodie? mora nulla datur? quæ causa,
 quis author.

Tantum opus accelerat?

Rub. Superi mandata Parentis.

Proxima nox aderat, cum vox demissa per aures
 Expulit attonito securum pectore somnum:

„ *Crastina cum summos aurora purpura montes*

„ *Pinxerit, unge tuum sacrato Chrismate, natum.*

Vix ea: cælesti radiarunt fulgure tecta.

Rag. Anne Sacerdotis dignandus honore puellus?

Rub. Quidni? regali dignatus honore puellus

Dauides olim multos inglorius annos

Pastor Idumæas non multis carmine valles

Ante necem primi Cissei Regis, & ante

Debita quam sacris fulgeret purpura membris?

Rag. Ille ne sacrificis placabit numina votis,

Qui vix dum tenero molitur verba labello?

Ille coronatas iactabit thura per aras,

Cui regitur patria cum gressu dextera dextra?

„ *Rub.* Chrismata diuinū, nō ætas longa, ministrū

„ Constituunt, non vestis honos, non infula
 mitra.

„ Chrismata, diuino iussu cogente, futuros

„ Præuertunt annos, maturaque tempora vitæ;

Vt, puerum cum firma virum iam fecerit ætas,

Ore preces, ac thura manu iactare verendus

Discat, & intonsas ferro mactare bidentes.

Rag.

Rag. Nutat adhuc dubiã turbans sentetia mētem,
 Hunc cine sacrandum poscant oracula natum;
 An tibi quem rapuit subiri inclementia Martis,
 Vastauit nostro cum turbo bellicus agros?
 Ille semel nostras si forte reuiseret oras,
 Natorum princeps diuina lege Sacerdos
 Non vngendus erit? Frustrato Chrisma Naimo
 Quid profuit? Frustratne Deũ mādasse putandũ?

Rub. Mitte renascentem verbis lactare dolorem.
 Sit satis, heu, caro pro pignore suspirantem
 Quod me sæpe vides: mihi te mi nate Ioele,
 Non sortis vis vlla dabit, quem ferrea Martis,
 Ac mortis vis sæua rapit: tibi vita superstes,
 Cuius fama meas non vnquam allabitur aures.

R. 12. Incolumem superesse tuum, Rubene, Ioelum
 Credere (credo equidẽ nõ irrita) somnia suadet.
 Tempus erat, vigili quo prouocat ore morantes
 Aurorẽ torpentis equos Titanius ales;
 Cum mihi sollicita versanti mente Ioelum
 Sera quies tandem fessos illabitur artus.
 Inter oues viridi recubare videbar in vmbra,
 Iordanes qua se tacitis argenteus vndis
 Leniter effundes per pinguia culta vagatur.
 Palma vetus. sed palma suo spectanda virore
 Propter aquam parulis diffuso vertice visa est
 Luxuriare comis fœtu non amplius vno.
 Cum subito assurgens nimborum turbidus Austri
 Impetus horrifono correptos turbine ramos
 Concutit ingeminãs: excusus ab arbore fructus
 Excipitur vitrea muscoli fluminis vnda.
 Arida concussæ vanescunt brachia palmæ.
 Iamque Noti stridor confederat omnis, & aura
 Lenior aspirans nutantes moliter herbas
 Mulcet: in antiquum reparatur palma vigorem.

Ecce caput summo fluuij de gurgite tollens,
 Vir grauis, ignoto te ad flumina forte ferenti
 Imperat, oblatum deponat in arbore fœtum.
 Hærentem quem sponte sua (mirabile dictu)
 Cernere erat, rursusque suis inolescere ramis.
 Attonitus iuuenis palmæ frondentis in vmbra
 Subsedit: tum missa vadis vos intonat ingens:
Aspice num noris patria sub fronde sedentem.
 Aspexi; quæ forma mei mihi visa nepotis.
 Hæc tam præsentem lustrabam singula mente,
 Reset ut in somnis in somnem ducere lucem.
 Et nunc sic imis hærent infixæ medullis,
 Ut vigil haud vigilẽ videar mihi carpere somnũ.
 „ *Rub.* Sæpe quies quos noctis alit temeraria, falsis
 „ Ludit imaginibus; ne quicquã pectora turbans
 „ Ut metuũt, sperãtve, dolẽt, gaudent ve diurnis,
 „ Venati saltus, piscanti retia, bellum
 Militibus, volucres Aurigæ somnia currus.
 Et tibi Pastori syluestria visa videntur,
 Vndæque, palmæque leues; ventique furentes.
 „ *Rag.* Omnia qui retur fallacia somnia fallax.
 „ *Rub.* Nec qui cuncta putat veracia somnia verax.
 „ Quæ cælo veniunt non pugnant somnia cælo.
 Si Pater omnipotens venturo sacra Ioclo
 Destinat, infanti cur mandat habenda. Naimo?
 „ Denique quicquid erit videat Deus: ille futura
 „ Ille futura videt; nobis præsentia curæ.
 Nos igitur sub templa pijs, quæ proxima collis
 Ostentat molli demittens culmina cliuo,
 Nitamur, tantis orantes omina rebus.
 „ Auspiciis res cœpta bonis male cedere nescit:
 „ Auspiciis cæpitque bonis qui numen adorat.

Gelbeus, Ieraelus, Faunus Satyrus.

Diuerbium secundum.

Gel. **Q**uæ salue, Ieraele, quo re proripis?

Ier. **Q**uæ Rubenus herus aucupatum propere
Misit ne desint alites conuiuio,
Vincturus gnatum quod festinus apparat
At tu quid hoc ænophoro?

Gel. Et mihi nulla ab hero datur requies,
Nocturnis, & diurnis qui venatibus
Corpus, mentemque deterit.

Aut leporem sectari, aut damas figere,
Aut apros obsepire densa indagine
Aut Ceruos irretire obiectu purpuræ,
Et seruos delassare cursu, & comites,
Hæc illi cordi studia.

Hæc malum feris, retibus, venabulis,
Venatibus, venantibus
En ortó vix dum Sole trudor somnians
Venaticas sparsurus nares canibus
Huïusce meri aspergine.

Ier. At gradu Faunus violento, ac Satyrus
Huc fame leues aduolant.
Secede mecum post fruteta hæc: belluas
Rimabimur hinc tuti, & aucupabimur.
Hic dum sepone ænophorum.

Fau. Ex quo Sacerdos, & caterua ciuicæ
Hæc infedere nemora,
Assiduo venatus lucus perstremit,
Collesque canum personant latratibus,
Vastantur sylvæ, lustra feræ deserunt,
Aut raræ vastis iam vagantur saltibus.

Antiqua nobis auehuntur pabula,

Nec salus vlla reliqu'it

Iam fame pereuntibus.

Si quid à prædare deutes rogito,

Aurum me poscunt omnes, aurum clamitant.

Quid aurum fiet nescio:

Nunc primum nomen id ab illis audio.

Quid rei malum flagitant?

Sat. Silenum hæc canentem quondam memini:

» Aurum, si nescis, est fortunæ vomitus,

» Curarum proles, & curarum genitor.

» Quod si possideas. fortunæ es asinus,

» Et vile pecus: inde fit pecunia

» Aurum mutato nomine.

» Quod si possideas, te ipse haud possides:

» Immo nec aurum possides,

» Qui te, qui aurum possides, non possides.

» Lucet, sed luce sua offundit tenebras,

» Vt opes quisquis habet opes quæritet.

» Nec opibus in ipsis opes videat,

» Et opibus in ipsis inops egeat.

» Sit graue licet, aura est aurum leuius,

» It, redit, ocyus per manus transuolat.

» Sit mole licet præditum,

» Per omnes tamen se traiectat rimulas

» Phœbea luce tenuius.

» Non corpus modo sauciat

» Ferri rigore sæuius,

» Sed mentis ima exulcerat.

» Hinc aurum quisquis habet curis anxius

» Pallefcit auro concolor.

» Vt multa paucis assequar:

» Malorum causa pretiosa est omnium.

Hoc igitur te postulant,
Aurum cum, Faune, postulant.

Fa. Hoc si sit aurum, auro diues affluo;
Nam curis vsque, & vsque malis affluo.
Hoc si me volunt, habeant
Non aurum modo, sed sint prorsus aurei.
Quid tamen causæ, quod Pastores pariter
Non aurum nobis largiuntur largiter?

„ *Sat.* Nimirum auri lucem umbra sequitur
„ Infelix auaritiæ.

„ Et rarus auri est dominus

„ Non seruus auaritiæ.

„ Ab auro auari promanarunt nomina.

„ Dum aurum, aurum geminant

„ Au- arum dictum dicitant.

„ Quo quisque est auri largior,

„ Auri plerumque est arctior.

Fa. Si res sic habet, auri, ac dapis inopes
Nos interim peribimus.

Sed non sic habet: pereant

Qui nos perire mâuolunt.

Ad vim res adducenda: vis extorqueat

Quod crebræ preces nequeunt.

Si memet ipse noui, faxo sentiant

Quantum torosa polleant hæc brachia.

Ier. --

Fa. Inuadam, iuuitis prædas exprimam.

Ier. --

Sat. Si quis nitatur obluſtarier,
Hiſce diſcerptum minutatim vngulis
In leues ſpargam Zephyros.

Ier. --

Fa. Hos palantes more pecudum
Inertium per vaſta tradam auiã;

Illos ad rupis dorsa afflictos penitus
Excerebrabo, euiscerabo misere

Ier. —

Sat. Abimis eruta radicibus
Annosæ quercus iaculabor robora.

Ier. —

Fau. Rotabo procul ardui
Abrupta montis fragmina.

Ier. —

Sa. Vt importune hic ales obstrepat !
Iam tam loquaci rostro saxum ingero,
Vt doceam silentium.

An nulla hic iacent saxa? Faune, quærito,
An illis vlla sub frutetis latitent.

Ier. Iam nos accedunt: age sis, ô Gelbee,
Fugaces nobis agitentur soleæ.

Fa. Hu hu, hu hu, —

Gel. Me miserum !

Dum trepido, lagunculam
Oblitus illic liqui: sine redeam.

Ier. Perge, ne in Faunos incidas.

Fa. Hu hu, hu hu. —

Sa. Ecquid venaris naribus?

Fa. Hu hu, hu: te fugit hæc fragrantia?

Sa. Hu hu. —

Fa. Hu hu. —

Sa. Hu hu. —

Fa. Hu hu. —

Sa. Hu hu. —

Fa. Hu hu. —

Sa. Ni fallor, meri merus istic odor est.

Ecquid hic Bacchus delitet?

Fa. Oh oh, oh oh doliorum.

Sa. Educ sis epistomium.

Fa. Hu hu : mehercle, odoris per vestigiæ
Inueni florem, satyre.

Sa. Ain ? & hunc mi liceat
Ore odorari flosculum.

Fa. Licebit., at iam nobis Satyriscos
Acturi prædas, asciscamus socios.

Sa. O bellulum doliolum,
Vt hilaris te suauior,
Sexentiesque iuuat suauiarier!

Gel. Donec dirumpas illa.

Ier. Ha, ha, he.

Gel. Malum tibi quod Deus duit.

Ier. Quid omifisti vasculum?

Gel. Quid tu seponi iusseras?

Dum tu aucuparis Satyros.

Ipsi occupant cœnophorum.

Ier. Ha, ha. ———

Gel. Scelestum caput, riden' iterum?

Cui hoc ego pugno.

Ier. Papæ manum contrahis?

At pedes ego exporgo. ———

Solinerbium.

Gel. Præceps labere.

Væ meis, herus si resciscat, humeris.

At commentabor fabulam.

Puras, bibaces belluæ

Egregie se proluent?

Si noui ingentes meri illius spiritus,

Fumabunt mox altaria.

Mi quas non rentur pœnas luent ebris.

Heberus

Heberus,

Monodia.

Eyluæ frondosæ, syluæ, collesque supini,
Et vos omnigeno ridentia prata colore
 Annua iucundis retulisti gaudia veris;
 At me præteritæ liquerunt gaudia vitæ,
 Iam resoluta cadit glacies de montibus altis:
 Nostra quoque assiduo liquuntur corda dolore,
 Iam grauido teneræ trudentur palmitæ gemmæ;
 Et mea perpetuis turgescunt lumina guttis.
 Nunc arbor dulces præbet Pastoribus umbras
 Nunc somni molles, nunc pabes fusa per herbam
 Dulcia multifori modulatur sibila canna:
 Solus ego, hei misero, salcus, & lustra pererrans
 Conqueror, & nostris respondent saxa querelis.
 Hei mihi, cura ouium, rapidarum cura ferarum
 Languenti fluit ex animo: dator omnia vincit.
 Ite leues Cerui, seruaque in montibus Vrsæ,
 Ite lupi, miserumque pecus laniate furentes:
 Non vos præterea mea tela, aut retia lædent,
 Vt lubet ite meæ nullo custode Capellæ:
 Pascite vos herbas gemmantes rore recentis
 At mea sollicitis pascentur pectora curis.
 Vos bibite argentem vicini fluminis undam:
 Singultus, lacrymasque bibent nostra ora perennes.

Edenus, Heberus

*Diuerbium tertium.*Ed. **E**Allor? an vlla meas vox flebilis impulsit**E**Cuius? Heberæ, tua est? (aures

Heb. Cur me cur dicis Heberum,

Quem lacrymæ fecere undam, suspiria ventum?

Ed., Pone modum curis: lacrymæ non pellere possunt,

H

,, Non

- „ Non ducta ex alto suspiria corde dolorem.
 „ His dolor augeri, furtiuas ducere vires
 „ Suevit, & occultas violentior esse medullas.
 „ Qualis quæ nullo collabi flamma vigore
 „ Cœperat, inclusam si reddere follibus auram,
 „ Et leuibus tentes occultam spargere lymphis,
 „ Irritata nouis assurgere viribus audet,
 „ Et circumfusæ minitari murmure turbæ.
Heb., „ Durius est olim speratis cedere rebus,
 „ Quã sperasse nihil, nihil aut gustasse secūdū.
Ed., „ Plerunq; vt voluere dolent mortalia corda:
 „ Sed vitæ generosus amor rapienda proteruis
 „ Tristitiamq; metūq; dabit trans æquora vêtis.
Heb. Men' adeo reris sanæ rationis egentem,
 Vt me carpenti iuuet indulgere dolori
 Ipse dolor mentem, non mens fert ipsa dolorē:
 Hanc ille in magnos abreptam coniicit æstus,
 Iactatæque negat tranquilli littora cordis.
Ed., „ Sperandū: quos ipsa dies tulit atra tumultus,
 „ Auferet ipsa dies felix, & sole reducto,
 „ Densa serenata dissabit nubila fronte.
Heb. O vtinam, crescente die, decrescere curæ
 Incipiant: vereor maturescentibus annis
 Notitiam, viresque trahat firmata cupido,
 Elapsi momenta boni dum singula pendit.
Ed., „ Serpenti celerare decet medicamina morbo:
 Et medicamen erit primas euoluere causas,
 Quæ tua tam dito presserunt pectora casu.
 „ Profuit interdum grauidi penetrabilia cordis
 „ Pandere laturo fidum solamen amico,
 „ Atque leuaturō partitæ pondera molis.
 „ Qui tacito latuere diu sub corde dolores,
 „ Murati erumpunt manifesto ex ore furores.
Heb. Constitui memorare meos tibi sæpe labores,
 Sed

Sed renuit mens ipsa nouo deterrita luctu.
 Nunc quia tātus amor nostriū cognoscere vulnus,
 Meque iubes nullam non hinc sperare salutem;
 Horret adhuc quamuis refugitq; fricāda cicatrix,
 Incipiam, summi libans fastigia facti.

At tibi, sis nostræ quamuis nouus incola syluæ,
 Miror adhuc ignota ignotis cognita terris
 Quæ reor, & quæ me vel fama racente locuta est.

Ed. Ipse dolor patuit, latuit me causa doloris.

Heb. Accipe: Dū patriæ nos libera tecta fouebāt

Sacrorum hæredem prolatoresque creandæ
 Stirpis Ioëlum sibi tum Rubenus alebat.

Quem forte Auranes egressam mœnibus, inter

Æquales cœtus puerorum dum puer ipse

Plectit odoratas per florea rura corollas,

Abripit incautum syriis manus excita ab oris.

Hoc Pater orbatus, prolisque elusus inani

Spe, licet inuitus patria me lege nepotem

Hæredem sacris, & auitis allegit aris.

Quid consanguineæ, quid amicæ gaudia turbe,

Quidne salutantum resfluentes ædibus vndas

Commemorem? Sacro iam tum diademate frontē

Cingere, iam rutilo fulgere videbar in ostro,

Ferreque bis senis radiantia pectora gemmis.

Gaudebam hæc fingens, & iam securus honoris

Ceu mihi præsentis pascebar amore futuri,

Ô quoties multis vallatum millibus, vrbs

Per fora, perque vias me dum miratur euntem.

Ore renidenti rorantia lumina celo

Turba tulit, tacito suspenditque omnia labro!

Ô quoties curuata genu reuerenter adorans

In me maturo præuertit munus honore!

Ô spes dilapsas! ô dulcia tempora! eheu

Quam nunc quam tristi torquetis viscera sensu!

Ed. Cōprime singultus, lacrymas cōpescce cadētes,
 Neue nouis auge currentia flumina nimbis,
 Perge, tibi nubes quænam importuna serenos
 Turbarit soles.

Heb. Syriæ Rex impius oræ.

Ecce Damascenis erumpens faucibus, urbem
 Occupat, & nostras ferrato milite terras.

Excutimur patria, syuisque immittimur istis.

Ed. Tam duras meruit quæ vestra iniuria pænas?

Heb. Ignoscenda quidem nossent ignosse Tyranni.

Ed. Hanc, age, narrato.

Heb. Funesta, ac digna relatu est;

Sed narranda, meæ tuleris cum gaudia menti.

Interea propiora sequar, maturior æui,

Atque animi, senis bis iam labentibus annis,

Dum sacris inhio, dum templa nitentia, dumq;

Pastorum in magnas, Leuitarumque cateruas

Imperium expecto, nobis libamina prima,

Primitiasque ferant frugum, me deniq; turbæ

Cæli hominē, terræue Deū venerētur, adorētq;

Heu sortē exortem! spes ex spes! fata puellum

Hæredem educunt, ex hæredatus abiui.

Ed. Quam nihil elatis fas quæquã flere rebus!

Heb. Tum me lætitiæ deiectum culmine ab alto

Tristitiæ excepit præceps, atq; alta vorago.

Tum me lucis amor, tum me solatia ruris,

Deserere tibi, deseruitque sopor.

Et mox inuidiosa odia, inuidia osa puellum

Ineessere meam geminato vulnere mentem.

Sylua ter amissæ vernantem frondis honorem

Induit, amissa cum nos quoque viuere vita

Cœpim⁹, & viuã trahere ægra per omnia mortē.

Ed. Forte feret vitam tibi mors matura Naimi.

Heb. Heu vox dira meas hodie circumsonat aures,

Cæli

Cælitus inuiso properari Chrifma puello,
 Nos nisi surgentē properemus vertere molem,
 Non poft hac, Edene, tuum fpectabis Heberum.
 Certū eft per scopulos, & per glacies montanas
 Exilium durare: meis ibi forte querelis,
 Quando virū nequeūt, mollefcent corda ferarū.
 Mecum rugabunt frontē mœfta æquora: mecū
 Ventus ager teneras inter fufpitiã frondes,
 Antraque fontanis flebunt ftillantia lymphis.

Ed. Ferreus, aut ferus eft qui nõ dolet, atq; dolorē
 Audit, Hebere, tuum. Sed te fiducia noftri
 Si qua capit, fluctus animi compone tumentes
 Polliceor tibi quidquid opis mens noftro, ma-
 nusque

Ferre queunt.

Heb. Quid ferre queant Oracula contra?

Ed. „ Credulitas timida eft: timeant qui talia cre-
 dunt.

„ Mens delira ſenũ ſomnos oracula fugit.

Heb. Finge tamen non ficta.

Ed. Tamen tentaffe iuabit.

Heb. Non dabitur prohibere.

Ed. Moras innectere detur,

Heb. Ardua moliris.

Ed. „ Spectanda per ardua virtus.

Heb. Audax diceris.

Ed. Verus modo dicar amicus.

Heb. „ Cum iuuat audendum eft.

Ed. „ Ipfum eft audere iuamen.

Tu modo pone merus, & lætos indue vultus,
 Dū mecū hinc cedens meditor noua dāna Naimo

Heb. Pectore tam fido tibi præmia digna re-
 pendant,

Aspirentque tuis clementia fydera cœptis.

Chori Pastorum.

Chorea prima.

Superas norunt singula leges,
 Et iubentis æqua ferunt
 Numinis imperia.
 Tacitæ præses
 Delia noctis
 Scuto tecta argenteo,
 Aut falcato vecta curru
 Lucida ductat agmina cœli.
 Creperæ Vesper lucis ocellus
 Seras idem, matutinas
 Condit, effert faculas:
 Altera Phœbe
 Lucis ademptæ
 Patitur dispendia:
 Nunc inferne, nunc superne,
 Flammeum Phœbi circinat orbem.
 Vacuo pendet aère tellus,
 Seque vasta mole librat
 Facta levis pondere.
 Senio brumæ
 Occidit annus,
 Veris idem floridas
 Rediuuius inter cunas
 Nitido ridet ore nouellus.
 Spumeus altis expuit vndas
 Æstuanti pontus ira:
 Littus vrgens murmurat
 Aurea vinctus
 Compede arenæ.
 Certis acta vicibus,

Et immotis mota habenis,
 Superas norunt singula leges.
 Sola (proh nefas !) fronte rebelli
 Inhumana mentis audet
 Vis humanæ obnitier.
 Desine capto,
 Liuide Pastor:
 Diuè iussa monitu
 Coniurata quid moliris
 Chrismata vecors tollere fraude ?
 Solido rigent fixa adamante.
 Casso niteris labore
 Cæli iura vellere.
 Vela tumentis.
 Contrahe mentis.
 Colla (viden ?) mitia
 Tellus, æther, pontus, aër
 Superè monent subdere legi.

ACTVS SECVNDVS.

Obedus. Vnus è Choro Pastorum.

Diuerbium primum.

Ob. **¶** Ecce est, quam geminis Iordanes cor-
 nibus ambit,

Hæc trans antiquam protenditur Aurantem
 Terra ferax, quam iussa Dei monuere petendam.

Tecta Sacerdotis non notis abdita syluis

Quis doceat ?

V è C. P. Quæ forma Senis, cui pectus anhelat,
 Crebraquatit cui mæbra tremor, cui nō color vn⁹,
 Non ijdem vultus, incertaq; lumina nutant;

Ob. Quis mea tã subit^o p̄cordia permeat ardor?
 Quo feror, aut vbi sum? rerũ quæ surgit imago?
 Ille quis armatus facie spirante Satelles?
 Quem, furibunde, peris? quo te tã turbidus infers?
 At noua quæ facies alio mea lumina versat?
 Multiplici serpens maculatus terga veneno
 Voluitur accliu per læuia brachia lapsu
 Umbrantis platani, & lingua vibrante minatur.
 Ah ferus, implumem deuoluit ab arbore pullum,
 Quem super increpitans reuoluto stridula gyro
 Nequiequam volitat mater: nihil ille nec audit,
 Nec timet: occultas & iam delapsus in herbas
 Delituit: sed mœsta sedens philomela sub vmbra
 Flebile flumineas disperdit carmen ad vndas.
 V è C. P. Iam mēs ad sese redijt, calor ille refedit:
 Sed loca miratur sommo velut excitus alto.

Obedus , Edenus , Heberus,
 Vnus è Ch. PP.

Diuerbium secundum.

Ob. **S** Empestius ades pastor: vestras ne Sa-
S Exul habet syluas? (cerdos
 Ed. Non hinc procul: ecce nepotem
 Alloqueré oblatum.
 Heb. Num me, longæue, requiris?
 Ob. Non te, sed Patruum.
 Heb. Liceat mihi scire quid illum
 Scire velis.
 Ob. Vobis regnum, regnoq; salutem
 Nuntio: nec fessos sol mergeret in æquore currus,
 Ante puer manibus quam regia chrisinata nostris
 Regia regali cum nomine chrisinata sumat;

Vt simul ac olim plenis adoleuerit annis,
Rex Aurantica protrudat ab urbe Tyrannum.

Heb. Quem memoras puerum?

Ob. Vestra de stirpe Naimum. (puelli?)

Heb. Quis tibi non noto dat nomina nota

Ob. Omnia qui nouit, qui vatem me sibi legit,
Imperijs egitq; suis has quærere terras.

Heb. Vnde huc appellis?

Ob. Magnis fœcunda Prophetis
Me Bassaniticis tellus effudit ab oris.

Heb. Tun'igitur nostrum quemquam sacrabis, &
Tun'hodie? (vnges)

Ob. Hocce die.

Heb. Regem tun'ergo puellum?

Ob. Ellum.

Heb. Rubeni?

Ob. Id veni.

Heb. Vix credere dignum est. (mentem)

Ob. „ Nil mirum: turbant subitam noua gaudia

» Sæpe minus credit quæ quis nimis anxius optat.

Heb. Me miserum!

Ob. Quæ tanta noui tibi causa doloris?

Ed. Rubenus quia nullus adest, quem vidimus
Mœnia vicinæ dum matutinus iniret. (urbis)

Heb. Sic est: interea nostro succedere recto

Ne graue sit, donec reuocetur ab Urbe Sacerdos.

Ob. Cur graue sit spatiumq; viæ, senioq; grauata
Oprata mea membra diu lenire quiete?

Dum mora nil violet supremi iussa Paræris. (rô.)

Heb. Mox aderit Rubenus: age hæc de pectore cu-

Tu nostras properato domos hunc ducere vatem,

Iamq; viam releges ad nos, laturus in urbem

Lata Sacerdoti tantarum nuntia rerum.

V. è Ch. P. Tatum erit: en vatem ducosiã iamque uentor.

Edenus. Heberus.

Diuerbium tertium.

Ed. **D**ebueras simulare tuū cū vate dolorem:
Sed bene quod finxi te suspirasse moratē
Vrbe Sacerdotem.

Heb. Potui simulare, viderem

Cum data perdendo regalia sceptrā Naimo ?

Ed. Parce metu: tibi certa sal^o, mors certa puello
Vnde tibi mortem reris, pueroq; salutem.

Sed non ante tamen nostro prometur ab ore,

Quam mihi vestrorum series promissa laborum,
Electi cur Vrbe, tuo promatur ab ore.

Heb. Longa foret longis narrāda iniuria dictis.

Multa dolor prohibet, paucis contentus abito.

Lucus erat nostræ prætentu frondis inumbrans

Posteriora domus lato spectabilis aruo,

Ilicibus crebris, laurisq; virentibus horrens.

Area laxabat medium, media ara vetustis

Surgebat gradibus nudo manifesta sub axe,

Amphitheatrali quam circumfusa corona

Cingebat pinus cælo se plurima tollens.

Extremum sylvæ non alta riuulus vnda,

(Maſtandas pecudes quo mersauere Leuitæ,)

Lambit, & à nostris regales abripit hortos.

Hic sacra thuricremas dum turba litaret ad aras,

En vigilum Princeps regalibus actus ab hortis

Turbidus, ingentiq; Syrum comitante caterua,

Ingreditur Tarchon, coniurataq; virum vi

Proruit extinctis euersa altaria flammis.

Turba Leuitarum temeratum numen, inermes

Quando aliud nequeūt, lacrymis fleuere profusis,

Haud æquis tamen hæc animis tolerare Nabalus;

Sed

Sed sceleris pœnas alta sub mente volurat.
 Ille sub extremæ conuerso cardine noctis,
 Pallida dum dubia languerent sydera luce,
 Prostratos aræ vigil instaurabat honores,
 Crastina venturæ reparans solemnia pompæ:
 Cum procul haud vlllo collisas flamine frondes
 Audijt, & suspensa leui vestigia gressu
 Librantem, ac notos Tarchontis vidit amictus.
 Tum dolor irarum torrenti excanduit æstu.
 Protinus astantem sacris de more bipennem
 Abripit, & densos per sentes luce maligna
 Pone subit tacitus, pressoque per occiput ictu
 Occupat incumbens: illum prostrat humi nex
 Extremis gemitum singultibus expirantem.

Ed. I nunc, & fastu sacris illude superbo.

Heb. Heu, nobis vultu illudit fortuna doloso.
 Namq; per obscuros traicte lumine calles
 Cynthia prostratum radiata fronte Mesalpum
 Prodidit, hæredem sceptri, prolemq; Tyranni
 Vnigenam.

Ed. Heu casus! heu cœca volumina rerum!

Qui Tarchontea deludit lumina veste?

Heb. Accipe quæ interpret curarû fida Mesalpi
 Narravit vates. Cæco succensus amore
 Virginis (externis quam sæpe petitam hymenæis
 Abnerat prudens Rubeni cura parentis)
 Tabificum iuuenis versabat in ossibus ignem.
 Huic consulta necem stygia prædixerat arte
 Saga Paphi. notos sed virginis ille Penates
 Flammarum impatiens per amica silentia noctis
 Solus inire parat, vatisq; vt falleret artes,
 Et vigiliam excubias, spolijs Tarchontis amicis,
 Nescius euersorem aræ, se se abdit ab hoste,
 Si quis erat, tutum mendaci ratus amictu.

Atque illum incestos adeuntem nocte furores
 Ignarus fictum ferro Tarchonta Leuites
 Diffidit.

Ed. Incesti pœnas expendit amoris.

Dum lethum auertit, fallaci accersit amictu.

Heb. Interea gemitum famularis turba cadētis
 Accipit, & vocem per frondea tecta secuti

Exanguem exanimo similem videre Nabalum.

Tum vero ardentem mixto rapit ira dolore

Vna omnes, vnumq; omnes vno ore Leuitam

Vulneris authorem conclamant: gesta canentem

Pluribus, impacto geminantes ense, trucidant.

Sternitur: amborum miscetur sanguine sanguis.

Tu patris amentes iras, aulæq; tumultus,

Tu matris lacrymas, & fœmineos vlulatus

Tecum agita: motam miscetur fama per urbem.

Ed. Fors pater astripotēs orbavit prole Tyrānū,

Vt tibi flectendæ regni mandentur habenæ,

Ante tamen propera sublato morte Naimo.

Sed fare: in fontis cæde exaturata Leuitæ

Ira remolliuit flammato corde Tyranni?

Heb. Tantorum stirpem, irritatoremq; malorū
 Tarchontem informis damnauit funere lethi.

Ed. Discite cœlicolas nō tēnere numinis hostis
 Ignoti læso pœnas pro numine poscit.

Heb. Mox gen^o in nostrū (patri^o præcordia tantū
 Extimulare dolor) odijs exarsit iniquis.

Vidisses: at plura nequit mens ægra dolore.

Deniq; in has sylvas, atq; hæc in lustraferarum

Sacra. Sacerdotem tota cum stirpe relegat.

Sat. Sat mihi, promissisq; datū, sat prima malorū
 Causa pater, casusq; tui; exiliumq; tuorum.

Sed vix credideris quam non: leuia inde trahantur
 Consilijs momenta meis, quantumq; iuramen.

Heb.

Heb. Pande dolos.

Ed. Mens vlla malo si credere discit,
Præteritos memorans casus mea verba minister
Regius haud spernet venturæ nuntia cladis.

Heb. Pande, inquam, quid corde præmas : quæ
gratia tarda est

„ Gratia non grata est.

Ed. „ Quæ multum, ac sæpe cupita est

„ Gratia grata magis. Sed mentem aduerte lo-
quenti.

Pollicitus Vati vicinam callidus urbem
Ingrediar, nostrum simulans me quærere mystam,
Conspicuasq; fores Syrij Regnantis adibo.

Cumq; introgresso dabitur mihi copia fandi,
Nostra peregrinum subiisse mapalia vatem

Effabor, qui chrisma canat regale Naimo
Deberi, vt simulac (num rite audita recordor?)

„ Vt simul ac olim plenis adoleuerit annis

„ Rex Aurantica protudat ab Vrbe Tyrannum,

Heb. Dicta memor retines ; ast hinc quæ dam-
na puello ?

Ed. Damna rogas ? lethum : vix se regnante
Tyrannus

Audierit quemquam dignari nomine Regis,
Ilicet occulta mandabit cæda necandum.

Heb. O mihi natalis dum funera sæua puello
Læx ferat hæc ! animus tantum sperare veretur.
Quæ tantis quæ digna fides erit addita rebus ?

Ed. Digna fides odiū, quo teq; tuosq; Tyrānus
„ Insequitur : tum firma fides sit fœdere firmo:
Te, uremque fretūque, & sydera conscia veri
Testabor iurans, & nomina Numinis alti.

„ Exitus acta probat ; quidni mea dicta probarit ?
Mutantur vatis qui certa ex ore reportent.

Quid

Quid moror? an Regi vix natum perdere natum
Tantæ molis erit? non hoc se regia primum
Innocuo imbutam satiauerit ira cruore.

Heb. Forte Sacerdoti quid si fraus nostra patefcatur?

Ed. Scilicet: an, nostrum neutro prodente patefcatur?

Heb. Egregio ftant cūcta loco: pulcherrima frau-
Annexa est series: iamq; ad tua verba reuixi. (dis
En age, carpe viam, sed te reuocare memento
Pernici reditu, ne fit mora longa Prophetæ.

Ed. Me rediiffe puta: breuis hinc via ducit in vrbe

Heb. Ipse domi Vate verborū ambage morabor.

Ch. PP. Ch. Satyrifcorum. Faunus.

Satyrus.

Diuerbium quartum.

V. d. C. P. **IN** gradu erranti, & capite nutanti,
Satyrifcorum comitante grege,
Profiliunt cornipedes lymphati.

V. d. C. S. Immo merati egregie.

Fau. Miscetur cœlo tellus: ecquid, Satyre,
Omnia in antiquum sunt reditura chaos?

Sat. Mî geminantur omnia,
Et nouus orbis oritur.
Tu quoque iam non vnus es.
Vter es horum, Faune? —

Fau. Haud vter, Faunus sum.

Sat. Ten' tango?

Fau. I in crucem: mihi lumina
Impactis vnguibus prope excuffisti.

V. d. C. P. Bacchantur. —

V. d. C. S. Quin bacchati sunt doliolo.

Fau.

Fau. En cœlum panditur : en astra video.

V. è C. P. Cratera sydus aspicias?

Sat. Insiste gradu, Faune: caue corruas,

Nam rapida vertigine

Circum rotantur omnia.

V. è C. S. Sed nēpe tuum caput primū mobile est.

Sat. Nos quoque satyrisci, pantomimicis

Circumrotemur concinentes saltibus.

Saltatio pantomimica prima.

Ch. Sat. Age pernix in numerum cohors

Simulato ruricolas

Gestu redde labores,

Pede ligonem ter, quater premente,

Impacto pronus sarculo,

Curuo nitere aratro

Resupinas vertere glebas.

Expansa crede dextera fœcundis

Cerealia semina sulcis.

Falcibus attenuans

Frondentes arbore ramos,

Opacas vmbras contrahe.

Fœcundos stringe palmites.

Vndantis campo segetis

Fragiles succide calamos.

Adductis viridantia

Attonde prata falcibus.

Crepitet ceres irita flagellis,

Tunsa tonet area.

Querna quate brachia,

Flauentes de cute glandes,

Carpe poma, quæ demissis

Sponte donat arbor frondibus.

Musta.

Miſta pleno
Spumantia lacu
Alterna ſupprime planta.

Diuerbium quintum.

Sat. Adoleſcentiemur. ———
Fau. Vitulemur.
Sat. Gallemus. ———
Fau. Carinemus.
Sat. O vbi tympana
 Crepericrepantia!
Fau. O vbi cornua
 Tremibomborauea!
Sat. Agite concrepemus occurſantibus
 Thyſis alterna, & cornibus.
V. & C. P. Nos accinentes occinamus ludicro.

Canticum primum.

Ch. P., Latice quiſquis madet Iacchi
 „Paria patitur dementato.
 „Furit vterque breuius alter.
 „Breuis amentia fit temulentia:
 „Longa ebrietas eſt amentia.
 „Ignea torua lumina fronte
 „Nutant amenti, natant ebrio.
 „Labor vtri que ludus, & choreæ.
 „Vtraque iactat iurgia lingua:
 „Pallidus horror occupat ora:
 „Errat curſu gradus incerto:
 „Colla labafcunt, crura tremiſcunt,
 „Corporis pariter, mentis & impos
 „Latice quiſquis madet Iacchi.

Diuerbium sextum.

Fau. Agite pantomimicis
Circumrotemur saltibus.

Saltatio Pantomimica secunda.

Ch. Sa. Innumeras rerum facies
Subeuntem finge Protea.
Suspensio gradu timidus
Crebra respectans gradere.
Manuum compectinatio,
Et miseranda capitis
Et hinc, & inde inflexio
Mœrentem prodat animum.
Quid crebra frontem
Ruga fulcat?
Quid sese pandunt brachia?
Elatis, ore presso, superciliis
Quid admirare tacitus?
Nutet ceruix
Languenti marcida somno.

Diuerbium septimum.

Sat. Da quî fiam vertice
Pampinocorymbigerante.

Fa. Da quî fiam dextera
Tibiofistricymbalôcrepa.

Saltatio Pantomimica tertia.

Ch. Sa Inlere te medium,
Simula, fatyre,
Longicrutem Gruum regulum.
Te circum vigiles

Agitabimus excubias,
 Simulatâque munia belli.
 Agite dum strenui,
 Infestos intendite thyrsos.
 Virge læuum
 Anfato latus brachio.
 Hasta dextrum premat humerum,
 Librato lente gradu incede tumidus.
 Circumspice, procul arduus
 Hostiles specularè dolos.
 Aëra multiplex
 Verberet ictus.
 Heus, quis ades? procul apage.
 Iec, tunde, cede, macta.
 Nobis, incolumi rege,
 Annuit victoria.

Dinerbium octauum.

Fa. Agite concrepemus
 Thyrsis alterna, & cornibus.
V. & C. P. Nos accinentes occinamus ludicro.

Canticum secundum.

Ch. P. „Mens ingestio merfa lyæo
 „Fluctuat nullo firma magistro:
 „Nunc audacibus tumida cœptis,
 „Nunc trementibus timida curis.
 „Qualis insano pinus Ægeo.
 „Rapidis miser ludus Etesis
 „Latera vastis rûnfa procellis,
 „Laceris fluitat naufraga velis.
 „Nunc violentis rapta Aquilonibus
 „Ardua vitrei vertice montis
 „Astra laceffit; nunc sinuoso

- „ Hauſta barathro, valle liquenti
 „ Stygios Orci deſpicit ignes.
 „ Agitur celeri turbine circum
 „ Sui incerta, certa pericli;
 „ Donec æquoreus obluētantem
 „ Obruat æſtus.

Diuerbium nonum.

- ii. Agite pantomimicis
 Circumrotemur ſaltibus.

Saltatio Pantomimica quarta.

- b.Sa. Irarum ſaucius cęstro,
 Flammeo toruus lumine,
 Minitare dextera;
 Calce ſolum rundito,
 Vrgeat humeros
 Curua ſenectus:
 Membra leuet ſcipio.
 Crura ad numeros
 Claudicantia
 Arſin, theſin prouocent.
 Flexile corpus tacite loquentes
 In literas eſſingito.
 Muto geſtu nutuum
 Arcana mentis promito.

Diuerbium decimum.

- ii. Ne quis me tangat porceo,
 Nam torua conifco.
 iii. Aſt ego minitabiliter
 Fulgurio.

Saltatio Pantomimica quinta.

- b.Sa. Inſere te medium,

Simula subdolam,
 Faune, versatili
 Ceruice noctuam.
 Nos tibi infensas intei m
 Æmulabimur alites.
 Ictum caue, vertere
 Rapidi more turbinis.
 Cecidi, gradum refero, circumagos
 Rapidi more turbinis.
 Accedo rursus irritum
 Elusit ictum prouida
 Ceruicis inclinatio.
 Ille caput, hic humeros,
 Ille ceruices impetit.
 Accede, retrocede, pete, repete,
 Subdola subdola
 Ars eluditur arte.
 Versemur omnes pariter
 Rapidi more turbinis.

Dixerbium undecimum.

Sat. Agite concrepemus
 Thyrsis alterna, & cornibus.
V d C. P. Nos accinentes occinamus ludicro

Canticum tertium.

Ch. P. „ Flauus vitrea Bacchus in Patera
 „ Aureo blandum radiat ore.
 „ Latet in croceo flamma liquore:
 „ Proditur croceo flamma colore.
 „ Tacita firen illice forma
 „ Prouocat haustum:
 „ Animus aureo mergitur haustu,
 „ Rapitur actu.

- „Namque per imas fusa medullas
- „Placida pestis furit, & impotens
- „Sæuit; undanti velut abeno
- „Spumeus altè exuberat ardor,
- „Seque euoluit murmur aquai:
- „Magno stridet prunâ sonore,
- „Hæret Baccho comes Erynnis.
- „Temperent gelidæ pocula lymphæ.

Diuerbium duodecimum.

Heus, ecquid hoc? cæcutio.

Et mihi nigra nox inuoluit oculos.

C.P. En partus temulentia.

Albeus. Ch. PP. Faunus, Baalus canis, siue
Pastor sub forma villosi canis, Satyrus.

Diuerbium decimum tertium.

Ia age, Baal, age, Baal, impere

Hircipedes cornigeros.

Ipse subibo specym.

C.P. Ha, ha, perniciter

Vt fuga satyrisi euanuere!

Cane canem: hinc exili.

Clementer quaeso.

Calces obteris.

Mi canis calces adpetit.

- Fau.* Hei poene denasatus
Sum miser, hanc in arborem
Tam grauiter impegi.
- Gel.* Ha, ha, ha, ha —
- Ba.*
- V. & C. P.* Vrge Caper. —
- Sat.* Hu, hu, cornua
Contriui hac rupe, & cranium.
- Gel.* Ha, ha, ha, ha. —
- Ba.*
- Sat.* Hinc iam sis, canis, apage. —
- Ba.*
- Sat.* In malam rem. —
- Ba.*
- Sat.* Si morfu me petieris.
- Ba.*
- Sat.* Hoc calce repetitus. —
- Ba.*
- Sat.* Pro dente feres vngulam. —
- Ba.*
- Sat.* Heus, Faune. —
- Ch PP.* Fugit. —
- Sat.* Qua? —
- Ba.*
- Ch. P.* Ad dexteram,
- Ba.*
- Sat.* Eo. —
- Ch. P.* Heus hâc iit. —
- Sat.* Redeo.
- Ba.*
- Ch P.* Ad dexteram inquam.
- Gel.* Ha, ha, ha. —
- Sat.* An non dextera hæc?
- Ba.*

- Ch. Istac, viden? —
- Sat. En accedo.
- Ba. —
- Ch. Illac. —
- Sat. Malum : hac, istac, illac; iterum
Hac mala male offendi.
- Gel. Ha, ha, ha. —
- Ba.
- Sat. Scelesti luditis; quà licet abeo.
- Ba.
- Gel. Ehem, Baale; ehem, Baale; iam sat est.
Huc ades, mi villose, huc ades, strenue.
Meminerint opinor tui in posterum
Semiferi capripedes.
Virgere non abistam caprifemores
Ereptum donec vasculum reddiderint.

Heberus. Raguelus.

Soluerbium primum.

- Heb. **Q**uene, inuise puer, regno sacrisque potiris;
Dunque aras conor tibi demere, sceptrā
parari?
In Scyllā inciderim cupiens vitare Charybdim?
Haud quaquam : nec victa iacent odia aspera
nostri? (est.
Pectoris: experiar scelerisve, dolive quod vsquā
Discrutior. —

Diuerbium decimumquartum.

- Rag. **Q**uacito tecū quid pectore versas? (tueris?
Cur tibi trux facies? patrē quid torua
Anne etiam inuidiē stimulis agitabere amaris
Tu solus, dum læta domus, dū funditus omnis
Sacro

Sacrorum spes eripitur?

Heb. Dolor inde grauescit.

Rag., Irritus est exes mœror, non sapius istuc,
 Liuoris dum colla iugo laxare, monebam?
 Expertus præbeto fidem, quid profuit olim
 Te ciuem ingenuas didicisse fideliter artes,
 „ Si nondum hoc hæsit: multo grauiora suorum
 „ Inuidiam perferre, aliis quam inferre malorū?
 „ Qualis enim Libani frōdosa cacumine Cedrus
 „ Nuper subiecti despectans æquora campi
 „ Fœcundæ frondis latè ostentabat honores;
 „ Nullus quam Pastor, nullus non visit arator;
 „ Si mala radici, teneræve innata medullæ
 „ Tinea succrescat, nec inertis cura coloni
 „ Excutiat virus, nutricem pascitur ipsam;
 „ Lapsa cadunt folia, arentes languentia ramos
 „ Pomâq; destituunt: deuexo pondere donec
 „ Ad terram ruit ingenti prostrata ruina.
 „ Nullus eam Pastor, nullus non fleuit arator.
 „ Talis inoffensa nuper qui mente virebat,
 „ Et pubescentis florebat vere iuuentæ,
 „ Huic si vipeream præcordia ad intima pestem
 „ Subdolus inspiret liuor, foueatque venenum
 „ Infelix, alimenta suo fert ipse furori,
 „ Nec pote speratos virrutum promere fœtus.
 „ Pallefcit vultus, liuescunt lumina. pectus
 „ Vritur, & sensim sine sensu tabe peresus
 „ Non minus, inuisos quã carpit, carpitur ipse.

Heb. Esto: iuuat carpi, carpatur vt ipse puellus.

Rag. Ipse tuæ, si non pueri, miseresce iuuentæ.

Heb. Non miserebor, erit dum nō miserabilis ille.

Rag. Nate malum, ne tu forte premare, preme.

Heb., Sopitur vulgare malum; me grande fatigat.

Rag., Quod nequit ratio, mutet mutabile rēpus.

Heb.

Heb.., Tempore fit grauius regnat cum pectore
virus.

Rag.., Effrænes animos virtus generosa retundit.

Heb.., Sed nõ, immota liuor cum frõte repugnat.

Rag.., Sanari voluisse fuit pars magna salutis.

Heb. Sanari nequeo velle, nequire volo.

Rag. Te deiecerunt sana de mente dolores.

Heb. Perciperem nullos insana mente dolores.

Rag. Flectere nõ speras te posse oracula Diuũm?

Heb.., Nil desperarit cui nil sperare licebit.

Rag.., Sortiri nequeunt lætos cœpta impia fines.

Heb. Sæpe dies phœbum, nigro quem vidit eoo
Surgêtem, aspexit multa cum luce cadentem.

Rag. Cede tamen pueri cognato sanguine victus.

Heb. Cesserit ille prius sacrorum insignia nobis.

Rag. Te meminisse decet deberi lege Naimo.

Heb. Deniq; vera, pater memoras; ast iuuida cogit
Mens peiora sequi pectus pulsante dolore
Non secus aduerso nitentem flumine nautam
Precipitê rapit vnda: cadit labor irritus artis.

Rag. Mens incerta labat: dignas expendere pœnas
Fas fuit obnixum tam dura fronte parenti;
Sed me frangit amor, quæ pœna decetior illũ
Vrgeat? inuideat; non inuenere Tyranni
Tormentũ crudele magis: sibi viuat Erinnyes
Se laceret liuor; quid contra oracula possit?
Nate, vale; miserande, tuo te trado dolori
Torquendum. —

Solinerbium secundum.

Heb. Quidni? tanti est; modo causa doloris
Disperat puer: huic inuisam excindere vitã
Stat fixum, stat fixũ, inquã, vis nulla reuellet.

Leniore furens ira

Cæca raptat nubila

Sæuus Auster,

Stridulæ quatit brachia syluæ

Mitius campo victor aperto

Tumens amnis

Rupto ruit aggere,

Et spumanti mugit vnda:

Iuvenile quam liuoris

Pectus æstro percitum

Sæuit, ardet,

Proterit ausu iura nefasto.

Tristia lato prospicit ore,

Læta tristi.

Ora color deserit,

Mœsta vorat corda calor.

Forte graui sed camœna

Immerentem premimus.

An puello

Studio Pastor fauet amico?

Pallet Heberus? pallet amore.

Ima sensim

Concoquit præcordia

Fax amoris, non liuoris.

Sed dolosa nos fefellit

Dira lues facie.

Corde latens.

Liuida produnt ora venenum.

Subdolos alte latet vt anguis!

Ecquis apte

Tela vitet liuida?

Subit liuor ora amoris.

 ACTVS TERTIVS.

Aggæus.

Soliuerbium primum.

H Nterea lato mulcens mea pectora cantu
 Hic turbam opperiar venatibus arma pa-
 rantem

Canticum primum.

Iuidus incertos venetur frater honores:
 Sectari me lustra iuuat, saltusq; ferarum
 Illum mordaces curæq; iræq; flagellent:
 Me nemora, & vario florentes gramine colles
 Accipiant, gelidæq; cauis in vallibus vmbra.
 Fortunata dies, patriæ qua finibus exul
 Ciuica iucundis mutauit mœnia syluis.
 Tum mihi tranquillæ decerpere gaudia vitæ,
 Curarumq; graues licuit fregisse catenas,
 Queis & auarities, & honorum inhonesta cupide
 Captiuam speciosa trahunt in vincula turbam.
 „ Quid iuuat ingenti cumulata labore supellex,
 „ Si curæ ingeminant, inopes si copia reddit,
 „ Et mens in rebus misere tabescit opimis?
 „ Quid iuuat optati conscendere culmen honoris
 „ Si casu grauiore ruunt quos ardua sedes
 „ Voluit, & aëriæ quatiuntur fulmine turres?
 O nos felices syluæ, rurisq; coloni!
 Pauperies opulenta quibus sua dona ministrat,
 Ambitione procul, sæuaq; cupidine fraudum,
 Ni fera si quando est laqueis fallenda dolosis.

Pastori certant aër, mare, sydera, tellus
 Fundere quidquid opū naturæ amplectitur orbis.
 Sol aurum, radijs argentum luna coruscis,
 Terra dapes, mel apes, grauidi poma aurea rami,
 Vbera lactis oues, gutture carmen aues,
 Murmur aquæ, vitis gemmas, leuis aura susurros,
 Et matutinum manna ferunt folia.
 Dant choreas leni commoti flamine flores,
 Et fugientem auram flexa ceruice salutant,
 Ipse suas dum mulcet oues in gramine lato,
 Agresti tenerum modulatus arundine carmen.
 Vt lubet, auratum pulchra testudine limen
 Rex terat, elata cui stiper sede sedenti
 Hinc, atque hinc latera accinctus multo ense sa-
 telles:

Bella canat, partosq; ferat super astra triumphos.
 Nobis pugna feræ, hostis aper, fera classica cornu,
 Sunt caueæ carcer, pro denso retia vallo,
 Miles inardescens acres, vis fida, Moloſsi:
 Pro populo viridem prætexens populus amnem,
 Aut assultantes teneris cum matribus agni:
 Regia scepra Pedum: gemmatum sydera tectum,
 Dant picturatos cælorum mœnia muros,
 Illita dum radijs Tithonia matutinis
 Mille trahit varios, Phœbo pingente, colores.
 Marmoreum non terra solum, pictosue lapillos,
 Sed calcanda parat terreni sydera cæli,
 Et collucentes per roscida gramina gemmas.
 Nec desunt quæ saxa modos iterantia partes
 Assentantis agant, non vt gens aulica turpi
 Fallere docta dolo, sed veras reddere voces,

Aggæus. Echo.

Diuerbium primum.

Dic age (quandoquidē contenta voce laceſſo)
 O vox, quæ colles, vicinumq; incolis antrū,

Quem reris, cui cura vdx̄ per pascua vallis

Lanigerum ductare gregem? *Ech.* Regem.

Agg. Antra ferarum,

Quidue putas caulas?

Ech. Aulas.

Agg. Quid prisca virorum

Ante ætas gessit, quam regna parauit.

Ech. Arauit.

(suades

Agg. Regna metebat agris: quid mi contendere

Pectora ne sensus diuexet amarus?

Ech. Amarus

Agg. Corda quis accipiet ruri fluitantia portus?

Ech. Hortus.

Agg. Ciuiles non mens tranquilla quiescet

Si repetam terras?

Ech. Erras.

Agg. Vin' ergo frequentes

Effugiam plateas?

Ech. Lateas.

Agg. Florentibus annis — Quid mihi ni in seniū

nummorum vener aceruos?

Ech. Ceruos.

Agg. Mi ne igitur iuueniq; seniq; carendum

Diuitijs?

Ech. Vitijs.

Agg. Vitiosæ alimenta iuuentæ

Sufficit, & vitæ num causa pecunia diræ?

Ech. Iræ.

Agg. Quam miserum pretiosis cernere rixis

Vnanimis ardere domos!

Ech. O mos!

Agg. „ Quid opimis

„ Impendet mensis?

Ech. Ensis.

Agg. Num diuitis vllum

„ Pectus, quod nullo pacatum fluctuet æstu

„ Curarum?

Ech. Rarum.

Agg. Quos tanta incommoda passos

Rebimur esse viros?

Ech. Iros.

Agg. Opulentia fallax,

„ O & opes inopes, cuncta chimæra! *Ec.* Mera.

Agg. „ O mala quæ bona sunt mortalia!

Ech. Talia.

Agg. Præstat

Exercens durum vita nouale.

Ech. Vale.

Aggæus. Orebus. Chorus Venatorum.

Diuerbium secundum.

Agg. **N** comites: rauco strepuerunt cornua
cantu.

Heustã serus ades? iã te dũ demoror, annus
Labitur, ô segnis.

Oreb. Dum se venatibus aptat (cantus.

Turba, Moabus adest. vocat in certamina
Vici equidẽ; sed serã tamen victoria nostrũ
Distulit accessum.

Agg. Cantando vincere quemquam

Tu ne queas, admota rudi cui fistula labro
Non semel vlla fuit?

Oreb. Non semel vlla fuit?

Ergo anim^o tẽtare tibi est, ac ponere pign^o?

Agg. Est animus tentare mihi, est & ponere pi-
gnus.

Pars vestrũ interea vicinas cingito syluas.

Oreb. Pono arcum, magnis quem nisibus incur-
uata

Vix efflaxerunt annosi cornua cerui.

Hem

Hem capita vt solido perfecta nitent ele-
phanto.

Agg. At nos hoc cornu, quo non præstantius vllū
Raucifono terrore feras agitare, virosque.
Aureus extremas en ambit circulus oras,
Et triplici argentum suspendit flexile nexu.
Tu nostræ senior iudex accede Camœnæ.

Vn. C. V. Irrita præcipio, me iudice, pignora sunt.
Sat, si digna ferat, victori, præmia laudum.
Tu prior incipies, Aggæe, sequêris, Orebe.

Canticum secundum.

Ch. Ve. Dicite, Pastores, alternum dicite carmen.

Agg. Prona flores audituri,
Vide, curuant capita.
Ede loquacibus
Sibila buxis.

Oreb. En Mæandris auditurus
Se moratur riuulus.
Adde sonantibus
Carmina neruis.

Agg. Pastores, ô Pastores,
Qui cantui fauetis
Meo, si mel auetis,
Si quæritis honores
Veris, & nitidum die serenum,
Me petite, cui gratiæ dedêre
In corde ver, in ore mel habere.

Oreb. Pastores, ô Pastores,
Qui pluuiam timetis,
Cum nubila videtis,
Qui fugitis horrores
Hyemis, gelidam noctu pruinam;

Me fugite, me fugite, qui mœsto
Hyemem corde, nubes ore gesto.

Ch. Ve. Pergite flos Pastorum,
Certamen hoc sonorum.

Agg. Bis quæ voces, Nympha, canis
Iterato murmure,
Quibus artibus amica
Comparentur pectora
Effare cum clamore.

Echo. Amore, more.

Oreb. Vox, quæ lates, lympa cadit
Qua muscoso marmore,
Quibus artibus amica
Comparentur pectora
Effer: an solo amore,
Et more? —

Echo. Ore, re.

Cho. Ve. Pergite, flos Pastorum,
Certamen hoc sonorum.

Agg. Soluere primæuam primus diuina parentem
Iussa draco docuit: credula prima parens.
Credula tu mater magis, an draco subdolos
ille?

Subdolos ille draco, credula prima parens.

Oreb. Liuor edax docuit fraterno sanguine fratrem
Conscelerare manus: sæuus vterq; fuit.
Sæuior an liuor, frater magis impius ille?
Impius ille, tamen sæuus vterque fuit.

Ch. Ve. Pergite, Pastores, alternum pergite carmen.

Agg. Serpens iuuenta nitidus
In curua reuolutus
Se dorfa iaculatur,
Arcus, & idem iaculum.

Oreb. Serpens iuuenta nitidus

Volubilibus orbibus
 Se subrotat, vehitque
 Auriga, currus idem.

Agg. Trahit mæandros anguis.

Oreb. Trahit mæandros amnis.

Agg. An anguis amnis squammeus?

Oreb. An amnis anguis liquidus?

Ch. Ve. Mittito, flos Pastorum,
 Certamen hoc sonorum.

Agg. Candidior cycno, rapidis velocior Euris,
 Robore Getulo nil concessure leoni,
 Noster amor Ledã, vis ô mea, prospice, Ledã
 Ne ferus incauto lupus insidietur ouili.

Oreb. Frontis ebur geminãs, argëtea vellera gestãs,
 Poma sub albenti demittens lactea ventre,
 Capra, mei spes vna gregis, vitare memento
 Si qua graues fuerint lædëtia pabula fœtas.

Ch. Ve. Sistite, Pastores, alternum sistite carmen.

Diuerbium tertium.

Vn. è C. V. Haud facile est nobis tâtas cõponere lites
 Este pares: vos quando pares & gloria syluę,
 Et decor, & pulcro sociauit flore iuuenta.

Agg. Vicimus inuicti: vos hinc præcurrite: —
 rau: rau.

Gelbeus. Satyrus.

Solinerbium secundum.

Gel. I belle dolus cesserit, restituet
 Dolus doliolum.

His interim in faucibus has pedicas
 Furtiuè trunco huiusce annectam arboris.

ACTVS

O si se mihi nunc offerret Satyrus!
 At eccum cum laguncula,
 Quam mihi tempestiue se dat obuium!

Diuerbium quartum.

Sat. Ehem, scelestè. —

Gel. Hei. —

Sat. Morore.

Gel. En morior. —

Sat. Heus, ohe, sta. —

Gel. Iam occidi,

Nil audio. —

Sat. Ne labere. —

Gel. Nil audio.

Sat. Stat, inquam. —

Gel. Iubes; Audio.

Et redit vita exanimi.

Sat. Tun' ausus es, ô furcifer,

Immissis nuper canibus,

Turbas ciere in me, meosque socios,

Et malus malis modis lufos agere?

Gel. Men' ausum tibi illudere,

Cuius verenda species

Ad te se honorem vel inuitum prouocat?

Sat. Quid igitur gerebat hic negotij?

Gel. Quæsitum veneram meam lagunculam.

Sat. En, hæccine est? —

Gel. Est istæc, sic sufficient

Et potum vitis tibi; & syluæ pabula,

Huc redde mî lagunculam.

Sat. Vab. —

Gel. Quid, ah quid caprinos hosce ocellulos

Auertis? an exanimis vt concidam?

Sat sit negalle œnophorum,

Aspectum ne negaueris,
 Ne protinus hîc moriar.
 His ex ocellulis
 Ceu geminis è fenestellis Gratia
 Prospectant, se se dedant vt præcipites.
 Quid solis in ocellis laudes demoror?
 Totum venustas suis ipsa manibus
 Te finxit, & has vitæ in oras extulit.
 O faciem luteolam!
 O robori ferendo pares humeros?
 Non deficit fronte, ac pedibus
 Prælargæ cornu copia
 Qui tanti talem genuere parentes?
 Num fuit ille caper?
 Num fuit illa capra?
 Auertis adhuc lumina?
 Tantæ ne animis syluestribus iræ?
 Ah sine te exorariet
 O nostri Pan spermia, & chaos sæculi.

Sat. Quid panspermiam, quidue chaos blateras?
 Men' laudas, an illudis?

Gel. Veras, merasque laudes in te confero,
 O satyrisce meus, quo non satiricior alter.

Sat. En sine me exorariet;
 En ad te vorto lumina;
 Auorto tamen vasculum.

Gel. Tuos aureolos mî reddis oculos,
 Et vile negas vasculum?
 Ah redde mî & doliolum.

Sat. Et ego, vt tute nuper, nihil audio.

Gel. Ah redde. —

Sat. Nihil audio.

Gel. Audi, mea voluptas, mea amœnitas,
 Meus ocellulus, —

Meum delictum,
Et redde mî doliolum. —

Sat. Nil audio.

Gel. Tenelle turturille,
Nitidule columbule,
Bellatule passercole,
Mollicule cascade,
Da mî, da mî doliolum.

Sat. Si tantum verba dederis,
Lagenam non expresseris.

Gel. Addam & verbis munera. —

Sat. Quæ munera ?

Gel. Est hac in pera nectar mihi ambrosium,
Quod si odoratus fueris,
Totum te fieri nasum rogaueris.
Quod si primore lingua
Pauxillum attentaueris,
Totum te fieri linguam rogaueris.

Sat. Exprope nectar protinus.

Gel. At audi: est aura tenuius.
Ni tibi dum in ora bolos infero,
Admittas hos in os occlusis penitus
Et oculis, & naribus;
Ex oculis, è naribus
In tenues expirent auras ocyus.

Sat. Ut lubet: modo os pateat.,

En iam ingestis dextera
Occludit nares digitis.
Sic vero condam oculos
Compressis probè palpebris.

Gel. Ni læuam his adpresseris,
Diductis vi furtiua sensim palpebris,
Per tenues erumpet nectar rimulas.

Sat. Grauatür læua œnophoro.

Gel.

Gel. Depone. —

Sat. Nempe vt auferas.

At inter crura, vt canis caudam, oculam,
En dextra nares, læua premit oculos,
Exprome nectar protinus.

Gel. Bau, bau, bau: caue canem. —

Sat. Hûi, hûi, fugio.

Gel. Abstuli tandem vasculum.

Sat. Hei, hei, scelestè, imposuisti: ficcine

Impune tu me luseris?

Impune vas abstuleris?

Mox insequor, & assequar. —

Gel. Si quiueris.

Sat. Heus quis mî pedem obtinet?

Dimitte sis. ah carnufex, men' etiam

Induxeris in pedicas?

Promissum nectar hocceine est?

Quam blandis nuper compellabat vocalis?

At quam me porro indignis modis habuit

Derisui, despectui!

Satyrus.

Soluerbium tertium.

» œta dolis assentantum pectora!

» mare dum te simulant,

» Furtiuus humant artibus.

» Auratis aucupantur opes retibus.

» Qui blandientes verbulorum flosculos,

» Qui viridantes promissorum herbulas

» Mellito ab ore legis, procul effuge,

» Sub flosculis, sub herbulis

» Dolosus latet coluber.

» Nce

- „ Nec rosæ spinæ aculeus,
 „ Nec api spina aculei,
 „ Nec molli ab ore assentatorum aberunt
 „ Fallaciarum cuspides.
 „ Hoc vno non te fallent.
 „ Quod nunquam non te fallent.
 Quam feras inter satius
 Expertes doli degere,
 Quam subdolorum inhumanis hominum
 Se cœtibus inferere !
 Sed præstat hic sedentem nodos soluere.
 Quam arcte innexi sunt ! nil vngues peragunt.
 Auxilium petendum est à dentibus.
 Nec quidquam dentes explicant.
 Hau, non hæc, malum, ego abrumpam vincula?
 Non crebro attractu cruris, pedicarumque
 Hanc arborem tam valide concutiam,
 Ut penitus euulsa solo corruat ?
 Hui, hui, quid hoc ? quæ nubes hæc puluerea
 Offunditur in oculos ?
 Heus quid in caput incidit ?
 Pol, nidus est. an cuculi,
 Qui pridem mihi, & Fauno colloquentibus
 Tam importune occinuit ?
 O belle ! vide : imposuit
 Cucullum mihi cuculus.
 Hem tibi, nunc euoluam nodos scilicet
 Exoculatus puluere.
 En pedem nodus, nidus caput implicat.
 Sed quid ignauus hîc captiuus demoror ?
 Antiquæ vires expromendæ mihi sunt.
 He : he : euasi denique,
 Te inuito, doli ô artifex.
 Elata nunc te voce compellabimus,

Vt nos, si licet, licet procul audias :
 Non tuis semper capiemur pedicis,
 In nostros olim laqueos
 Et tu te cades. —

Ech. Ades.

Sat. An vox hæc antro tonuit?

Pol, latet illic furcifer.

Et necem, & sepulcrum vnà largiat.

Lustrabo penitus recessus tacitos.

Heus, hoc, prodi, prodi dum hinc, carnufex.

Nil intus est mortalium,

Sed metæ silent tenebræ.

Iam haustus meri largior,

Et tenebrosus algor hic speluncæ

Laxare somno fessos artus prouocant.

In penitissimum me specus adytum,

Et altum in soporem abdam penitus.

Heberus, Edenus.

Diuerbium quintum.

Heb. **¶** Amne ades, ô Edene?

Ed. **¶** Gradus ter mille remensus

Non potius celeri videor per inane volatu,

Quam pede per terras?

Heb. Noram: tibi strenua mens est,

Aligerique pedes.

Ed. Recto compendia calle

Corripuere viam: tum me non atria longa

Distinuere mora: nouit me ad limina custos

Miles amicitiaë prisco mihi foedere vincus,

Et faciles aditu regales præbuit aures.

Heb. Sit sane vt memoras: at nunc effare rogâti:

Tam ne repentino fers nuntia digna regressu?

Ed.

Ed. Quem tibi præcinui cursū tenuere secundū
Omnia consiliis afflavit numen amicū:
Iam tibi tuta salus plenis subit ostia velis.

Heb. Vera mihi narras ?

Ed. Veris mage vera putato.

Heb. Nunc equidem memini te nil vt nostra
verentem

Vota secundaret regnandi dira cupido.

„ Ac merito, nec enim patitur consortia regnum.

Ed. Adde, nihil sanctum, nil tam venerabile, iu-
stum,

Fāsve, piūmve, suis quod non violauerit armis
Regnandi sceleratus amor; trepidantia nedum
Imbellis pueri dubitarit perdere membra.

Quod pereunt pecudes, viduanturq; arua colonis,

Quod syluis non vllus honos, non gratia Musæ,

Egit amor regni. Quod ius, quod fœdera, leges,

Quod meritū, virtūsque iacent, quod nulla pudoris,

Nullaque amicitiae ratio, non sanguinis vlla est,

Egit amor regni. surgunt bella, impia bella?

Religio obteritur ? nulla est reuerentia caelo?

Regnaque ne pereant perdunt se, regnaque reges?

Egit amor regni. Dirum, exitiabile monstrum,

Centenas aures, centenaque lumina, centum

Gestans immenso porrectas agmine dextras.

Innumeræ scelerum facies huic dira propago;

Curæque, insidiæque, timor, vis, ira, minæque,

Suspicio, cædes, audacia cæca, furores,

Furtaque, proditio, simulataque verba, rapinæ.

Prodigium, quo non gens ethnica fœdius vllum

Finxerit: Harpyas, armatas igne Chimæras,

Scyllasque, Hydrasque, Briareaque, Centaurosque

Hunc animum spirant, hæc numina sola Tyranni

Agnorunt, venerantur, amant; nil sacra, Deūque;

Heb.

Heb. Mitte : quid hæc autem digressus origine
prima

Sermonum, frustra multis ingrata reuoluis ?
Talia suadentes, cumque ipsis regna Tyrannis
Dispereant, modo nostra tamen nil vita labore.

Ed. Scilicet hoc primum. nam

Hob. Rursum excurrere tentas.

Quin age, dic tandem: quid fers? quam dira Naini
Mortis imago manet? Si tamen vlla manet.

Ed. Vix tulerat miles trepidantes Regis ad aures
Aduenisse virum magna, atque arcana ferentem
De Regno, de Rege; iubet sub testa vocari,
Sed tamen excussum penitus, ac prorsus inermè.

Audiit attentè narrantem singula rerum;
Turbatus rogitat noménque, genusque puelli.

Audito, subita ceu cuspide faucibus infit:

Heu genus inuisum, & generi lethalia nostro
Nomina, non stirpem semel extirpasse meorum.

Sat fuerat? tum nulla meis firmamina verbis
Admisit; sola contentus stirpe puelli.

Protinus horrenda truculentum voce ministrum
Aduocat: hîc gelido mihi genua labare tremore,
Ac mecum tacitus me sat vixisse putare.

Heb. Ha, ha, he, lepidum!

Ed. Sed fors vestigia torfit,

Atque alio secum metuenda pericula vertit.

Imperat accito, me non sperante, ministro

Eiectum vltices puerum Iordanis in vndas,

Quem me, quem certis, deprehenderit, indice signis.

Heb. Cur ferro mactare negat? cur flumine mer-
git?

Ed. Esse nefas retur puerili sanguine dextram
Commaculare: necem pueri, culpamque Tyranni
Eluet, & cursu secum feret vnda fugaci.

Heb.

Heb. Fas dextram maculare negat, fas mergere
retur,

Perdereq; infantes? ð relligiosa Tyranni
Pectora! quæ colant pulicem, glutire Camelum
Nil dubitant. quid deinde iubet?

Ed. Dimittit vtrumque.

Heb. Munere te nullo?

Ed. Non munera magna videntur
Viua gruem collo colla extraxisse lupino?
Incolumem dira me nunquam rebar ab aula
Cessurum, toties lustratum lumine toruo
Reddidit exanimem.

Heb. Dic dum: qua parte satelles
Huc aderit?

Ed. Patri ereptum iam forte Naimum
Sedulus extulerit: nam non procul hince locorū
Dum pariter gradimur, prætenta proxima destra
Tecta Sacerdotis, manifesta q; signa puelli
Edocui: rapit ille viam violentior Austro.

Heb. Hau, prius adduxes: illo prodete, Sacerdos
Noscer odoratus nostræ vestigia fraudis.

Ed. Pelle metum: diris deuota silentia verbis
Fortunæ vitæq; sui, me astante, Tyranni
Obstrinxit.

Heb. Nostro faueat fors prona labori.
Si quando sacro fiam conspectus honore,
Spondeo digna tuis, cumulataq; præmia factis.

Ed. „ Pro meritis memorem cum fecit amicus
amicum

Præmia digna tulit, satis hæc mihi præmia sunt.

Heb. Sat cepisse tibi, sed non sat tradere nobis.

Ed. Iam vale.

Heb. Tuq; vale. nostras nunc deserat ædes,
Ut puerum vates, quem non inuenerit, vngat.

Chori Pastorum.

Chorea tertia.

Rgon' agnato fraude puella
 Dire, dira texuisti
 Funera, liuor?
 O durata ferro-
 Pectora saclo!
 Fortunati quos alebant
 Aurea spreto sacula ab aura!
 Roseo nondum spicula flore,
 Nec doloso fraus tegebat
 Angue venena.
 Sinu sed innocuo
 Oria agentes
 Pax fouebat alta gentes:
 Aberat dolus, aberat dolor.
 Tenerum vernis flatibus annum
 Respirantem, & ridentem
 Vndique pictis
 Flosculorum osculis,
 Vbere roris
 Picti ver lactabat oris,
 Tempora mulcens nescia brumæ.
 Mixta liquenti cinnama amomo,
 Et sudanti dabat ilex
 Cortice nectar.
 Pede lympa argenteo
 Mellea nabat,
 Colliumque, valliumq;
 Teneros inter lapsa smaragdos.
 Florifer idem frugifer annus
 Aurea floreo texebat

Poma monili.
 Deliquebat mitibus
 Gemma racemis.
 Sed (ô vices!) cuncta retro,
 Fraude reperta, lapsa referri.
 Rosci promunt spicula flores,
 Et dolosi virus angues.
 Sæua cruoris
 Nunc & fitis pectore
 Æstuat alto,
 Nunc & astus immerenti
 Ultima necit fata puello.
 O, potenti, numen, arte
 Coniuratos falle dolos:
 Aureos inexitus
 Ferrea tandem cœpta recude.

ACTVS QVARTVS.

Adulla.

Diuerbium primum.

NAte, iter accelera, ne qua nos forte satelles
 Occupet, hanc vitam patruo, mea vita, me-
 mento

Te debere tuo, qui me venisse ministrum
 Lethiferum tibi, nate, audin? venisse ministrum
 Præmonuit, totumq; minas, cædesq; sonantem
 Verborum blandis ambagibus emolliuit,
 Donec te instanti possem subducere letho.
 At nunc quæ regio, quis te locus occulet vsquam
 Dum primæ spirans eluditur impetus iræ?

En tibi læua laret tuto spelunca recessu,
 Abdita cui densæ præcludunt ostia frondes:
 Huc, fili, succede: ferent tibi mollia forsan
 Saxa, negant hominum quam saxea corda salutē.
 Luce breui careas, ne semper luce carere
 Cogaris, mea lux. Cautes, mitissima caures,
 Thesauri cape dona mei, mea viscera habeto
 Amplexu tutanda tuo. tu matris ocellum
 Conde supercilio, fida cauerna, tuo.
 Me miseram ! properat gressu resonante satelles.

Therodamas. Adulla. Naimus.
 Satyrus. Ch. PP.

Diuerbium secundum.

Th. **P** Erfida vbi es? moritura vbi es? an me
 illudere quisquam
 Ausus erit, cuius vel spiritus agmina differt,
 Vt ventus plumas auium, papposq; volantes?
 En tacet, en astat pallenti fœmina vultu.
 Ni me materni flexisset amoris imago,
 Amphitryoniadæ mihi maxima numina iuro,
 Iam flamma vestros abolessem vltrice penates,
 Teq; tuumq; genus radicitus extirpassem.
 Da puerum,

Ad. Qui nullus adest?

Th. Simulata recedant.

Ad. O vtinam simulē: ô vtinā possim ora tueri.

Nate tua; haud dubitem vadēs per tela, per ignes
 Eripere incolumem: nec te vis impia, nec te
 Vulnera complexu possint diuellere nostro:
 Quin aut vna salus, aut nos commune periculum
 Hauriret.

Th.

Th. Nos, nos etiam commune periculum
Cogit adhuc tenuem restinguere fonte fauillam,
Ne furtim crescens inopina incendia iac̄ter,
Queis regnum cum Rege rogo inuoluatur eodē.

Ad. Quis nostro affingit tā dira ostēta Naimo
Vestra ne crudelitas crudelis?

Th. Talia Regi

De puero quis damna canat nil scire laboro.
Scimus herum ventura sibi portenta pauentem
Mepuerum rapido iussisse immergere fluctu.

Ad. Siccine ficta subit quæcunque lubido Ty
rannum

Fit rata? sic miseræ rapiuntur pignora matri?
Et Deus hæc oculis è cælo despicit æquis?

Th. Nectis adhuc ambage moras; vbi natus?

Ad. Vbi nos,

Qui quondam in patria florenti viximus æuo?
Primus vbi sacrorum hæres? Vbi vita Nabali?

Tu puerum, sed cum puero nos quærimus omni.

Th. Prodere cogēris, renuis quod spōte fateri.

Ad. ,, Nullos admittit pietas animosa timo
res.

Th. ,, Victa cadit pietas , vbi viribus obu
fiat.

Ad. ,, Inferri vis nulla potest periisse volent.

Th. ,, Sed voluisse mori prope mors admo
repellet.

Ad. Sic vobis regnum felix , mihi patri
recta

Cernere contingat, superáq; hac luce potiri,
Vt puer immensa telluris mole grauatus
Luce caret.

Th. Cassos pueri nos cæde dōlemus.

Ne tamen infecta frustratus clade reuertar,

Neu Ducis imperio nostri parère recusem:
 Subductum si forte negent præbere puellum
 Pro nato alterius detur caput; omnia nati
 Ipsa parens solues traiecta hoc pectora ferro.

Ad. Immo age me potius me, me : scelus omne
 parentis,

Si quod erat nati; fode me, nihil ille nec ausus,
 Nec potuit puer. en vltro tibi pectora pando.

Tu mihi lethali fixisti corda dolore,

Figge patens etiam vitali cuspidè pectus,

Si qua tibi pietas: sine letho vulnera lethum

Alteram mi tulerunt, facient hæc altera lætam.

Parcis si læuis, læuis si parcis, iniquus

Æquus eris.

Tb. Iam mitte preces; mea dextera votis
 Præsto aderit iam iamq; tuis. O hasta, trementem
 Quam toties tremuere Duces, tremuere phalan-
 ges,

Sume animos: hæc sola tuis laus vltima factis

Deerat adhuc: spolia ampla feres: per viscera ada-
 cta

Maternos artus scrutabere. Cur tibi dextra

Non dedit artificis centenæ cuspidis ictum?

Vt centum gemino terebratum vulnere pectus

Admittat totidem centena morre dolores.

Oppone huc pectus.

Ad. Dixisse nouissima verba

Mi liceat.

Tb. Dum pauca, licet.

Ad. Tibi corpora tellus

Mando, animum tibi summe parens; tibi sume,
 Naime,

Morte mea vitam: pro te profundere vitam

Vita mihi est, modo morte mea tibi vita supersit.

Tb.

Th. Sic adsta, nec cede, meo casura lacerto.
Hoc te transfadigens ictu nunc exanimem do.

Nai. Hu, hu, Mater.

Th. At instanti quis luctus ab ictu
Auocat?

Sat. Heus, somnum quis mi hinc abrumpit? an
hæc vox

Haud pridem quæ lusit: ades?

Nai. Ah mater, in antro

Me Satyrus vorat.

Sat. Huî.

V. è C. Satyrum cape.

Al. è C. It ocyor Euro.

Th. Quis puer ex antro accurrens? hem perfida,
nostrum

Siccine deludis Regem? mactandus vterque

Tuque, puérque tuus, maternum crimina nomen

Ni teget. —

Therodamas, Adulla, Naimus.

Diuerbium tertium.

Ad. s. P. Eu nunc demum mihi vulnus adactum.

Nate, quid egisti? nimia pietate parente

Dum colis, heu nimium crudelis, nate fuisti

Ipsè tibi, factò pius, & sceleratus eodem.

Nate, tibi vitam simulata morte ferebam;

Tute tibi mortem, vitam prodendo, tulisti.

Dum vitam mihi ferre putas, vitamque, ne
cémque

Nate, rapis: vitam, quia te, mea vita, necato

Vita mihi mors viuâ; necem, quia, nate, necari

Pro te non licuit. Si mors tua fert mihi vitam,

Ah liceat mihi, natè, mori tibi viuere: cur, si
Mors tuâ vita mihi est, non sit mea mors tibi vita?
Iunge manus, miserande puer, pete poplite ter-
ram,

Et vitæ: mortisque tuæ venerare ministrum:
Vitam ora, subiture necem. Te, belliger heros,
Genua rogant hæc flexa, animo flectare benigno,
Supplicium hæc supplex auertas dextera poscit.
Hiccine sollicitans regalia corda puellus?
Hæne manus nulli nocuæ nocuisse Tyranno
Audebunt? qui crimen aget qui crimina nulla
Nouit adhuc insons? aut quæ sine crimine culpa
est?

Si subit hos tantum nullos subit aula timores.
Pœna tamen petitur? grauior quæ pœna petatur,
Quam trahere in fontem miseranda per omnia vi-
tam?

Exul, inops uiuat, mortemq; miserrimus optet,
Nec pereat, longa quo possit morte perire,
Tb. Nostra velut rupes, circumlatrantibus
vndis,

Mens immota manens nil intractabilis audit.
Da natum.

Ad. Largire moram dum verba supremo
Amplexu genitrix fundo, dumque oscula iungo.
Tb. Me tuus iste dolor, fieri quod posse nega-
bam,

In mores docet ire novos: age tempora dentur,
Sed lacrimis, vt nostra ferant vel munerâ luctum.
Ad. O pignus mihi dulce olim, ô mea sera vo-
luptas,

Nunc tantum dolor, & lacrymæ ô spes vana pa-
rentis,
Cui sacra, cui seras optavi credula laces,

Téne meis, ô care puer, pia sydera votis
 Annuêrunt, me vt desereres, te orbata dolerem?
 In mea damna olim concepi vota, precêsq̃.
 Ante mori disces, quam viuere: & ante fuisse,
 Quâ fueris. Tibi nostra olim hæc brachia dulces
 Præbuerant cunas, at nunc immite feretrum
 Præbent: his ego te non molli, nate, fouebo
 Amplexu posthac; non tu mea colla lacertis
 Lacteolis cingens, blando dabis oscula vultu
 Arridens; leni non victus membra sopore
 Vbera in hæc matris fessum caput inclinabis.
 Fortunata soror tanto prærepta dolori!
 At me infelicem! cui tantum numina vitam
 In mortem traxere tuam. sine lumina siccem,
 Nate, mihi largo mergentia flumine vultum,
 Et singultantes intercludentia voces.

Th. Iam questus abrumpe, parens: voluntur
 inanes,

Nil opis in lacrymis.

Ad. At saltem corda leuantur
 Prodigâ dum magnos eiectant lumina fletus.
 Parua mora est lacrymis. Accede, ô vita, tenellos
 Dextra tibi vt matris viuenti condât ocellos.
 Tale ministerium debebas, nate, parenti;
 Debita sed nostro seruantur forte dolori,
 Quæ tibi materna præstantur munera dextra.
 Mox & idem flumen mihi te, spectabile lumen,
 Extinguet, vitamque simul natique, parentisque,
 At tu lætus obi, nam quamuis paruus, & insons,
 At formidando moreris formido Tyranno.
 Nate hos amplexus, suprema hæc oscula matris
 Accipe: plenus abîto mei, vt pars maxima tecum
 Nostri obeat. cur nunc materna hæc oscula carum
 Non tibi spiritulum exugunt? vt viuere posses

Me viua ?

Lingua abit in lacrymas, nequeo iã plura; sed arde

Te amplecti, te flere quco : sint ora madentes

Hi oculi, labia hæ palpebræ, verbâque fletus.

Th. Non modus est lacrymis. Agite, hinc rap-
tate puellum,

Indulrum satis est.

Nai Heu, Mater.

Ad. Mitte querelas:

Non potes auelli.

Th. Discerpam.

Ad. Haud viuimus ambo?

Quis vetat ambo mori ? sine te mihi, nate, licebit

Viuere, non liceat, te moriente, mori?

Th. Hic solus debetur aquis.

Ad. En lumina flumen

Nostra tibi geminum; lacrymis mergatur in istis.

Th. Verba. Vale.

Nai. Miserere parens.

Ad. Miserere parentis

Tu porius, quam cernis opis nil ferre valentem.

Adulla.

Monodia prima.

Artem animæ de corde meæ mihi, dire sa-
telles, (aufers:

Auulxisti; rape quod superest, aut redde quod

Semianimem vixisse mori est. heu, perdere vitã

Optanti, vt moriar geminata morte, negasti.

In me vna simulacra locas, vitæque, necisque

Viuere dum nequeo, dum nequeoque mori.

Ergo ne sic miseram, fili mea vita, parentem

Deseris, & viuo? sine vita viuere possum,
 Aut sine morte meo finem posuisse dolori?
 Heu, morti vires adimit, vitæque ministrat,
 Vt mea non careat vita dolore, dolor.

Sed quid ego inuitam votis accersere mortem
 Conor adhuc? viuã vt moriar: mors vlla, Naime,
 An mihi sit grauior, sine te quam ducere vitam?
 Viuam ne viuam. Quod si tamen vlla dolenti
 Vita superstes erit, vita doloris erit.

Obedus.

Soluerbium.

H Ac iter ad patrii syluestria tecta Rubeni,
 Si modo mēs recolit Pastoris verba nepotis.
 Hac iter, agnosco; pergamus. Mente puellum
 Quem tueor dextræ implicitū nō passibus æquis
 Militis armati vestigia lata sequentem?
 Nunquam tam claros vidit mens enthea visus:
 Nulla meos hebetant mortalia nubila sensus.
 Adsumus absentes: oculis sese obuia nostris
 Cuncta minutatim referunt.

Monodia secunda.

N propter amœni
 Fluminis vndantes æstus, ripamque viren-
 tem

It puer: innocuo scintillant gaudia vultu.
 Ille coloratos inflexo pollice flores
 Demetit, & florum flos est pulcherrimus ipse:
 Nec sentit mortis iam iam se falce secandum.
 Effuge, care puer, vicinam fluminis vndam;
 Mors tibi tam prope, quam vicina est fluminis
 vnda.

Ah miser: in fontem tales ten' soluere pœnas?
 Te ne genus tam crudele subire necis?
 Dum graditur se se vitrea speculatur in vnda,
 Atque morans, miransque sibi corridet: at illum
 Perdere iam pridem tacito sub corde satelles
 Versat an admota est puerili dextera tergo?
 Dextera se retrahit; scelus, scelus horruit, author.
 Iamque iterum tentat: visu miserabile! saltu
 Præcipiti puerum ripa deturbat ab alta.
 Voluitur in caput: ipse suo fert dona sepulcro,
 Collecti flores manibus dum forte remissis
 Lethifera sparguntur aqua magis ista puellum,
 Quam vitæ iactura ferit. Iam vortice torrens
 Illum hausit, tenerumque caput spumantibus
 vndis

Obruit. En tandem fundo vix redditur imo.
 Brachiolis tenus extantem iactâtque, rotâtque,
 Præcipitansque rapit pronò secum alueus amne.
 Libratumne gerit rapidarum cursus aquarum,
 Corporeumque cito superatur flumine pondus?
 Sustinet an potius vis vlla latentior illum?
 Torpentes iam dura quies ocludit ocellos.
 Languida iam ceruix inimico rore grauata
 Fluctuat, inque humeros sensim collapsa recūbit.
 Qualis vbi occiduo phœbæam lampada ponto
 Extinctam, gelidis lacrymantur sydera guttis,
 Pallida purpureum gemmis onerata colorem
 Amittit, lassoque caput rosa caule reponit.
 Quæ tibi mens, miserande puer, quis sensus ob-
 errat?

Orâne, complexus, dulcesque parentis amores?
 Ipsa quidem matrem tenuis vox, ipsaque lingua,
 Ah miseram matrem moribundo prouocat ore:
 Vicinæ matrem resposant vndique ripæ.

Errantes oculos iterata ad nomina tollis,
 Jed rursus, frustra quæ sita matre, recondis.
 S. felix quæcunque patri si vita superstes,
 Infelix quicunque tibi est. —

Rubenus. Obedus. Raguelus.
 Ch. Postorum,

Diuerbium quartum.

Rub. Non recta dolorem,
Non sylvæ lenire queunt errare
Ob. Sacerdos

Hiccine?

Rub. Felt animus,

Ob. Ipse est: ornamina produunt.

Rub. Dum nostris ferat ipsa malis mors fera
 medelam.

Ob. Salve hominum sydus, diuumque verende
 Sacerdos,

Cui pater æthereus felicem prole parentem

Esse dedit, regno cum libertate parato,

Intrusum patriis regem quæ pellet ab oris,

Rub. Scilicet hæc nostris decrant solatia rebus,
 Ut nouus hic miserum deluderet aduena patrem.

Ob. Hoc Deus amoueat; cuius mandata secutus
 Hæc tibi vaticinor.

Rub. Tu vates ergone?

Ob. Vates.

Rub. O mihi te citius cœlestia iussa tulissent!

Vt tua vitandas cecinissent præscia clades

Ora mihi: Vatem ten' hæc ventura latebant?

Ob. „ Libera vaticinam diuina potentia mentem

„ Sub

„Subtrahit, inspirat, nil hic mortalia possunt.
 Ne, suspensa tamen mens hæreat inscisa veri,
 Accipe nunc nostras firmantia signa loquelas,
 Imperio hîc nostro tenuem mollescet in vndam.
 Dura silex. Nostro cautes hæc læua bacillo
 Icta repentinâs eiaculetur aquas.

Rub. Excipiunt portëta ictum: sat facta fides est

Rag. Proh mirum! remeant prisca miracula
 famæ.

V. è C. En iterû Mofi pumex vomit arid^o annë.

Rub. Nunc demum ingrâtam cur me produ-
 cere vitam

Cælicolæ voluere, patet.

Scilicet vt tanto possem superesse dolori,
 Râptaq; cum nato patriæ mihi regna viderem.

Ob. Quid memoras? Natûmne tibi rapuere?

Rub. Necandum

Vicini Jordanis aquis.

Ob. Vtrum ne, satelles

Quem nuper raptabat, erat?

Rub. Sane ille: satelles

Abripuit.

Ob. Tun' ergo parens miserabilis ille es,
 Filiolo cuius mens nostra dolore ferebat
 Inferias? puerum ne ergo, qui nullus, inungam?
 Ni forte, vt cæcis inuoluere sensa tenebris
 Assuerunt oracla, meis voluere puellum
 Perfundi lacrymis, non rore liquentis oliui.
 O vtinam contenta gradu vestigia recto
 Ad te direxem, nec me importuna Nepotis
 Dicta tui cœptum voluissent flectere callem,
 Expectaturum dum te reuocaret ab vrbe.

Rub. Quas vrbes? quas nunquam adeo? Exci-
 diumne Tyranni

Acceptit, nostro promissaq; regna Naimo?

Ob. Acceptit pastorq; nepos, pastorq; nepoti
Qui se se comitem addiderat.

Rub. Proh numina diuum!

Inuidiam fraudemq; mei sentire Nepotis

Occipio : nuper dimissus ab vrbe satelles

Hæc eadem ventura suo portenta Tyranno

Attulerat : tam dira illi quis monstra canebat,

Ni dudum nobis pueroq; infensus Heberus ?

Eheu, se patrum simulans accire, ministrum

Acciuit lethum natoq; patriq; ferentem.

Ob. Me miserum ! puerumne tibi, cui regna pa-
rabam,

Eripui imprudens? cumulare dolore dolores,

Heu, potui dum fausta tibi, dum læta ferebam ?

O mea mens fallax ! ô te prodentia verba ?

O scelus omne meum !

Rub. Non te, Sanctissime Vares,

Non ego te arguerim : sed ferrea corda Nepotis
Prodentis me, teque simul.

Rag. Nate impie, nate

Non me, sed sæui spumantibus æquoris vndis,

Ten' scelus hos ? patris quid tecum verba precesq;

Quid valere minæ ? dignas dabis, improbe, pœ-
nas.

Inuidiæ cæco rebar tabescere morfu,

Nec plura ausurum.

Rub. Tua nunc insomnia, frater,

Exerior nostris nimium veracia damnis.

Hi venti, hæ palmæ arentes, fructusque cadentes.

Ob. Quæ mihi se se etiam nuper visenda tulerūt

Heu sero agnosco ! fuit ah fuit, improbe Pastor,

Mens tua liuoris nigro suffusa veneno

Deijciens pullos maculis interlitus anguis.

Rub.

Rub. Têne, puer, raptum, regni cladémne do-
lebo?

Regna prius: pro morte tua mea deinde dolēda est
Vita mihi, quam numen adhuc prottraxit, vt vna
Teque, puer, raptum, regni clademq; viderem.
Anne parum, superi, curis affecta senectus
Nostra videbatur, ni sœui fraude nepotis
Obrueret patrum noua cura? nouissima fiet;
Nam modo crudelē certum est abrumpere lucē,
Teq; sequi, mi nate. Quid ah quid, nate, meum te
Dicere mens amens ausa est, quem dira tumentis
Fluminis. vnda suum correptum vortice fecit?
O sine luce diem, quæ te sub luminis auras
Extulit in vitam! si te tua vita, Naimē,
Debit intempestiuæ transmittere morti
Insontem: nisi vita fuit tibi criminis instar.
Criminis instar erit, te non viuentē, parenti
Viuere: sed pariter vita me, & crimine soluam.
O mihi dulce mori, dum te, mi nate, fouebam
Dulcia mellitis delibans oscula labris!

Ob. Me potius me die neci permittē Sacerdos:
Nostra sibi talem deposcunt crimina pœnam,
Qui nato eripiens vitam, mortem infero Patri.

Rub. Mors erat hæc nostræ iam pridem debita
vitæ,

Ex quo me patria pulsum, natoque sacrisque
Orbatum voluit diuum pater, atque hominum
Rex.

Ac nunc, ceu natum ferrumque & flumen vtrum-
que

Hauerunt, patrem ferrique & fluminis instar
Non dolor effodiat? nostris accommoda curis.
Hæc spelunca patet: lubet, huc lubet ocyus ire.
Hic mortem opperiar, mea se vita vnde Naimus

Extulit: hic viuus morientum, mortuus idem
 Viuentum dicar. nec mî ventura lubenti
 Mors erit hæc: tantum mors expectata grauabit.
 Quam tempestiuas, vates, tua dextera lymphas
 Elicuit saxo! saltem hæc solatia nobis
 Æternas lacrymas æterni signa doloris
 Saxa ferent. animi vos signa dolentis, amici,
 Mittite. mi nemo lessum, neu funera faxit,
 Neu tumulum, tumulo mœstum neu scalpito car-
 men.

Hæc sat erunt lacrymæ. Cautes hoc fonte recenti
 Viua meos monumenta feret prodentia casus:
 Tam diros casus, vt vel durissima rupes
 Emollita nouas lacrymarum fuderit vndas.
 Hæc saltem si quando gradum referetis, amici,
 Ne graue sit verbis affarier ossa supremis:
 Ossa, animata olim Rubeni quæ ossa fuistis,
 Nunc lapidum simulacra, leui requiescite terra.
 Tu vero, germane animo gratissime nostro
 Mi Raguele, vale: extremum quod te alloquor
 hoc est.

Sylua vale: non te posthac visurus abibo.

Rupes, quæ natum eiesti, nunc accipe patrem.

Rag. Siste gradum. Vates, animum solare do-
 lentis.

Ob. Solabor solandus ego? geminata doloris
 Vis nostri, miserique patris tam dira ferentis
 Eripuit cum voce animum.

Rag., Rubene, malorum

» Non molem perferre, malum est.

Rub. Vis victa dolore est.

Rag., Stat sua cuique graui præsens medicina
 dolori.

Rub. Mors medicina meo.

Rag.

Rag. „ Sibi mors illata malorum

„ Pessima ; nulla malis mala mors potis esse medela.

Rub. Quid viuat : periit cui spes postrema bonorum ?

Rag. „ Et desperatis aliquam sperare salutem
„ Profuit.

Rub. Anne nouos vis me sperare labores ?

Rag. Quæ tibi, quæ nato diuina oracula pādunt.

Rub. Scilicet, heu, nostris quæ fecimus irrita factis ?

Nulla salus, Raguele, uale : mortem appeto, mortem.

Rag. Te precor, hanc, præcibus si quis locus, exue mentem :

Sin secus, hæc fratrem duc in discrimina tecum.

Non potes hinc sine me, mecum potes ire, sequar te.

Me rapè : me pietas, te mens exercita curis,

Coget utrumq; dolor communi morte perire.

Rub. Quid me complexus tentas compescere ?
vitam

„ Quisque potest, mortem demere nemo potest.

Impia te pietas falsa sub imagine ludit

Exequiasque docet uiui producere fratris.

„ Opprimere est, germane, mori prohibere parantem.

Rag. Si pietas, Rubene, domus te nulla labātis,

Nulla capit nostri, saltem miserere Naimi,

In patre qui moriens sibi uiua sepulcra locauit.

Si moreris, geminata tuo fers funera nato,

Si uiuis, uiuet.

Rub. Potius mea viscera secum

Abstulit ille; licet nec mî vixisse volenti.

Nam

Nam mihi si vires, si quondam corda fuisti,
 Suprema quas morte dabant tua lumina, noster
 Sanguis erant, lacrymæ, suspiria spiritus iste :
 Quæq; oculos extrema quies tibi, nate, natantes
 Clausit, erit mea mors. heu me, mea vita. Nai —

Rag. Hei misero: Vates accurre.

Ob. Hem vita reliquit

Fratris in amplexu labentem —

Ch. P. Solue virentes pallida crines
 Viduata tuo præfule sylua.

Rag. Ferte citigelidos illo de fonte liquores.

Ch. Vos & odorum venatrices
 Celeres Auræ flebile circum
 Suspirantes promite murmur.

Ob. An brachia mortem,

Quam spelunca fuit sero latura, tulerunt ?

Ch. Tuque, ô florem cætus odore,
 Languida mæstus colla remitte.

Rag. Viuit : adhuc tenui pulsatur corda calore.
 Maturemus : age huc, sublatum in tecta feramus.

Ch. Nubilus agros vestiat horror,
 Flete madentes roribus herbæ.

Chori Pastorum.

Chorea quarta.

¶ Ol, qui parentis æquora tetris

¶ Ore iustas aureo,

Puellaris dura necis

Monumenta nubilus

Phario vides æqua tyranno.

Mascula mœrens pignora Nilus

Iustu merfit regio.

Pro vitali necaturos

Lacte sugunt latices:

Vitreæ præbet vbera torrens.

Prima recentis limina vitæ

Pede libant lacteo,

Diræ tangunt metas mortis.

Primus ollis Lucifer

Vltima vexit tempora lucis.

Mater exanguis fixa dolore

Concidit exanimis

Ripa puer arenosa

Iacet : vtri nescias

Torpeant vero lumina letho.

Mitæ Mosis flumina parcunt.

Regem, agmen regium

Haurit vltix ira ponti.

Qui pueros rapidis

Merferat vndis, mergitur vndis.

„ Arbitræ alto sedet olympo

„ Pari librans pondere

„ Lancis æquæ pœnam, scelus:

„ Læua læuis, leuibus

„ Grauias, iniquis æqua reponit.

Te quoque sceptrum, Syre, tuentem

Necce insontis pupuli,

Inopina raptò coget

Regno cædes cedere.

„ Dirâ gerentem dirâ sequuntur.

Anonymi è Choro Pastorum.

Diuerbium quintum.

Vis nouus hic nostras strepitus clarescit ad
 aures?

Pulsa sonat tellus: magno virgulta fragore
 Fracta gemūt. Quę vox? fallor? venātis Orebi est?
 Audin? assensu conspirant cornua rauco.
 Vndique latratuſq; canum, clamorq; virorum
 Prædæ index. crebris acuunt hortatibus iras.

ACTVS QVINTVS.

Heberus. Edenus. Raguelus.

Diuerbium primum.

Heb. **M**E miserum! patuere doli.

Ed. **M**Sors vela retorſit.

Heb. Exilio mutanda domus.

Ed. Pater aduolat: heus tu

Huc mecum post densa ſubi ve preta: licebit

Hinc audire, ferat ſi quid fortuna ſecundi.

Rag. Si vos inueniam, geminū ſcelus, ardua cœli
 Sydera conteſtor, cœco ſub carcere vtrumque
 Multa dies premet immunem lucisq; dapisq;,
 Donec vos circum Paſtorum fuſa carerua
 Vndique denſato ſaxorum proterat imbre.

Obedus. Rubenus. Ioelus.

Diuerbium ſecundum.

Rub. **Æ** Gra labant mî genua, manu rege mē-
 bra, Nadabe.

Ob. Neſcius eludens magni reſponſa Tonantis
 Eluſus remeo.

Rub. Cum te muſcoſa fluenta
 Iordanis ponte accipient, labentibus vndis

Q V I N T V S.

231

Sola mei cernes vestigia fixa doloris.

Io. Saluete, ô quicumque Patres : hic calle quaterno

Peruia sylue patet : qua me via mittet in urbem ?

Ob. Hac : vna gradiemur : ades.

Io. Me forte Sacerdos

Hicce Sacerdotis, qui quæritur, ora docebit.

Siste, precor, gressum. Paucis te fasne morari

Quisquis es, ô longæve parens ?

Ru. Fas : ocyus effer.

Io. Anne Auranitici vestras vlla attigit aures

Fama Sacerdotis ? supera ne hac vescitur aura ?

Rub. Mitte : scies isthæc vicinam vt viseris urbem.

Io. Ne, rogo, ne sæui : nam me longinqua viarum

Ementum, hoc vnum vt scirem, miserèq; grauatu

Hoc vno mulcere potes, reliquæve laborem

Imminuisse viæ. num tristibus occubat umbris ?

Fare precor.

Rub. Cui vita mori, cui viuere mors est,

Viuit ? an occubuit ? vitane caretq; caletque ?

Hoc æui, quem quæris, agit.

Io. Ni verba, Sacerdos,

Me tua, seu potius mea me sententia fallit,

Illius horrendis iactatur vita periclis.

An saltem prisca sacrorum luce coruscum

Vrbs alit ?

Rub. Exilio rerum pene omnium egenus

Antiquasq; domos, & dulcia limina liquit.

Io. Heu, miserum pœnis qui tam crudelibus vrget ?

Rub. Nec vacat, & longum est tantos memorare labores.

Io.

Io. Quam numerat prolem?

Rub. Mitte hoc: nil cætera noui.

Scire quid hæc ad te?

Io. Nimium, nimiumque, Sacerdos,
Hæc infelicem penitus me nosse necessum est.
Pauca super natis ne respondere graueris.

Rub. Hostili hunc ferro sæuis hûc edidit vndis,

Io. Infelix! Porro superum qui sacra ministras.
Quid tibi cum syluis? quis talibus intulis oris?

Rub. Me quoque per clades, per multa pericu-
la rerum

Iactatum, Deus his voluit consistere terris.

Ob. Me Bassaniticum properantem tendere reg-
num.

Iamdudum, Pastor, sermone moraris inani.
Aut ades, aut abeo.

Io. Iam iam comitabor euntem:

Nil opus vrbe mihi est: satis hic iam cuncta su-
perque

Nouimus. & quoniam (proh rerû lubricus orbis!)

Desperata iacent quæ florentissima rebar,

Vnde tuli Syria sistam vestigia terra.

Rub. Tun' Syrus? hic vates tantisper comprime
gressum.

Ob. Nete clade noua nostri præsentia vultus
Opprimat, hinc cedo.

Rub. Nil ultra apponere nostris,

Fac te velle, malis potes, aut ego plura subire.

Ob. Me debere moras nihil est cui debeo natum

Quære age; consistam.

Rub. Siria tun' ergo profectus?

Quam tempestiuus nostris ades advena votis!

Dic, fili (te pene meum mens ausa vocare est)

Dic, fili (hoc præter solitum dulcedine nomen

Pectora nostra rigat: quanquam mihi nomina patris

Sors rapuit) Dic ergo, tuas num rumor ad aures
Attulit abductum patria regione puellum
In Syriis periisse locis, cui sacra Sacerdos,
Quem modo quærebas, Auranae debuit urbis &

Io Attulit, & noui,

Rub Viuitne?

Io Ut viuere nolit.

Rub Oh quid ais? viuuit, lacrymis quem sæpe
parentes

Enectum gemuere suis? ô nuntia falsi

„ Fama! fides ô prona malis!

Io „, Viuatne, cadatne

„ Nil refert cui vota mori, cui vita perosa est

„ Infelix utroque, cadat, viuatne gemendus;

„ Forte minus, si forte cadat.

Rub Quid? sæua ne tantis

Illum agitat fortuna malis?

Io. Heu, desine plura.

Rub. Me lacrymæ lacrymare tuæ, mitissime,
cognunt.

Quam facili luges alienam pectore sortem!

Hoc mihi te nostro similem fers aduena, nato,

Qui mihi prima fuit materni germina ventris.

Sic lenis, sic corde fuit, sic moribus, & nunc

Forte tibi æquali viuus pubesceret æuo,

Qui te qui tauri talem genuere parentes?

Ergo meis mandata feres, ô Pastor, amicis,

Quos procul hinc Syriis via diuidit iuuiua regnis.

At quæ te nobis fors opportuna sub ora

Attulit?

Io. Adductus vicina in tecta puellus,

Quem nuper Iordanis iter prope flumina tendens,

Illa

Illatumq; vadis, madidaq; in veste fluentem,
Et tenui miseram iterantem voce querelas
Extraxi miseratus.

Rub. Ain' ? quo patre, quibusve
Ortus auis ?

Io. Venator erat clamore secundo
Imbelles agitans prætenta in retia ceruos :
Ille sibi puerum patruelem, patre canebat
Præfide lacrorum, docuitque mapale petendum.

Rub. Proh superi ! patrîne tamen sua pignora
tradis ?

Io. Non patri, at patruo qui se tulit obuius vltro.

Ob. Forte Naimus erit.

Rub. Species an ficta Naimi ?

Hoc reliquum fuit, ô summi regnator Olympi,
Ut vera orbatum sic solarere parentem
Prole notha ?

Ob. Quid si fuerit tua vera propago ?

Rub. Scilicet in lucem medijs emerferit vndis
Exequijs fœcunda suis.

Ob. Deuexerit alucus

In vada nil læsam.

Rub. Tun' mentem fluminis æquam
Rebere ? tun' brutis tantum rationis in vndis,
Ut pueris parcant ? ô te ratione :
Ne memori percelle nouo mihi corda dolore.
Et iam tempus erat promissa hinc verba referre
Pastorem.

Io. O Syluæ, ô patrio loca subdita cælo,
Non vos tam tristi speravi nubila vultu
Visurum : vos barbaricis mage barbara terris
Experior, saluete ideo, extremumq; valete.
Quando etenim fatis iterum iactatus iniquis

In patria nequeo viuere, nolo mori.

Rub. En ades. huic mecum leuo succede mapali,
Dum breuibus pango mandata ferenda tabellis.

Ieraelus. Chorus Pastorum.

Soluerbium primum.

S Tst : Audi. ô præclare ! forteam
S Auicularum prouocata cantibus.
Quas caueis captiuas domum refero,
Cantu respondet æmulo
At at, iam iam suspensæ hoc ramo caueæ
Addam tenaci lita visco vimina :
Tum simulato post virgulta hæc latitans
Illectam fallam sibilo.

Canticum primum.

Z Pè, tiù, zquà, tiò, tiò, &c.

vn. è C. Audin' iliceis abdita ramis
Ludit vt vario garrula cantu,
Aut esq; blandum Philomela mulcet ?
Omnes vna gnara vocum
Artifici concentus
Emodulatur ore.

er. Qtiò, qutìo, zi, zi, &c.

res è C. Modo continuo lenta tenore
Extento trahitur vocula cantu ;
Modo conciso properata saltu,

Seque

Séque frangit, séque carpit.
 Inflexa variatur,
 Intorta copulatur.

Ier. Zpè, zpè, &c.

Duo è C. Trepidis anxia faucibus errat,
 Grauis immurmurat pectoris antro.
 Nunc premitur, nunc libera citato
 Cursu fertur, nunc libratur.
 Nunc tremulo garritu
 Argutula vibratur.

Ier. Tiùu, tiùu, &c.

V. è C. Sæpe languidulo blandula flexu
 Velut emoritur, velut exurgens
 Sæpe ridenti gutture lasciuit.
 Fugit, redit reuocata.
 Nunc placidè respirat,
 Nunc musicè suspirat.

Ier. Zquù, pipipi, &c.

Tres è C. Modo gementibus ægra susurris,
 Moto rotatili vagula gyro,
 Erratque, voluiturque, nectiturque
 Nunc elata, nunc demissa,
 Zinzilulat, fritillat,
 Secumque minurissat.

Ier. Qntid zquo zquo, &c.

C. Vniuersus. Æmula tinnulo lingula plectro

Q V I N T V S.

237

Pectus innumero temperat ictu,
Vocumque mille dædalum fit guttur,
Mille Lyras vna gerens
Artifici concentus
Emodulatur ore.

Ier. Zpè, zpè, tiò, tiò, &c.

Solinerbium secundum.

Ier. Hau, auolauit : protinus
Et ipse hinc domum auolo.

Rubenus. Ioëlus. Obedus. Nehemias.

Diuerbium tertium.

Rub. **A**ccipe quę fidus referas mandata.

Io. Ioëlo

Inscripsit? confecta via est.

Ob. Quid mussitat ore?

Io. Fallimur? an signa hæc patriã sunt indita
gemmã?

Sunt: memor agnosco.

Rub. Quid cerea signa tueris?

Io. Vnde tibi, senior, signa hæc?

Rub. Iam bile tumesco:

Quid toties me plura rogas? fictusne Tyranni
Explorator ades?

Io. Tandem iuuenile calescet

Et mihi bile iccur: mites dediscere mores

Cogis & inuitum: toties cür aspera sæuis?

Parcius ista viris tamen obiicienda memento.

Explorator ego? Te intempestius hic ardor

Haud

Haud animi infantis, furtique coarguit.

Rub. Hens vos

Cessatis? verbone etiam scelerate laceffis?

Hinc age sis, ni:

Io. Parce manu: quid trudis? ecastor
Hoc telo.

Ob. Rubene, caue.

Io. Rubenus an hic est?

Heu facinus, nostra est pene quod ausa manus!

O dulcis genitor! ô non inuenta parentis

Ora reperta mei! da dextræ iungere dextram.

Ob. Desine contactu sacrum temerare ministrum.

Io. Ob facinus nostra est, nempe quod ausa
manus.

Men refugis? gnati genitor dextramne repellis?

Ne, precor, auersus patrium pater exue pectus.

Sed recte refugis, genitor, natumque repellis,

Ob facinus, nostra est pene quod ausa manus.

Rub. Tunc mihi pignus? quin talia mitte pro-
fari.

Non Syrus es: non hospes ades?

Io. Syrus, haud tamen hospes,

Mancipio Syrus, ast ipso non hospes ab ortu,

Quo mihi vitales tellus hæc præbuit auras.

Rub. Quæ tibi, quæ genitrix?

Io. Tibi quæ fuit vxor Adulla.

Rub. Proh mirum! concussa nouus tremor oc-
cupat ossa!

Io. Fixus adhuc hæres! veri argumenta parenti

Excitent dubiam firmato pectore mentem.

Hæc me sola nocens genitum te patre negabit,

Ob facinus nostra est pene quod ausa manus.

Excidit an læuo natum gessisse lacerto

Indita vel cæco fœcundæ viscere matris

Signa perexiguos imitantia syderis orbes?

Rub. Excidit haudquaquam.

Io. Puerilis munera bullæ,

Conditæque agnoris materni symbola texti,
Æquore tranquillo subeuntem littora puppim?

Quæ manibus festina suis discrimine multo

Pinxit acu, phrygicæque illudit carbasa nexu;

Addidit extremæ Mæandrum carminis oræ :

Carior acta malis.

Rub. Agnorim.

Io. En signa lacerti.

En textum matris.

Rub. Nihil, ô dulcissima proles,

Nil moror:agnoui nostrum, tua sydera, lumen.

Tu ratis es, miseri reuehis quæ corda parentis

Per varios casus, nostrique per æquorâ luctus:

Te tandem excipiunt tuto mea brachia portu.

Carior ô nobis, quo; tuta merce, carina est

Carior acta malis.

Io. Rupes tutissima nobis

Vos genua amplector. Pater, hinc non viribus
vllis

Abstrahar; hic nostræ firmata est anchora vitæ:

Carior ô nobis, quo fessis æquore nautis

Carior acta malis.

Heu carum pectus! potuin' læsisse videri

Impius infesto tam dulcia viscera ferro?

Nec tu crudelis subito stupefacta rigore

Ob facinus, nostra es pene quod aula manus?

Rub. Ignotum facinus non te sinit esse nocentē,

Sors breuibus rixis nostro prolusit amori.

O dulces lacrymæ, fortunatique dolores,

Dissidio quos, nate, tui, noctesque, diésque

Pertulimus; si densa mei post nubila luctus

Aspectus

Aspectus, irimque tui, frontisque serenam
 Visurus vixi. Rapuit sors dura puellum?
 Te iuuenem reddit: cassum te lumine luxi?
 Viuentem amplector fuit hoc quod nomina nati
 Mulcebant patrium tanta dulcedine pectus.

Io. Gaudia, quæ nostram cinxerunt vndique
 mentem

Obsidione graui, genitor, me reddere cogunt
 Pro verbis lacrymas. Tu nostras, optime vates,
 Fare vices: cari quod nouimus ora parentis
 Muneris omne tui est.

Ob. Diuini muneris esto,

» Non nostri: iucunda polo labuntur ab alto.
 Ætherei sensus, & non scrutabile numen,
 Euentus arcana tui quis pandere possit?
 Sic fixum Cælo, sic alta mente Tonantis
 Sederat alterius ne vultum agnosceret alter,
 Alter ni alterius discrimina cædis adiret.

Rub. Verborum, vates, verbo mihi dâna repêdis:
 Per te mî lacrymæ, per te mihi gaudia.

Ob. Natum

Nescius eripui, nescius hunc retuli.

Rub. At tibi captiuo patrios tetigisse penates
 Quî licuit, fili?

Io. Syriæ sub faucibus oræ

Pastorem in viridi proiectum vidimus vmbra
 Herboso teneras pascentem colle capellas.
 Huic ego barbaricæ delatum vestis honorem
 (κρίσια καλκείων) agnitis pellibus vltro
 Vertere suadebam præ libertatis amore.
 Tum pastoralis præcinctus corpora veste
 Subtrahor inuisis, mentitis oribus, oris.

Rub. Heu præfaga nimis, portentâque certa fu-
 turi!

Nam tibi ducenda, patriæque insignia vitæ
 Induis ignarus. Quid te quid iuuerit, cheu,
 Venisse incolumem. si natus, nate parentis
 Exulis exuleris? cur non sæuissima tecum,
 Mutatis fortuna oris, mutauit & ora?

Venisti nostri puer incrementa doloris.
 Anne ego, mi fili, potero tam dura ferentem
 Exiliis animo te cernere ferreus æquo?

Io. In te, care parens, nostræ solatia mentis,
 In te diuitias, in te patriam que locaui:
 Non ego me extorrem, tristémue, inopémue pu-
 tarim,

Dum tecum dulcem detur traducere vitam.

Ob. Lætare hoc saltem : nato dispendia nati,
 Et iuvene hoc puerum diuina potentia pensat.

Rub. Ille quis est autē, qui pectore totus anhelō
 Præcipitem de colle citat per devia gressum?

Neh. Tempa Pater, pete templa : vocant mira-
 cula rerum.

Rub. Quid trepidas?

Neh. Sacris præbebam pabula flammis;
 Ecce tholo nubes aurato lucida nimbo
 Delabens, aras candenti inuoluit amictu.

Rub. Quid cœli portenta velint visamus; &
 astris,

Incolumi nato, laudum soluantur honores.

Io. At tu, sæuum, audax, & detestabile telum,
 Quo patrio prope dextra mihi tepecta cruore
 est,

Iprocul hinc, & cæca petens vepreta, lateto

Qua non vlla virum signat vestigia tellus.

Heberus. Edenus.

*Diuersium quartum.**Heb.* **E**i, hei, me fixit.*Ed.* **T**acitus compesce dolorem,
Neu te prode.*Heb.* Manu telum clementius educ.*Ed.* En faciles educta manus sunt tela secuta;
Sed cruor vndanti largus de vulnere manat,
Reiice te in pectus, nostrasque supinus in vlnas.*Heb.* An pecudum de more iacens sine honore
sepulcri

Saucius hic moriar? patriasne subibimus ædes?

An me committam vinclis, iræque parentis?

Si pereo, manibus patriis periisse iuuabit.

Forfitan hæc facies meritas emolliet iras.

Ed. Ten' procul hinc fugiens abiectum in gra-
mine linquam?

Nec pietas, nec noster amor tam dira minantur

Ten' igitur per vincla sequar? sic præstat amicus

Te fidus per vincla sequar. Proh, numen Olympi,
Sponte sua pœnam fontes vt cogis adire!*Heb.* Vt mihi poscenti patruelis funera funus
Vulnere vicinum patruelis dextra reponit:

Sed celerem poscunt hæc vulnere nostra medelam:

Pelle moras: age, duce domum: sed lentius: cheu.

Gelbeus. Satyrus.

*Diuersium quintum.**Gel.* **S**e retibus implicitum protrudite
Semivirumque caprum,
Semicaprumq; virum.

Sat. Hu, hu, hu. —

Gel. Perge, bellua.

Qui tanto feras expetebas opere,
Feris onustus gradere.

Sat. Hu, hu, non onus, sed petebam pabulum.

Gel. At quis te casus intulit in retia?

Sat. Excitus illo ex antro,

Semisopitus per virgulta fugitans
In plagas memet ipse ignarus indui:
Prædamque vobis crepturus, præda sum.

Gel. Te capto, duas cepimus

Vna captura belluas.

Sat. Hu, utinam sus forem! vestris legibus
Incolumis, macellum non horrescerem.

Quod imminet mihi misero,

Gel. Securus age: sat immundum pecus es.

Lex æqua tibi pariter, ac suis.

Nam licet vngulis incedas bifidis,

Altæque par voragini

Haurias omnia, nil tamen ruminas.

Sed age, domum perge. —

Sat. Quid vrgetis?

Hu, hu, hu, hu, hu. —

Gel. Concidit

An nondum temulentia?

Quid gradū implicas? quin tollis vngulas?

Sat. Iniquo hu, hu, concidi sub onere.

Gel. Attollitor, progreditor,

Semihomo, semicaper,

Vtrunque & neutrum, totus porro bellua.

Rubenus. Raguelus. Naimus, Obedus,
Ioelus.

Diuerbium sextum.

Rub. **D** E mensi iam collis iter mea tecta petamus.

Rag. Ecce tuus, Rubene, puer,

Rub. Num lumina fallunt

Me mea? num vanæ deludor imagine formæ?

An puer haud pridem torrenti flumine merfus

Viuit adhuc? trepidos lætus stupor opprimit artus.

Non fallor: video geminum, mea sydera, lumen;

Agnosco frontis cælum, auroramq; genarum,

Æmulaque hyblæis bella labella rosæ.

Da mihi suauiolum, gnate.

Nai. Ha, ha.

Rub. Fulgura risus,

Nate, tui patrium furtiuo fulmine pectus

Fixerunt: seu purpureis, vt flore, labellis

Instar apis latitans cum dulci gratia risu

Spicula contorsit, &c.

O Gemini Soles gemmantes frontis ocelli,

Quos matris clausere manus in limine mortis,

Nunc etiam in vitam vos hæc patris oscula cludant.

Quis mihi te sæui subtractum faucibus orci

Reddidit incolumem, pulchelle Naimule?

Nai. Pappa,

Ha, he.

Rub. Blandiris? quin ede rogata parenti,

Rag. Quântum me sermo puerili balbus ab ore

Edo

Edocuit : virgamq; gerens, bifidasque tabellas,
 Et gemina attollens radianti cornua fronte
 Matura senior formæ gravitate verendus
 Visus adesse ðlli, circumfusaque repente
 Veste necaturas oblecto reppulit vndas,
 Tum puer ignarus qua vi, quibus incitus vn-
 dis,

Sensit limosæ delatus in æquora terræ,
 Quam mediam Iordanis, aquis vtrinq; reductis,
 Alligat amplexu.

Rub. Patruum num vera, Naime,

Ora sonant ?

Nai. Eßiam.

Rub. Moses, ð lux mea, Moses

Ille fuit. Fuit ille, tui quem somnia visus
 Finxerunt, germane, caput de fonte ferentem.

Ob. Nil mirum : extremi non inscius ille peri-
 cli,

Non fluuij ignarus miseris succurrere discit.
 Illum etiam querni conclusum vimine texti
 Flumineus vortex vnda fluitante vorasset.
 Regia ni miserum miserata puella puellum
 Eripuisset aquis.

Rub. Puerum cur purpura cingit ?

Non sat quæ teneras conuestit purpura malas ?

Rag. Læta parens madidum tali siccauit ami-
 ctu.

Rub. Hæc quoque sunt regni non irrita signa
 futuri.

Quis Pastor vicina fuit venatibus arua
 Exercens, mittensque meum sub tecta Naimum?

Rag. Aggæus fuerit.

Rub. Puerumne, Ioele, ferebas

Hunc isti ?

Io. Hunc ipsi.

Rub. Patruo te, nate, ferebas

Ignotus.

Io. Meus hic patruus ?

Rig. Tuus iste Ioelus ?

Rub. Sic est.

Rag. Hanc dextrâ quâ lato amplectimur ore,
Care Nepos ! cui post longa volumina tandem
Venisti. O vigili demissa infomnia menti :

„ *Aspice num noris patria sub fronde sedentem.*
Aspicio : tu vera mei mihi forma Nepotis.

Io. Sic patuisset iter, Syria ceu sæpe relicta
Tentavi effugium ; quò patria tecta reuifens,
Alloquiis, fruererque tuo, mi patruæ, vultu.

Rag. Nuntius euentus tanti mea tecta subibo,

Rub. I, licet. —

*Si que dicit Ragnelus : Quantum me, &c.
vsque ad ea : Moses, ô lux, &c. velis
dici à puello Naimo, sic effinge.*

*Nai. Ut memini : virgamque gerens, bifidasq;
tabellas,*

*Et gemina attollens radianti cornua fronte
Matura senior formæ grauitate verendus.
Visus adesse mihi, circumfusaque repente
Veste, necaturas obrecto reppulit vndas.
Ast ignarus ego qua vi, quibus incitus vndis.
Sensu limosæ delatus in æquora terræ,
Quam mediam Iordanis, aquis vtrinq; reductis.
Alligat amplexu.*

Rub. Moses, ô lux mea, Moses, &c.

Ioelus.

Ioelus. Obedus. Rubenus. Naimus.

Diuerbium septimum.

Io. **A**Mplexus, atq; hæc tibi debita, frater,
Oscula ferre iuuat. Generis lux inclita
nostri.

Occideras, iterum vitæ reuocatus ad ortum,
Lætitiæque diem referens, ante ora parentis
Me tibi luciferum præmittis. patre potiri
Me licuit, germane, tibi cum patre carere
Contigit: amissum amissus, iuuenemq; puellus,
Ductoremque refers adductus.

Ob. Regius oris

In puero fulgor: regali digna corona
Tempora: quam grauibus circūfert motibus ora!
Natus ad imperium, maiestatemque regendi.
Gratulor incolumem.

Rub. Sed non gratabere, Vates,
Iura Sacerdotis, varique parentisque, genusque
Certa sub incerti quod vertimus omine regni.

Ob. Quis sacra iam multos prohibet firmata
per annos
In genus ire tuum?

Rub. Sacer est vngendus an iste,
Cui tu regna paras, proles an prima Ioelus?

Ob. Non sacra, sed tantum debentur sceptrum
Naimo.

Rub. Hunc leges poscunt, at cælica iussa Nai-
mum:

„ Crasina cum summos aurora purpura montes
„ Pinxerit, unge tuum sacramento Chrismate natum.

Ob. „ Quam caligati mortalis mersa profundo
„ Mens iacet, aeterni subducto lumine solis!

Ten' fugit ambiguus occlusa oracula verbis?
 Vnge, canunt, natum: communi nomine natum,
 Non certa sub voce notant: quem scilicet olim
 Aurea priscorum sanxerunt iussa parentum:
 „ Prima Sacerdotis vera de stirpe Sacerdos
 „ Vngenda est proles. Notum Deus obtulit vltro
 Hunc tibi sacrandum.

Rub. Ditis mea pectora nodis
 Laxasti nunc, ô magni venerabile olympi,
 Nunc supplex, positoque genu te, numen, adoro.
 Quot vaga nocturno conuiuent lumina celo,
 Quot volucres leuibus librantur in aëre pennis,
 Squammea quot vasto labuntur corpora ponto,
 Dædala quam varios submittit terra colores;
 Tot tibi latanti persoluo pectore grates.
 Tu mihi, summe parens, orbaro lumen vtrunque
 Reddis, vt huic aras, tradenda huic scepra vi-
 derem.

Ergo mihi tanti labetur gratia facti,
 Æquora cum pisces, varios cum terra colores,
 Cum volucres aër, aut astra negabit olympus,
 O amor, ô mitis diæ clementia mentis!
 O mira, & cunctis memoranda sacris!
 Men' hodie natos per mortem ad limina vitæ,
 Gernere, pèrque ipsum duci ad conuiuia funus?
 O patrij tellus fortunatissima regni,
 Tu quoque lætitiæ, libertatisque fruendæ
 Accipies certum nostro hoc in pignore pignus.
 Si mihi tam longæ ducantur stamina vitæ,
 Te in libertatem, natumque in regna locatum
 Dum videam, quam tranquillè hunc animum ex-
 halarim.

Ob. Lux ruit; at casè nos verbis ducimus horas
 Rebusque & iussis chrismatibus impendendas.

Rub. Recta mones, carpamus iter, pompamque
sacrorum.

Huc adducamus.

Ob. Sub dio chrismate trades?

Quin magis in templo?

Rub. Non lex, non ritus auorum

Abnuat: hunc nobis fas fundere gaudia lucum;

Fudit amaritiam.

Ob. Fas est: præcede, sequemur.

Rub. Ast ad regales si quis male sedulus aures

Deferat hæc?

Ob. Nequeunt tantæ fastigia molis

Promissis innixa Dei traxisse ruinam.

Tum tu Pastorum, Leuitarumque verendi

Numinis ante aras iurata silentia vinci.

Rub. Sic fiet: properemus.

Nai. Iò Rex yngar, Iò Rex.

Rub. Lætitiæ quanto complebit pectora sensu

Te incolumem, Iòële, parens vt norit Adulla!

Chorus Ven. Chorus PP.

Diuerbium octauum.

V. è C. V. Cquis adest, Iuuenes, gressum qui
hac forte ferentem

Viderit Aggrum?

V. è C. P. Non hac se in tecta recepit.

è C. V. Liquimus in genti Ceruum clamore
prementem,

Nec potuere acies visu spectare sequaci.

Sæpius horrenti lustrauius omnia luco,

Nullus adest.

è C. P. Hac cursus erit sua tecta petenti,

Pandit

Pandit enim notos hæc semita certa penates.

è C.V. At nos ægra sitis, multoque subacta labore

Languida membra grauant, & pectoris æstus an-
heli.

è C.P. Aspice, vicina vitreus de rupe cadit fons
Hic hederæ molles, viridique sedilia musco.

Ardua confertis hinc arbor plurima ramis

Fronde negat soles, & opacas explicat umbras.

Quare agite, ingentes paulum seponite prædas,
Gramine languorem pellite, fonte sitim.

Quæque graues æstus releuet leuis aura vocetur
Aggæum congesta domum dum præda remittat.

Canticum secundum.

Ch. P. & V. **A**ura leuis, aura lenis,

Aura præpes aduola.

Semic. Ven. Tu, Phœbæi dum maritant

Terræ sinum radij,

Ante Patris orta iubar

Maturina volitas.

Tu dum lenibus flabellis

Ignem eorum suscitās,

Soporatis ab ocellis

Somnus ales auolat.

Semic. P P. Frons decora rubicundis

Tibi vernat floribus.

De concreto viua rore

Tibi gemmant lumina.

Gemma tremat de tenellis

Oricellis pendulla.

Palla leuis picturatis

Torariget pinnulis.

Ch. P. & V. Aura leuis, aura lenis,
 Aura præpes aduola.

Semic. Ven. Tu, Tithonici cum puella
 Curru vecta rofeo

Vultus exerit decoros,

Cœli pandis ostia,

Et aperta per serena

Densa differs nubila.

Semic. PP. Tu cum tuba susurranti

Mane flores excies,

Vt Auroræ purpurantem

Conspicentur faciem,

Illi sensim rore graues

Referant ocellulos.

Semic. Ven. Tu Tithoniæ corollas

Excutis è gremio,

Et rosarum florulentis

Arua rigas imbribus.

Semic. PP. Tu languentis hyacinthi

Molle caput fulciens,

Leni afflatu moribundum,

Et tepore recreas.

Ch. P. & V. Aura leuis, aura lenis,

Aura præpes aduola.

Semic. Ven. Te rubenti rosa sinu

Accipit hospitio,

Odoratis abeuntem

Oneratque mercibus.

Semic. PP. Te ancipiti duello

Quatiente gramina,

Pacem flosculi vocantes

Collabellant oscula.

Ch. P. & V. Aura leuis, aura lenis,

Aura præpes aduola.

- Semic. Ven.* Quis, horrendo cum fragore
Tela ruunt flammea,
Ignes incitat trifulcos?
Alas aura commodat.
- Semic. PP.* Quis, horrendo cum tremore
Terræ nutant viscera,
Murmur intonat pauendum?
Rimas aura quæritat.
- Semic. Ven.* Te pennigeræ parentes
Ore vocant musico,
Vt implumium natorum
Parua libres corpora:
Ipsa subis, ipsa doces
Agitare plumulas.
- Semic. PP.* Te viator peregrino
Gressus orbe concitans,
Colle fessus vt resedit,
Ore vocat languido:
Ipsa sinus, ipsa frontem
Ventilando frigeras.
- Ch. P. & V.* Aura leuis, aura lenis,
Aura præpes aduola.
- Semic. Ven.* Ades aura; suaue olentes
Seu libare violas,
Seu marinis mage gaudes
Insultare fluctibus,
Nostra dabunt ora flores,
Vndas crines aureas,
- Semic. P.* Ades aura; leui iuuat
Si gestire pinnula,
Nostra dabit sylua molles
Foliorum pinnulas.
Ades, aura, ne nos auris
Verba demus irrita.

Q V I N T V S.

253

Semic. V. Adest aura ; sylua ciet
Foliorum lingulas.

Semic. P. Adest aura; nec nos auris
Verba damus irrita.

Ch. P. & V. Aura leuis, aura lenis,
Aura præpes aduolat.

Chorus Pastorum. Chorus Ven.

Aggæus, Orebus. Raguelus.

Diuerbium nonum.

Agg. Onciderat, trunco hæssissent ni spicula.

V. è C. V. Tandem

Expectatus ades.

Agg. Fessus tamen.

Oreb., Omnia magno

„ Vita labore dedit mortalibus.

Agg. Ocyus ite

O socij, prædamq; domum, laudemque ferentes.

Rag. Matura : nostra donatus vt ipse ferina

Rubenus lautis oneret conuiuia mensis :

Quantum prisca tamen lex annuit. Anne Naimû

Heus, Aggæe, patri, te commostrante, madentem

Rettulit ignotus Pastor ?

Agg. Tulit : hem ? quid ?

Rag. Abi dum.

V. è C. P. Quî valer ? occubuit ? valuitne. à vulnere Heberus ?

Rag. Occubuit, valuitque Parum descenderat
alte

Vulnus, lians facili cæpitque coire medela.

V. è C

V. è C. Carcere laxastin'?

Rag. Laxare coëgit vtrunque
Obuia supplicibus læsi clementia fratris.
Consilia in melius tulerunt : scelerisque, doliq;
Pœnitet : Inuidiæ prorupit ab vlcere virus.
Vulneris infictu, pœnæque horrore propinquæ
Pœnarum sat vterque luit.

V. è C. Quid si fortè noua funestèt omnia clade?
Rag. Sic modo funestent. Nam quæ sibi sacra
parabat

Eripuit liuor. patri dum surripit vnum
Pignora bina dedit ; patri sua pignora, patrem
Pignoribus, fratrem fratri, nobisque nepotes.

Ch. PP. Inuidiæ fors inde recēs exarserit ardor.
Rag. Inuidiam superant fraternæ culmina for-
tis.

Haud aliter medio cæli cum torquet ab arcu
Igniuomus Titan torrentia spicula lucis,
Sauciat, & nemorum contractas enecat vmbas.

C. PP. At procul incedunt sacri longo ordine
mystæ.

Rag. Obuius occurram, meque ipse nepotibus
addam.

Chorus Leuitarum, Chor. Pastorum.

Nadabus. Obedus. Rubentus.

Adulla, &c.

Canticum tertium.

C. L. **B** Erpes annosi moderator orbis,
Author humanæ, columenque gentis,
Cuius occultas tremebunda leges
Sydera adorant ;
Nos tibi grates, meritasque laudes
Promimus,

Q V I N T V S.

255

Promimus, natis hodie renatis
Quod patrem, patri geminata patris

Nomina reddis.

Posse tam densas abigi tenebras
Credidit quisquam subitumque pandi
Lumen? O numen, rata da perenni
Gaudia regno.

Diuerbium decimum.

Rub. **D**eline iam calathis, Nehemia, fundere
fiores.

Vos verò hic medias gemini quas ducitis aras
Sistite, Leuitæ, tenuemq; bitumine flammam
Corripite, & multa cumulate altaria myrrha.
At vos Pastores læua, dextraque Leuitæ
Chrismata carminibus celebrate alterna canètes.
Trade aspergillum Nadabe.

Nad. En accipe.

Rub. Dia

Sic animos largo conspergat gratia nimbo,
Hoc ut vestra leui lustramus corpora rore.
Sic meus immitem restingue, Naimè, Tyrannum,
Pruna velut sparsis extinguitur ignea lymphis.
Conde aspergillum: liquidi da cornua oliui.

Nad. Hem tibi.

Rub. Ut hoc pingui se tollit flamma liquore,
Sic puer hic olim desponsi lumine regni
Conspicius fiat, Cape cornu: huc thuris acerram.

Nad. En.

Rub. Ut odorati consurgens virga vaporis,
Alta petit, sic astra petant, & vota loeli,
Et regnaturi præclara exorsa Naimi,
Tu, loele, adsta submisso poplite dexter

Huic

Huic aræ. Tu scande thronum, rectusque Nai-
me,

Folle manus. Nadabe, sacrum mi porrige cornu;
Pérq; vices puerum vincturo innox porgito Vati.

C.LL. Vngitur magnus tibi qui Sacerdos
Purus illæsis operetur aris,
Nomen, ô Numen, populis, tuosque
Pandat honores.

Rub. Sic Pater omnipotens tibi tollat ad ardua
mentem,

Vt, Ioële, tuam perfudi chrismate frontem,

C.PP. Si tuo nutu, Deus, hic puellus
Vngitur, dictis maneat precamur,
Raptaque iniectus rapiat cruento
Sceptra Tyranno.

Ob. Sic Pater omnipotens animum virtute co-
ronet,

Vt, puer, hoc geminum perfudi chrismate tempus.

C.LL. Vngitur magnus tibi qui Sacerdos
Purus illæsis operetur aris,
Nomen, ô Numen, populis, tuosque
Pandat honores.

Rub. Sic Pater omnipotens manibus tractare
pudicis

Sacra det, vt geminas perfudi chrismate palmas.

C.PP. Si tuo nutu, Deus, hic puellus
Vngitur, dictis maneat precamur,
Raptaque iniectus rapiat cruento
Sceptra Tyranno.

Ob. Sic pater omnipotens sceptro frænare su-
perbos

Annuat, vt, puer, hanc perfudi chrismate dextram.

Rub. Spiritus effætos vbi noster hic exuet ar-
tus,

Thura manu sparges, patriasque litabis ad aras
 Interea, mandante Deo, sacer esto Sacerdos,
 Et sacras hac cinge comas, frontemque thiara
 Exurge à genibus.

Ob. Promissi haud immemor, olim.

Qui puerum Iessæ placito sibi tempore syluis
 Eductum, vatemque suum, Regemque suorum
 Constituit Deus, is pariter, Naime Tyranno,
 (Si qua fides cælo) te in regna vocabit, abacto.
 Interea cape scepra manu, capitique corollam,
 Vtraque promissi simulata insignia regni.
 Iamque offusa suum te Regem turba salutet.

Ch. L. Viuito, Rex noster.

C. P. Viuat Rex noster.

C. L. C. P. Io Rex.

C. P. Viuite felices.

C. L. Sacris tu viue gerendis.

C. P. Viuite felices.

C. L. Populis tu viue regendis.

C. P. Viuat vterque diu.

C. L. Viuat vterque Deo.

C. P. Viuito, Rex noster.

C. L. Viuat, Rex noster.

C. L. C. P. Io Rex.

Rub. Nunc omnes quæ dicam animis aduertite
 veltris.

Te, superum Genitor, cælo qui fulmina torques,
 Te, Vates, te turba, chorus te testor vterque
 Tango aras: si quisquam ausit quæ gesta Tyrāno
 Prodere, tum subito tellus hæc ima fatiscens
 Hauserit inuisum caput, ollū aut turbine adaxit
 Precipi tem Pater ignipotens Phlegetontis ad vn-

das,

Torrentes vndas æterna in sæcula fontes.

M

C. L. L.

C.L.L. Fiat.

C.P.P. Fiat.

Nad. Hui, tremulis altaria flammis

Corripuit fulgor, morantq; cacumina sylvar.

Rub. Læticia, assensuque locus gestitque, fremitque

Sit fælix, faustumq; pijs rata cuncta ferentis

Numinis omen. Eant tandem sub templa Leuitæ

Ad. Da dextram, Ioële; sacram da, regule, frontem

Maternis libare labris: date colla lacertis.

Rub. Gaudia pandebat hæc nobis omina nubis.

Quæ templi delapsa tholo circumstitit aras.

Tollite vos aram; mactabitur hostia laudis

Cælicolum Regi, dum turba domestica nuper

Intermissa vrget festæ conuiuia lucis.

Canticum quartum.

C.L. **B** Erpes annosi moderator orbis,
Author humanæ, columenq; gētis,

Cuius occultas tremebunda leges

Sydera adorant:

Nos tibi grates, meritaq; laudes

Promimus, natis hodie renatis

Quod patrem, patri geminata patris

Nomina reddis.

Posse tam densas abigi tenebras

Credidit quisquam, subitumq; pandi

Lumen? O numen, rata da perenni

Gaudia regno.

Chor.

Chori Pastorum.

*Chorea ultima : in qua Hilaro tragædie
documentum.*

- » **N**unquam lætis fidite rebus,
 » Nunquam lapsis cedite rebus ;
 » Sed diuinis cedite tantum,
 » Fidite verbis.
 » Nunquam numen quos premit , opprimit ;
 » Deicit alte, tollat vt altius ;
 » Tristia ferit, vt magno demetat
 Fœnore lata.

F I N I S.

APPRO

APPROBATIO.

EGO Alexander Neuola Societatis Ie-
s v, in Prouincia Veneta Præpositus
Prouincialis, potestate ad id mihi facta
ab admodum R. P. Nostro Generali Mu-
tio Vitellesco, facultatem concedo, vt
opus, quod inscribitur, *Florilegium vario-
rum Poëmatum, & dramatum Pastoralium,*
à P. Mario Bettino Bononiensi, è Socie-
tate nostra, olim in Academia Parmensi
Moralis Philosophiæ, ac Mathematica-
rum scientiarum Professore conscri-
ptum, & trium doctorum virorum nostrę
Societatis iudicio approbatum, typis
mandetur.

In quorum fidem has literas propria
manu subscriptas, & Sigillo nostro mu-
nitas, dedimus Mutinæ 15. Septembris
1625.

Alexander Neuola.

cy Ref 2 f

CASSIMERI
LYRICORV

